

11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

στη σκιά των βράχων '98

ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
ΘΕΑΤΡΑ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

11

ΘΕΑΤΡΑ ΒΡΑΧΩΝ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

17 ΙΟΥΝΙΟΥ
31 ΙΟΥΛΙΟΥ

Διοργάνωση:
ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
Πνευματικό Κέντρο

Καλλιτεχνικός
Διευθυντής:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

με την ευγενική στήριξη

ETI

E.P.A.

Φ Ε Σ Τ Ι Β Α Λ Δ Η Μ Ο Υ Β Υ Ρ Ω Ν Α

67η εκία των Βραχών '98

110

ΘΕΑΤΡΑ ΒΡΑΧΩΝ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

17 ΙΟΥΝΙΟΥ

31 ΙΟΥΛΙΟΥ

Διοργάνωση:
ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ
Πνευματικό Κέντρο

Καλλιτεχνικός Διευθυντής:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

Χορηγός:

ET1

E.P.A.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

ΝΙΚΟΣ ΡΟΓΚΑΚΟΣ
(Δήμαρχος Βύρωνα)

ΜΕΛΗ:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
(Επίτιμος Δήμαρχος Βύρωνα)

ΜΑΡΩ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
(Δημοτικός Σύμβουλος)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΛΑΣΤΑΡΗ

ΑΛΕΚΟΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΟΥΚΟΥΡΑ

ΑΡΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Αγαπητοί Φίλοι,

Στα έντεκα χρόνια λειτουργίας του Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα ο χώρος των Βράχων έχει μετατραπεί σε πολιτιστική ανάσα, όχι μόνο για το Βύρωνα και τις γύρω περιοχές, αλλά και για όλη την Αττική. Αποτελεί σημαντική κατάκτηση του λαού του Βύρωνα και της Δημοτικής Αρχής που, επί σειρά ετών, με αγωνιστικές κινητοποιήσεις διώξαμε τους καταπατητές, στήσαμε αρχικά το Θέατρο Βράχων και του δώσαμε το όνομα της μεγάλης μας Μελίνας Μερκούρη. Πριν από δύο χρόνια χτίσαμε ένα άλλο στολίδι, ένα νέο θέατρο που του δώσαμε το όνομα της άλλης μεγάλης κυρίας του θεάτρου μας, της Άννας Συνοδινού.

Διαμορφώσαμε το χώρο υποδοχής, το υπαίθριο αναψυκτήριο "ΤΑ ΑΣΤΡΑ", που βρίσκεται στον περιβάλλοντα χώρο των θεάτρων και ολοκληρώνονται σύντομα οι εργασίες για την κατασκευή κολυμβητηρίου, γηπέδου ποδοσφαίρου και γηπέδου τένις. Με δυο λόγια, ο χώρος των Βράχων παίρνει την τελική του μορφή σαν χώρος πολιτισμού και αθλητισμού.

Δίνουμε έμφαση και είναι επιλογή ζωής για μας στο δίπτυχο Αθλητισμός - Πολιτισμός, γιατί είναι δύο βασικές αξίες που πάνω τους θέλουμε να θεμελιώσουμε το μέλλον μας και κυρίως το μέλλον της νεολαίας μας.

Σε ό,τι αφορά τον πολιτισμό, επιμένουμε σαν Δημοτική Αρχή σε μια σταθερή πορεία, επιδιώκουμε να κάνουμε πολιτισμό όλο το χρόνο.

Δεκαπέντε παιδικά εργαστήρια λειτουργούν όλο το χρόνο και περισσότερα από 2.500 παιδιά ασχολούνται καθημερινά με μια απίτη μορφή της τέχνης και δημιουργούν.

Το αποκορύφωμα όλων των εκδηλώσεων της χρονιάς είναι το 15ήμερο Παιδικό Φεστιβάλ και το Φεστιβάλ των Θεάτρων Βράχων. Αυτά τα δυο μεγάλα πολιτιστικά γεγονότα αποτελούν τον απολογισμό της χειμωνιάτικης δουλειάς μας και με τη λήξη τους, αφού εκτιμήσουμε τα θετικά και τα αρνητικά, σχεδιάζουμε συλλογικά τη συνέχεια, προσπαθώντας κάθε χρόνο να βελτιώνουμε την πολιτιστική μας πολιτική.

Η κοινωνία του Βύρωνα στο βασικό της κορμό αποτελείται από πρόσφυγες της Μ.Ασίας. Είναι, λοιπόν, φυσικό, φέτος που όλη η Ελλάδα γιορτάζει τα 76 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή, εμείς, μέσα από τα κορυφαία μας πολιτιστικά γεγονότα - το Παιδικό Φεστιβάλ και το Φεστιβάλ των Βράχων - να θέλουμε να αποδώσουμε τιμή στη δύναμη και στη μεγαλουργία του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που ήρθε από τις χαμένες πατρίδες και έδειξε ότι ξέρει να φτιάχνει καινούργιες.

Αγαπητοί φίλοι

Ενώ η εξουσία από σύστασης του νεοελληνικού κράτους στάθηκε εχθρική απέναντι στον πολιτισμό και τους δημιουργούς του, γιατί ήξερε τη δύναμη που έχει να ενώνει, να διαπαιδαγωγεί, να εξάρει και να προβάλλει τις αξίες, τις διανοητικές δραστηριότητες -ατομικές και συλλογικές- τα πολιτιστικά μεγέθη και πρότυπα, τη σφμηπλάτηση συνειδήσεων,

Εμείς ως δημοτική αρχή ως ανώτερη μορφή λαϊκής εξουσίας θέλουμε να προσφέρουμε και στους συνδημότες μας, αλλά και σε όλους τους ανθρώπους, τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τον πολιτισμό. Εκτιμώντας τις οικονομικές δυνατότητες της κοινωνίας μας, διατηρούμε το νεανικό εισιτήριο για όλες τις εκδηλώσεις.

Σας εύχομαι Ειρήνη, Υγεία, Δημιουργικότητα

**Ο Δήμαρχος Βύρωνα
Νίκος Ρογκάκος**

11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Στη σκιά των Βράχων '98

ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΣΤΟΝ ΒΥΡΩΝΑ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

Οργάνωση Εκδηλώσεων
Δημόσιες Σχέσεις
& Γραφείο Τύπου
Υπεύθυνη ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΑΜΟΥΡΗ
ΒΟΥΛΑ ΜΑΡΟΥΛΙΑΝΑΚΗ
ΑΝΝΑ ΛΑΜΠΑΔΙΤΗ
ΝΕΛΙΑ ΞΑΝΘΑΚΗ

Art director
ΑΝΝΑ ΑΡΚΟΥΛΑΚΗ
Εικαστικό Τμήμα
ΜΑΡΙΑ ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΥ

Επιμέλεια Κειμένων
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ήχος και Φως
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΡΒΙΝΟΣ

Γραμματειακή Στήριξη
ΜΑΡΙΑ ΔΑΒΕΡΤΖΙΚΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ
ΤΖΙΝΑ ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

Οικονομική Διαχείριση
ΦΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Παιδί και Νεολαία
ΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Συντονισμός Εργαστηρίων
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΙΑ ΚΑΣΤΡΟ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εικαστικό Εργαστήρι
ΚΥΒΕΛΗ ΜΟΥΣΟΥΡΗ
ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ ΚΑΓΚΛΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΡΑΚΑ

Θεατρικό Εργαστήρι
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΡΕΦΙΔΗΣ

Κινηματογραφικό Εργαστήρι ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΣΠΥΡΟΥ

Εργαστήρι Καραγκιόζη
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΗΣ
Θεατρικό Παιχνίδι στα Σχολεία

ΓΙΩΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΙΧΕΛΗ
ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ
ΒΙΒΙΑΝ ΣΙΜΑΤΟΥ

Εργαστήρι Παιδικής Βιβλιοθήκης
ΡΕΑ ΜΑΚΡΗ

Εκπαιδευτικά προγράμματα
(Επισκέψεις σε μουσεία -
γνωριμία με το Βύρωνα)
ΝΑΝΑ ΚΩΣΤΙΔΑΚΗ
ΡΕΑ ΜΑΚΡΗ

Μπαντίνα Βύρωνα
Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ
Γραμμ. ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ

Η Τέχνη στην 3η Ηλικία
Θέατρο - Χορός
ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΓΚΟΤΣΗΣ

Θέατρο στα Σχολεία
ΧΑΡΗΣ ΑΡΩΝΗΣ
ΜΑΓΙΑ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΒΕΝΕΤΙΑ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Πρόγραμμα Ανακύκλωσης
ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ

Κουκλοθέατρο στα σχολεία
ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ
ΚΑΤΙΑ ΚΑΣΤΡΟ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικών Καθηκόντων
ΕΡΜΙΝΑ ΦΙΛΕΡΗ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ

Στο Δήμο μας λειτουργούν ακόμα
τα πολιτιστικά νομικά πρόσωπα
ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ ΧΟΡΟΥ
Ι. ΝΤΑΝΚΑΝ και
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

11 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

«στη σκιά των Βράχων»

Αγαπητοί Φίλοι,

Έντεκα χρόνια λειτουργηθήκαμε στη σκιά των Βράχων και κοινωνήσαμε το λόγο, τη μουσική, το χορό, τα ιερά και όσα δημιουργήματα του ανθρώπινου νου.

Το βελοούδινο κλαρίνο συντρόφεψε τη μοναξιά και την προσδοκία μας στην ερημιά των πόλεων.

Ο λόγος από τα χείλη των ηθοποιών μας, μας φρονιμάτισε και μας διαπαιδαγώγησε.

Η κιθάρα, το μπουζούκι, οι φωνές των δημιουργών, παλιότερων και νεότερων, έδωσαν το στίγμα και εμείς επιλέξαμε που θα πάμε, στην αγριάδα των καιρών μας.

Η μούσα του χορού στα φεγγαρόφωτα βράδια μας ενέπνευσε με τους ταμένους της, δίνοντας όλη την ομορφιά της αρμονίας και της έκφρασης του κορμιού.

Εδώ, σ' αυτούς τους βράχους που εξορύξαμε την πέτρα τους για να φτιάξουμε τα φτωχικά μας, το λατομείο τούτο των αισθήσεων και των παραισθήσεων είναι πια ένας ιερός χώρος του πολιτισμού.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους εκείνους τους αφανείς, που ζώντας διαρκώς πίσω απ' τους προβολείς, συντρόφεψαν το όνειρο και το βλέπουν να γίνεται πραγματικότητα.

Τιμή για μένα να κρατώ την πορεία προς το μέλλον, με βάση τις συντεταγμένες και τα στίγματα που καταστρώσαμε όλοι μαζί, Δήμαρχος, Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου, εργαζόμενοι στον πολιτισμό.

Για μας, ο Πολιτισμός στο Βύρωνα αρχίζει την 1η Γενάρη και στις 31 Δεκέμβρη οριοθετείται η έναρξη μιας νέας, ακόμη πιο δημιουργικής χρονιάς. Ειδικά στις εκδηλώσεις των θεάτρων Βράχων, η μουσική στη

διαδρομή, η υποδοχή στις εισόδους, το ηλιοβασίλεμα στους αίθριους χώρους των αναψυκτηρίων μας, η περιπλάνηση στο βιβλιοπωλείο μας, η ταξίθεσισ, η άνεση να παρακολουθεί ο θεατής την εκδήλωση, είναι οι απαραίτητες εκείνες προϋποθέσεις για να κάνουμε Πολιτισμό τέτοιο, που θα επιτρέπει τη σωστή και απόλυτη επικοινωνία ανάμεσα στους δημιουργούς που είναι στη σκηνή και στους θεατές που είναι στην πλατεία.

Κάθε χρόνο οι παραγωγές του Φεστιβάλ είναι όλο και περισσότερες και η κάθε μια σηματοδοτεί και κάτι το ξεχωριστό.

Τα αφιερώματα στον Βάρναλη, στον Λόρκα, στον Μάνο Ελευθερίου, στον Νίκο Ξυλούρη, στην Αρμενία και στην Ήπειρο, ο Μουσικός Κύκλος "Ταξίδι από τα Βαλκάνια ως τη Μεσόγειο" είναι οι διαφορετικές προτάσεις που οφείλουν να έχουν τα Φεστιβάλ, αν θέλουν να ζήσουν και να συνεχίσουν ν' αντιστέκονται στη λαίλαπα των καιρών και να μη μετατραπούν σε αφερέγγυους πολιτιστικά μεταπράτες, υποκύπτοντας μόνο στη λογική και στους νόμους του κέρδους και των πολυεθνικών.

Σας εύχομαι να περάσετε μια κερδισμένη βραδιά, απόψε, εδώ ψηλά, στα Βράχια του Βύρωνα.

Βασίλης Κολοβός
Καλλιτεχνικός Διευθυντής

εργαστηρια

Το πνευματικό κέντρο, πέρα από τα σημαντικά εξωσχολικά προγράμματα που προσφέρει στα παιδιά του Βύρωνα, έχει την πανελλήνια πρωτιά στο να παρεμβαίνει στη διδακτική ύλη των δημοτικών σχολείων του Δήμου μας με εκπαιδευτικά προγράμματα επισκέψεων σε μουσεία, ιστορικούς και αρχαιολογικούς χώρους και στην πόλη μας.

Η επαφή των παιδιών με δημιουργούς με μουσικά, θεατρικά και άλλα προγράμματα που εδώ και χρόνια επιλέγει και χρηματοδοτεί το πνευματικό κέντρο, συμβάλλει μαζί με το σχολείο στην πολιτιστική ανάπτυξη των μαθητών.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε δασκάλους και γονείς, καθώς και τους προϋσταμένους πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για τη συνεργασία και τη βοήθειά τους σ' αυτήν τη προσπάθεια.

Φέτος λειτούργησαν τα παρακάτω προγράμματα - εργαστήρια:

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Πέρσι ξεκινήσαμε πειραματικά στο 3ο Γυμνάσιο Βύρωνα με τη συμμετοχή 30 παιδιών και 6 δασκάλων.

Το αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό, η παραγωγή της μικρής ταινίας έδειξε την ευαισθησία αλλά ταυτόχρονα και τον προβληματισμό των παιδιών. Φέτος δουλεύουν στο πλαίσιο του 13ου παιδικού φεστιβάλ και το φιλμάκι θα είναι σχετικό με την ιστορία του Βύρωνα.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Με τους δασκάλους μας κάνουμε σοβαρή προσπάθεια προσδιορισμού της εργασίας των παιδιών στο σχέδιο, το χρώμα, το κολάζ, τη μικρογλυπτική, τις κατασκευές, εμπλουτισμένη και με προβολές διαφανειών γύρω από την Ιστορία της τέχνης και επισκέψεις στην Εθνική Πινακοθήκη. Όλη η εργασία των παιδιών εντάσσεται στο πλαίσιο του 13ου Παιδικού Φεστιβάλ που έχει τίτλο "76 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ - 74 ΧΡΟΝΙΑ ΒΥΡΩΝΑΣ".

Θα σχηματίσουμε πλατιά επιτροπή από δασκάλους, γονείς, καλλιτέχνες, θα εκτιμήσουμε την ευαισθησία, τη φαντασία, την επιδεξιότητα, την νοητική έκφραση κάθε παιδιού μέσα από το έργο του και θα συζητήσουμε με τον κάθε γονιό ξεχωριστά για την καλύτερη βοήθεια που μπορούμε να προσφέρουμε στον ευαίσθητο τομέα της τέχνης. Από φέτος πειραματικά λειτούργησε και ειδικό τμήμα ζωγραφικής για ενήλικες.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Το θεατρικό εργαστήρι του Βύρωνα κλείνει 2 χρόνια ζωής. Σ' αυτό το διάστημα οι νέες και οι νέοι που το στελέχωσαν έδωσαν δείγματα σπουδαίων εραστών της τέχνης. Τα έργα που παρουσίασαν, "ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΕΙΔΙ", "Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ" και "Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΝΥΧΤΑ" ήταν υψηλού επιπέδου. Το καλοκαίρι στο πλαίσιο του φεστιβάλ των βράχων θα παρουσιάσουν το έργο του Αριστοφάνη "Ο ΠΛΟΥΤΟΣ".

εργαστηρια

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Η ανακύκλωση συνεχίζεται. Το πρόγραμμα ανακύκλωσης προσφέρει στα παιδιά τη δυνατότητα κατασκευών, αλλά και εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Τα εισάγει σε θέματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, τα ευαισθητοποιεί ως προς τις χρήσεις των "άχρηστων" υλικών, τα βοηθά να αναπτύξουν δεξιότητες, εμπειρίες στη δημιουργία μιας κατασκευής αλλά και την φαντασία τους.

Το πνευματικό κέντρο στήριξε και στηρίζει τις ανάλογες προσπάθειες των σχολείων.

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ

Η διαδικασία του κουκλοθέατρου που εφαρμόστηκε ως παιδαγωγικό πρόγραμμα φέτος για πρώτη χρονιά από το Δήμο μας, στην πέμπτη τάξη του 1^{ου} δημοτικού του Καρέα είναι μια προσπάθεια εξοικείωσης των παιδιών με αυτή τη μορφή θεατρικής τέχνης. Είναι μια δημιουργική δραστηριότητα που βοηθάει το παιδί να ενεργοποιήσει τη φαντασία του, να κατασκευάσει με τα χέρια του τους ήρωες της παιδικής του ψυχής και να τους δώσει ζωή. Να επιλέξει και να φτιάξει το δικό του θεατρικό θέμα. Είναι μια μορφή τέχνης, μια αξία ζωής που μόνο ο δημιουργικός δρόμος μπορεί να τους δωρίσει.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Η προσέγγιση των παιδιών με αυτή τη μορφή λαϊκής τέχνης κατά την περσινή περίοδο που ξεκινήσαμε πειραματικά ήταν καταλυτική. Εκτός από την θεωρητική ενημέρωση για την ιστορία του Καραγκιόζη, τα ίδια τα παιδιά σε μικρές ομάδες έκαναν εξάσκηση στην δημιουργία φιγούρας, έγραψαν τα κείμενα και στο τέλος έδωσαν ολοκληρωμένη παράσταση. Συνεχίζουμε και φέτος με μεγαλύτερη επιτυχία.

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟ

Το πρόγραμμα "ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟ" απευθύνεται σε μαθητές δημοτικού, ηλικίας 7 - 12 χρόνων. Στεγάζεται στο πνευματικό κέντρο, σε χώρο ειδικά διαμορφωμένο και περιλαμβάνει ένα σύνολο δραστηριοτήτων, μέσα από τις οποίες το παιδί καλείται να αναπτύξει την φαντασία του και την επινοητικότητα του. Το παιδί μαθαίνει να προσεγγίζει το λόγο και να ανακαλύπτει την δύναμη τις λέξεις του ήχου, της εικόνας και άλλων ερεθισμάτων που θα το οδηγήσουν στην προσωπική δημιουργία.

Μαθαίνει ακόμα να λειτουργεί σε ομάδες, να αναπτύσσει το λόγο να βελτιώνει την έκφρασή του και κυρίως μαθαίνει να αγαπά το βιβλίο (ανάγνωσμα στην ευρεία του μορφή).

εργαστηρια

ΜΠΑΝΤΙΝΑ

Η φιλοδοξία να δημιουργήσουμε Μπαντίνα από νέους του Βύρωνα μας οδήγησε στην ανάγκη να απευθυνθούμε σε όλα τα σχολεία του Δήμου μας, με προσκλήσεις και διαφημιστικό υλικό, καλώντας τους μαθητές να στελεχώσουν τα πρώτα γκρούπ. Σήμερα πάνω από 50 παιδιά παρακολουθούν μαθήματα από διακεκριμένους δασκάλους ξύλινων και χάλκινων πνευστών και κρουστών. Άμεσος στόχος μας είναι η δημιουργία Δημοτικού Λαϊκού Μουσικού Σχολείου.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Μέσο έκφρασης χαράς, συνεργασίας και δημιουργικότητας. Φέτος για 3η χρονιά, πρωτοπόροι, συνεχίζουμε σε όλα τα δημοτικά σχολεία του Δήμου μας το θεατρικό παιχνίδι. Πιστεύουμε ότι το θεατρικό παιχνίδι πρέπει να ενταχθεί από το υπουργείο Παιδείας στο ωρολόγιο πρόγραμμα όλης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης γιατί το πρόγραμμα αυτό οξύνει στα παιδιά την ικανότητα της επικοινωνίας με τους άλλους, γιατί τα ασκεί να βλέπουν και να τα βλέπουν, να ακούνε και να απαντάνε, να κατανοούν και να γίνονται κατανοητά και ταυτόχρονα το θεατρικό παιχνίδι τους επιτρέπει μια ιδιότυπη σχέση με την πραγματικότητα την δική τους και των άλλων. Ενθαρρυμένα να "γίνουν το κάτι άλλο", τα παιδιά μπορούν να δοκιμάσουν διάφορους ρόλους κάτι που αποτελεί μια αναντικατάστατη προπαίδευση για το σχηματισμό της προσωπικότητάς τους. Πέρα όμως από το φανταστικό αυτό κοινωνικό βίωμα, το θεατρικό παιχνίδι τους δίνει την ευκαιρία για κοινωνικοποίηση, γιατί το θέατρο είναι μια συλλογική δραστηριότητα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τα εκπαιδευτικά προγράμματα γίνονται από ειδικούς συνεργάτες του Πνευματικού Κέντρου Βύρωνα σε συνάρτηση με το αναλυτικό σχολικό πρόγραμμα κατά τάξη σε όλα τα Δημοτικά Σχολεία Βύρωνα. Μέσω των εκπαιδευτικών προγραμμάτων τα παιδιά εξοικειώνονται με τις δημιουργίες της πολιτιστικής κληρονομιάς, συμμετέχουν ενεργά σε αυτήν, αυτενεργούν, καλλιεργούν την προσωπικότητά τους μέσα από την ανακάλυψη και την ενεργό συμμετοχή τους στην πολιτιστική διαμόρφωση, καλλιεργούν την παρατηρητικότητα, τη μνήμη και την φαντασία, αξιολογούν την ύλη του μουσείου και την διασυνδέουν με τις πληροφορίες και τις εμπειρίες τους στο σχολείο.

Η διάρθρωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων είναι η εξής:

1. Στάδιο προετοιμασίας από τον ερμηνευτή στο σχολείο.

Προβολή διαφανειών (σλάιτς)

Έρευνα των μαθητών πάνω στο σχετικό πολιτιστικό αντικείμενο του Μουσείου.

2. Ξενάγηση στο Μουσείο

Παιχνίδια παρατηρητικότητας

Θεατρικό παιχνίδι-Δραματοποίηση

3. Στάδιο επεξεργασίας και αξιοποίησης στο σχολείο.

Αξιοποίηση των δεδομένων που έχει συλλέξει το κάθε παιδί από το Μουσείο, με κατασκευές, ζωγραφική, παιχνίδια, δραματοποίηση, διαμόρφωση «Γωνιάς του Μουσείου» στην τάξη.

Όπως ήδη αναφέραμε τα εκπαιδευτικά προγράμματα γίνονται σε συνάρτηση με το αναλυτικό σχολικό πρόγραμμα. Έτσι, για τη Β, Γ τάξη φέτος επιλέχθηκε από τους εκπαιδευτικούς μας ανάμεσα σε αρκετές προτάσεις η επίσκεψη των μαθητών στο Αρχαιολογικό Μουσείο και ειδικότερα στις αίθουσες με τις τοιχογραφίες της Σαντορίνης και των Μυκηνών, καθώς επίσης και στο Μουσείο Τέχνης Γουναρόπουλου.

Οι μαθητές της Δ τάξης επισκέπτονται την Ακρόπολη και την Αρχαία Αγορά.

Οι μαθητές της Ε τάξης έκαναν το πρόγραμμα «Γνωρίζω τον Βύρωνα». Και οι μαθητές της ΣΤ τάξης κάνουν προγράμματα : «Επίσκεψη στην ΕΤ-1» γνωριμία με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επίσκεψη στη Βουλή των Ελλήνων.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Φέτος λειτούργησε πειραματικά το Εργαστήρι Οικιακής Οικονομίας. Τέσσερις Βυρωνιώτισσες κυρίες, η κ. Βούλα Βερικού, η κ. Αναστασία Κοντοπρία, η κ. Ευαγγελία Κοντορούπη και η κ. Αφροδίτη Μεγρέμη δίδαξαν στις γυναίκες του Βύρωνα παραδοσιακό κέντημα, χειροτεχνία (μικροαντικείμενα από ψυχρή πορσελάνη, άνθη από ψύχα ψωμιού, ζωγραφική στο μετάξι, βιτρό, νωπογραφία, πεπαλαιωμένες εικόνες, κοσμήματα, πυρογραφία), κοπτική-ραπτική κ.α.

Είναι μια προσπάθεια του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου μας να δώσει τη δυνατότητα στις μανάδες και στις γιαγιάδες να εκμεταλλευτούν δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο τους, ασχολούμενες με μια από τις παραπάνω μορφές καλλιτεχνικής εργασίας.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΦΙΛΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΝΤΕΡΒΕΝΤΑ

ΖΟΥΝ ΧΩΡΙΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΣΧΟΛΕΙΑ
ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ;

Από το προηγούμενο Παιδικό Φεστιβάλ φέραμε δύο φορές τα παιδιά από τη Ντερβέντα στην Ελλάδα, τον Ιούλιο του '97 και τον Απρίλιο του '98. Και επειδή τα βάσανα του κόσμου δεν έχουν τελειωμό, ούτε όμως και το απόθεμα ανθρωπιάς της βυρωνιώτικης κοινωνίας, φέτος το Πάσχα φέραμε και 9 ορφανά από το Βελιγράδι που οι πατεράδες τους σκοτώθηκαν πρόσφατα σε ατυχήματα ανθρακωρυχείου.

Το Σωματείο ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του Δημάρχου και των γονέων που φιλοξένησαν τα πρώτα παιδιά από την Ντερβέντα, έχοντας ως βάση την αγάπη και την προσφορά προς τους συνανθρώπους και ιδιαίτερα τα παιδιά. Σκοπός του είναι η παροχή κάθε δυνατής βοήθειας και στήριξης στα παιδιά της Ντερβέντα, όλων των πόλεων της Σερβικής Δημοκρατίας της Βοσνίας, αλλά και των άλλων παιδιών που έχουν πληγεί από πολέμους, πείνα, φτώχεια, θεομηνία και επιδημίες. Η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι:

Πρόεδρος: Νικόλαος Άνθης

Αντιπρόεδρος: Αντώνης Καπάντας

Γενική γραμματέας: Άννα Βαρουχάκη

Ειδική Γραμματέας: Ελίζα Ντούση

Ταμίας: Νικόλαος Διακουμάτος

Δημόσιες Σχέσεις: Γεωργία Τσαμούρη

Μέλη: Βάσω Ρογκάκου, Μαρία Δασκαλάκη, Βασίλης

Χατζηευστρατίου.

Το Δ.Σ. του Σωματείου χρειάζεται περισσότερα ενεργά μέλη, με αισθήματα ευθύνης και ευγενικής άμιλλας, για την προαγωγή των σκοπών του. Όσοι από εσάς επιθυμούν να βοηθήσουν μπορούν να επικοινωνήσουν με το Πνευματικό Κέντρο Βύρωνα.

Οκταμελής επίσημη αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον Δήμαρχό μας κ. Νίκο Ρογκάκο και όλες τις οικογένειες που φιλοξένησαν τα παιδιά, έφυγαν με πούλμαν για το ταξίδι ανθρωπιάς και σε επίσημη τελετή υπογράφηκε η αδελφοποίηση.

Το Πνευματικό Κέντρο σε συνεργασία με το Σωματείο, διοργανώνουν στο Θέατρο βράχων «Μελίνα Μερκούρη» παράσταση με το έργο ΠΛΟΥΤΟΣ του Αριστοφάνη, από το «ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ» 31/7/98. Τα έσοδα θα διατεθούν για την αγορά ιατρικών μηχανημάτων για το νοσοκομείο της Ντερβέντα.

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

13^ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

15 ΕΩΣ 31 ΜΑΪΟΥ

7
6

Χ
Ρ
Ο
Ν
Ι
Α

Μ
Ι
Κ
Ρ
Α

Α
Σ
Ι
Α

7
4

Χ
Ρ
Ο
Ν
Ι
Α

Β
Υ
Ρ
Ω
Ν
Α
Σ

ΛΑΪΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΤΣΕΡΤΟΣ

Ο Μπάμπης Τσέρτος γεννήθηκε στα Τρόπαια του νομού Αρκαδίας.

Από μικρός τραγουδάει και ψέλνει, ως βασικός ψάλτης στην εκκλησία του χωριού, σε ηλικία 17 ετών έρχεται στην Αθήνα να σπουδάσει.

Το 1974 εισάγεται στο Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

"Ήμουν πολύ τυχερός που στην οικογένεια μου τραγουδούσαν όλοι πολύ καλά, ο πατέρας μου έπαιζε και μαντολίνο. Ήμουν επίσης τυχερός που μεγάλωσα στα Τρόπαια, που ήταν πάντα εμπορικό, πολιτιστικό και πνευματικό κέντρο γαι την περιοχή. Μου έχουν μείνει πολλά γλέντια αξέχαστα, όπου μπορούσαμε ν'ακούσουμε όλα τα είδη του ελληνικού τραγουδιού".

Σαν φοιτητής πια, ζει την αναβίωση του ρεμπέτικου τραγουδιού, μαθαίνει μπουζούκι και συμμετέχει στο συγκρότημα του Πανεπιστημίου, τραγουδώντας έντεχνα λαϊκά, ρεμπέτικα και δημοτικά.

Η σκέψη όμως να ασχοληθεί επαγγελματικά με το τραγούδι, ήταν ακόμη μακριά, ίσως γιατί είχε έμμεση εμπειρία του τι συνέβαινε σ'αυτούς τους χώρους, αφού η αδελφή του, Νάντια Καραγιάννη ήταν ήδη επαγγελματίας τραγουδίστρια.

Όμως όταν την δεκαετία του '80 άρχισαν να δημιουργούνται τα πρώτα ρεμπετάρια, ο Μπάμπης Τσέρτος βρίσκεται να δουλεύει ως επαγγελματίας, στην ταβέρνα "Οι φίλοι" στην Κυψέλη.

Από τότε κάνει εμφανίσεις συνεχώς, έχοντας την τύχη να προλάβει να συνεργαστεί με μεγάλους παλιούς ερμηνευτές και δημιουργούς, όπως η Μπέλλου, η Μπίνης, η Χρυσάφη, η Γκρέυ, ο Καπλάνης, ο Πολυκανδριώτης, ο Σκαρπέλης, ο Χοντρονάκος, αλλά και με νεότερους, όπως ο Γκολές, ο Ξηνάρης, ο Βαμβακάρης. Τα τελευταία χρόνια έχει συνεργαστεί με ερμηνευτές του λαϊκού τραγουδιού, όπως: Γλυκερία, Μπταιάς, Μοσχολιού, Χαλκιάς, Ρασούλης, Βαγιόπουλος κ.α.

Ο καλύτερος τρόπος να διατηρήσουμε τους δρόμους που μας άνοιξαν οι μεγάλοι τεχνίτες του ρεμπέτικου, είναι να τους φέρουμε στην σημερινή πραγματικότητα.

Ο στίχος είναι το καλύτερο μέσον, όμως όσο απλό φαίνεται τόσο δύσκολο είναι.

Σε μια εποχή όπου οι πάντες - αλλά οι πάντες - πειραματίζονται στιχουργώντας και κακουργώντας ταυτόχρονα, οι ποιητές μέλει να κάτσουν σ'αυγά τους. Μέσα σ'αυτόν τον κυκεώνα ο Μπάμπης Τσέρτος βρίσκει στίχους και μουσικές και μας λέει τα πρώτα του καινούργια τραγούδια.

Ελπίζει ότι ακόμα και σήμερα, στην εποχή υπερπροσφοράς πληροφοριών, υπάρχει χώρος για καινούργια

τραγούδια που μπορούν να σηματοδοτήσουν το λαϊκό τραγούδι του 2.000.

Η σύγχυση περί το λαϊκό τραγούδι είναι υπόθεση, που το ξεκαθάρισμά της εναπόκειται σ'όσους το αγαπούν.

Τα καινούργια τραγούδια είναι:

"Κλείσε Μου Το Μάτι"

"Γυαλί-Φιλί"

"Μια Κοπελιά"

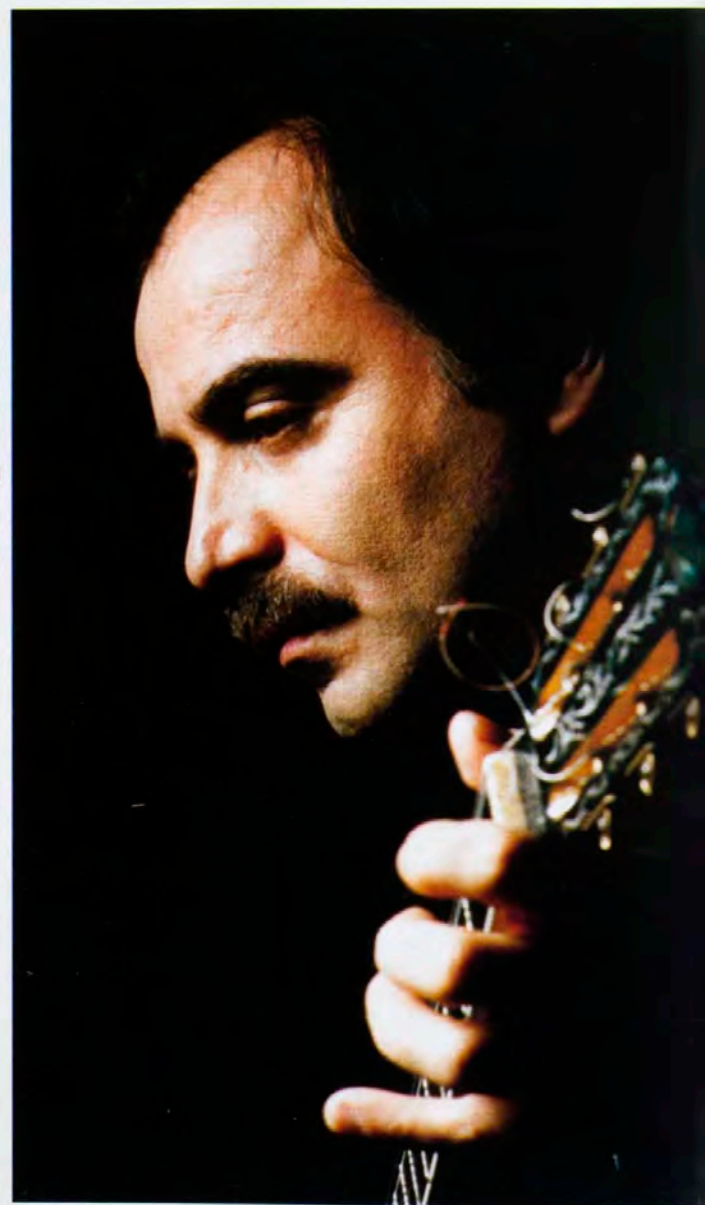
"Μόνος Μου Επερπάτησα"

(μουσική - στίχοι: Σωτήρης Κοραής)

(μουσική: Νίκος Καραγιάννης-
Στίχοι: Ανθούλα Αθανασιάδου)

(μουσική-στίχοι: Θεόδωρος Κυδωνεύς)

(μουσική-στίχοι: Θόδωρος Παπαδόπουλος)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΡΑΚΑΚΗΣ

Οι δυο γνήσιοι λαϊκοί ερμηνευτές
αφιερώνουν αυτή τη βραδιά
στο Μικρασιάτη τραγουδιστή
ΚΩΣΤΑ ΤΖΑΝΑΚΟ

Ο Βαγέλης Κορακάκης γεννήθηκε το 1961 στη Καισαριανή. Σε ηλικία 15 χρόνων απέκτησε το πρώτο του μπουζούκι και τον επόμενο χρόνο μαζί με συμμαθητές του φτιάχνουν το σχολικό συγκρότημα LIBERTA, όπου παίζουν τραγούδια Θεοδωράκη, Λοίζου κ.α.

Η πρώτη επαγγελματική απασχόληση ως μουσικός είναι το 1977 στο Θέατρο Καισαριανής.

Μετά τον στρατό ανοίγει το πρώτο του μαγαζί στην Καισαριανή παίζοντας ρεμπέτικα τραγούδια μαζί με τον Γιώργο Κούκιο. Εκεί αρχίζει να φτιάχνει και τα πρώτα του τραγούδια. Το 1985 θα συμμετάσχει με μουσική σε τρία τραγούδια στο δίσκο "Σε στρατόπαιδα και πλοία".

Το 1988 κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός του δίσκος "ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ", το 1992 "ΜΠΟΥΞΙΔΕΣ ΜΕ ΠΥΞΙΔΕΣ", το 1993 "ΛΑΥΡΙΟ", το 1995 "ΠΙΚΡΟ ΦΙΛΙ" και το 1996 "ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΒΗΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ".

Τραγούδια του συνθέτη έχουν τραγουδήσει αξιόλογοι Λαϊκοί τραγουδιστές όπως η ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ, ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΝΔΡΕΑΤΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ, ΡΕΝΕ ΣΤΑΜΟΥ, ΧΑΡΑ ΠΟΜΟΝΗ, ΑΦΕΝΤΟΥΛΑ ΡΑΖΕΛΗ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΖΙΟΣ, ΑΛΚΗΣ ΜΑΥΡΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ και ο ίδιος.

Οι δυο φίλοι έκαναν επιτέλους αυτή την συνεργασία ειδικά για την εκδήλωση - παραγωγή του φεστιβάλ Δήμου Βύρωνα στη σκιά των βράχων '98.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Για πέμπτη φορά εκδίδεται η "Αληθινή απολογία του Σωκράτη" και το γεγονός αυτό δεν είναι απ' τα πολύ συνηθισμένα της Νεοελληνικής Γραμματείας. Μερικοί παρεξήγησαν το σκοπό και το πνεύμα του έργου. Νομίσαν πως μ' αυτό χλευάζεται η "αρχαία Ελλάδα" κι ο μεγαλύτερος φιλόσοφος Σωκράτης. Λάθος. Η Ελλάδα της παρακμής κι ο θεωρητικός της αντίδρασης χρησίμευαν για πρόσχημα να χτυπηθεί η παρακμή και η αντίδραση της εποχής μας.

Τον Σωκράτη, το τέκνο του λαού, που στάθηκε εχθρός του λαού και καταφρονητής της δημοκρατίας, τον κατηγορήσαν τρεις, αλλά τον καταδίκασε ο λαός. Όταν ο Θρασύβουλος με τους φυγάδες δημοκρατικούς λεπτέρωσε την πατρίδα και παλινόρθωσε την κυριαρχία του λαού, οι παθιοί δεν μπορούσαν να ξεχάσουν τα εγκλήματα των Τριάντα Τυράννων, που ήταν εγκάθετοι του Λύσανδρου και στηρίγματα της ολιγαρχίας. Και οι παθιοί τούτοι μισούσαν και φοβόντουσαν τους εχθρούς της δημοκρατίας και φίλους των "σπαρτιατικών πθών". Κι ένας απ' αυτούς κι απ' τους σημαντικότερους ήταν κι ο Σωκράτης, ο δάσκαλος των προδοτών Αλκιβιάδη και Κριτία.

Αλλ' αυτά τα "ιστορικά" δεν είναι το θέμα του βιβλίου. Η πρωτοτυπία του είναι τούτη: ο Σωκράτης ο ίδιος αναγνωρίζει τα λάθη και τις ζημιές της διδασκαλίας του. Κι αφού κοροϊδέψει τους δημοκρατικούς της δουλοκτησίας, πάει πιο μπροστά απ' αυτούς και γίνεται κήρυκας της πανανθρώπινης λευτεριάς.

Δεκέμβρης 1956

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Η
ΑΛΗΘΙΝΗ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗ

Από το πρόγραμμα του Εθνικού Θεάτρου
θεατρική περίοδος 1986-87

Σκηνοθεσία: ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΟΠΑΧΑΣ

Σκηνικά κοστούμια: ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μουσική: ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Το κείμενο αποδίδει ο

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΟΣ

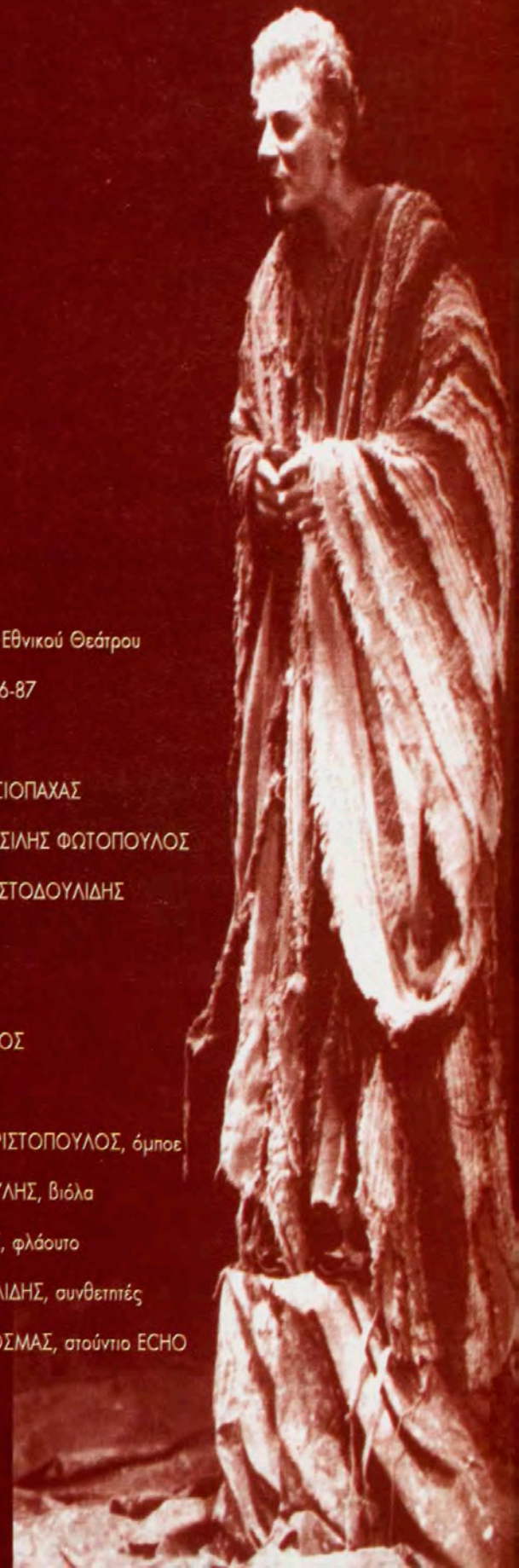
Μουσικοί: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, όμποε

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, βιόλα

ΠΕΤΡΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ, φλάουτο

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ, συνθεπτιές

Ηχοληψία: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΣΜΑΣ, στούντιο ECHO

Ο Κώστας Βάρναλης περισσότερο γνωστός σαν ποιητής, άφησε φεύγοντας, εξ ίσου σημαντικό πεζό έργο. Γύρω στα 1930 συντελείται μέσα του μια οριστική μεταστροφή. Ο ιδεαλισμός του η επικούρευση διάθεσή του που δεν εύρισκαν τρόπο να συνδυαστούν αρμονικά στον πεζό και ποιητικό του λόγο, βρίσκονται συνταιριασμένοι εξαιρετικά, με μια φλογερή σαρκαστική ορμή, που ξυπνάει στην ψυχή του. Ο διαλεκτικός υλισμός που κατακυριαρχεί στη σκέψη του και μεταβάλλεται σ' ένα ισχυρό κίνητρο έμπνευσης και δημιουργίας. Οι ιστορικές συμβολικές μορφές, όπως ο Προμηθέας, ο Χριστός, η Παναγιά, ο Σωκράτης από άδειες σκιές και σκέλεθρα του μύθου και της ιστορίας περπατούν ανάμεσά μας με αξιοθαύμαστη συνοχή, διαχρονικότητα, ζωντάνια και αμεσότητα.

Ο ποιητής επιχειρεί έτσι ένα τεράστιο άθλο, οι μορφές αυτές μιλούν ανθρώπινα και κατανοητά, μιλούν την γλώσσα μας και αγγίζουν την καρδιά μας.

Στα 1931 βλέπει το φως η Αληθινή απολογία του Σωκράτη. Με το βιβλίο του αυτό ο Βάρναλης φτάνει στην κορύφωση του πεζογραφικού του έργου και σπίνει μνημείο ασύγκριτο της λογοτεχνίας μας. Το υλικό που συγκέντρωσε παίρνει υπόψη ό,τι είναι γνωστό για τη ζωή του Σωκράτη, τη φιλοσοφία του σε βάθος, καθώς και την ιστορία της εποχής του. Όλα αυτά τα δεδομένα συντίθενται κάτω από τη νέα άποψη του Βάρναλη για τη ζωή. Όμως αυτό επιτυγχάνεται με μια αυστηρή, άγρια, πειθαρχημένη μορφή, με γραμμές αγαλματινές, απλές, βαθιές και αλύγιστες. Ο λόγος του είναι αριστουργηματικός, η δημοτική μας βρίσκεται στην τελειότητα άνθησή της. Ένας αληθινός παράδεισος λόγου ακτινοβολεί μαζί με το ανεπιτήδευτο ύφος και μια ιδιότυπη θεατρικότητα. Στη σύλληψη του το έργο κινείται στην ατμόσφαιρα μιας δημιουργικής δραματικότητας. Η μορφή του Σωκράτη κινείται ανάμεσα στην κρίση και την λύτρωση, απαρνιέται την ιδεαλιστική του φιλοσοφία, αντικρίζει τον κόσμο με την παρθενικότητα της φιλοσοφίας του διαλεκτικού υλισμού.

Και πρώτα από όλα δεν απολογείται αγνοώντας το βέβαιο της θανατικής του καταδίκης, αρχίζει να κατηγορεί. Καταγγέλει μια κοινωνία διεφθαρμένη που με πρόστυχους εκπροσώπους, τολμά να τον κατηγορήσει και να τον καταδικάσει. Κατηγορεί αμείλικτα μια δικαιοσύνη που δικάζει κοιμισμένη.

Κατηγορεί τους άρχοντες της εποχής του που προκαλούν τη δυστυχία του λαού κι ύστερα γυρεύουν θύματα στις διώξεις των ανθρώπων με φωτισμένα μυαλά. Αποκαλύπτει μια ποίηση φκισιδωμένη και μια διανόηση που υπηρετεί την κοινωνική σήψη. Καταγγέλλει τους θρησκευτικούς καπλήους και τους υποκριτές της συμβατικής ηθικής. Δε σταματάει ακόμα ούτε μπροστά στο λαό, όταν τον κατακρίνει για την αδράνεια και τη μοιρολατρεία που διαιωνίζουν την αθλιότητά του. Σ' αυτά τα κατηγορητήρια ο Σωκράτης του Βάρναλη δεν οργίζεται, δεν αστράφτει, δεν βροντάει, δεν κρατάει φραγκέλιο. Μόνο του όπλο είναι η σάτιρα, μια σάτιρα που πηγάζει απ' τη φωτεινή κοινωνική κριτική, απ' τη βαθύτερη εχθρότητα για τα αντικοινωνικά στοιχεία, μια σάτιρα που συγχρονίζει τα γεγονότα με τους αντιχρονισμούς και τις αλληγορίες τους. Γι' αυτό ο Βάρναλης αποκαλεί "κάκπα" θεϊκό μας στοιχείο που εκπέμπει την κοροϊδία, και πως περιγράφει αυτή τη λειτουργία: Αι δεν είναι τόσο εύκολο πράμα η κοροϊδία. Είναι μαζί παιχνίδι και τέχνη. Πρέπει νάχεις πολλή φαντασία και κρίση, και πείρα ζωής. Η κοροϊδία δεν είναι η αρχή μα το τέλος της φιλοσοφίας. Οι διαπιστώσεις αυτές είναι απότοκα του πνεύματος της Σωκρατικής ειρωνίας, θεμελιακής τεχνικής για την ανύψωση του συνομιλητή στη σφαίρα του ποιοτικού διαλόγου. Αλλού ο Σωκράτης της αληθινής απολογίας τονίζει: "Να μη μαθαίνουμε τα παιδιά μας ν' αγαπάνε την αρετή, μα να φοβούνται τη δημοκρατία" ή αναρωτιέται: "Επικίνδυνος εγώ για τη δημοκρατία, μα τους επικίνδυνους, ω Αθηναίοι, δεν τους δικάζουνε. Τους προσκυνάνε ραγιάδικα ή τους δολοφονούν μπαμπέσικα". Κάπου διαπιστώνεις "Όποιος είναι στα πράματα φοβάται την αλλαγή, γιατί Νόμος θα πει θέληση των δυνατών κι αδυναμία των άβουλων". Σας το λέω, "Δυνατότεροι παντού και πάντοτες είναι οι κλέφτες". Στο επιλογικό του ξέσπασμα ο Σωκράτης του Βάρναλη: υπογραμμίζει: "είσαστε σκλάβοι για να 'μαστε εμείς λεύτεροι. Νιώστε τη δύναμή σας κι ενωθείτε με τους αδικημένους λεύτερους". Μ' αυτό τον τρόπο αναδεικνύεται σε πανίσχυρο αμφισβητή των θεσμών, επαναστατικό αφυπνιστή των συνειδήσεων και αποκαλύπτει σε όλους, τη διαλεκτική πορεία του κόσμου μέσα από θέσεις και αντιθέσεις, που νομοτελειακά οδηγούν στη σύνθεση, την κοινωνική απελευθέρωση, την ολοκλήρωση του ανθρώπου, τη χαρά της ζωής τη σύγκρουση και την πάλη των τάξεων.

Χ. Καλαβρούζος

**Απόσπασμα από το άρθρο του ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΛΗΝΟΥ στο περιοδικό
"ΝΕΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ" (Φλεβάρης 1935)**

Η πνευματική του προσωπικότητα υψώνεται μέσα στους ανθρωπάκιδες, τους τσανακογλύφτες, τους λακέδες, τους φυγάδες και τους προδότες, που μεγαλώνουν γύρω από το νερό. Η σκέψη του, η ποίησή του η ρωμαλέα, η αντρίκια του σάτιρα, το καταλυτικό γέλιο του, αστράφτει σαν ρομφαία, που τη χτυπάει ο ήλιος. Ο ήλιος που τον φωτίζει είναι ο διαλεκτικός ματεριαλισμός και η προλεταριακή επανάσταση. Υπεύθυνα, παλικαρίσια, άντρας αυτός μέσα στα γυμνοσαλιάγκια, πήρε απάνω του το χρέος το πνευματικό να μιλήσει με τη μορφή της τέχνης, τη γλώσσα της ατρόμητης και αναπλαστικής αλήθειας πέρα για πέρα. Βαθιά γνώση της ανθρώπινης ψυχής και της ανθρώπινης κοινωνίας τον οπλίζει με τη δύναμη του λυτρωτικού σαρκασμού.

Καθαρός, αγνός, απόλυτα ειλικρινής, αληθινά έχει λούσει το στόμα και τα χέρια του και την ψυχή του, από τη στιγμή που επιτελεί το ιερό του χρέος. Ο Βάρναλης δεν είναι μόνο ο μεγάλος ποιητής, ο μεγαλύτερος ποιητής της νεότερης Ελλάδας, είναι συνάμα η πιο καθαρή, η πιο αγνή, η πιο τίμια πνευματική προσωπικότητα στον τόπο μας.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ

Απόσπασμα από Γράμμα του Κωστή Παλαμά στον Κ. Βάρναλη

Φίλε Βάρναλη, 24/3/32

Μα πρέπει δυό λόγια να σου στείλω. Είναι μιαν αρρώστια που με παραμονεύει γρήγορ' αργά να μ' αδράξει. Τόσες φορές είχες την καλωσύνη να μου στείλεις τα γραμμένα σου και είχα την αδιακρισία ούτε να σ' ευχαριστήσω. Από καμμιά ξεγνοιασιά ούτε μικροκακία. Τεμπελιά. Τάχα μπορεί. Μα είναι κάτι άλλο. Τώρα καθαρώτερα το καταλαβαίνω με την Αληθινή απολογία του Σωκράτη σου. Δέος. Ένα είδος φόβου μήπως δε σου αποκριθώ καθώς θα 'πρεπε, ή με λίγα ή με περισσότερα λόγια, στα βιβλία σου.

Η γλώσσα σου εξάισια στην καλλιτεχνική εφαρμογή μιας αρχής, που την αμφισβητώ, τώρα με την πρεσβυτική πείρα μου, πανί' απόλυτη την αλήθεια της - και μ' όλο το παράδειγμα της επιτυχίας της μέσα στο στίχο - στον πεζό μας λόγο. Η αρχαιογνωσία σου όσο κι αν είναι ανακατεμένη με τη σάτιρα σου ξεμυτίζει αξιόλογη. Διαβάζοντας σε σημείωσα στο περιθώριο κάπου: Η αρχαιογνωσία μαζί με την κοροϊδία χορεύουν τον καρσιλαμά. Α! η κοροϊδία! Της απευθύνεις καλέσματα συγκινητικά. Είναι η Μούσα σου. Ο υπαινιγμός κι ο αναχρονισμός. Συγχρονίζονται. Δύο θεράποντες του τεχνίτη υπάκουοι κάνουν ένα επαναστατικό δαιμόνιο. Κάνουν το Σωκράτη, από αρχαίο μοντέρνο, χωρίς μίτη του αρχαϊσμού να κακοφαίνεται μίτη ο μοντερνισμός να ζημιώνεται. Προστατεύει και τους δυο ο λυρισμός. Ο καπμένος ο ποιητής, όπου ανακατευθή, ξέρει και συγυρίζει. Μας δίνεις μιαν αυτοψυχογραφία του φιλοσόφου διασκεδαστικώτατη. Και μας θυμίζεις, πως όσο κι αν ο Σωκράτης, βουτήχτηκε στη διαλεκτική, όσο κι αν είναι η συνείδηση του Πλάτωνα - είναι ο Σωκράτης εκείνος, που αγαλματοποιός στα νιάτα του, μας έδωσε τις Χάριτες. Μου φτάνουν. Η κοροϊδία. Η κοροϊδία σου. Παιγνίδι και τέχνη. Γιατί τέτοια είναι η Τέχνη. Μαζί ιεροτελεστία και ξεσυνέρισμα. Με την ελευθερία της, απόλυτη, συνταιριάζει και τα δυο.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ

- 1883 Γέννησή του στον Πύργο της Βουλγαρίας (Αν. Ρωμυλίας).
- 1897 Μαθητής στον Πύργο
- 1898 Τελειώνει το σχολείο - την έβδομη τάξη - και γράφεται στα "Ζαρίφεια Διδασκαλεία" (Γυμνάσιο).
- 1902 Διορίζεται δάσκαλος στο σχολείο του Πύργου - Του χορηγείται υποτροφία από την Κοινότητα της Βάρνας για να σπουδάσει στην Αθήνα - Ερχομός του στην Αθήνα.
- 1903 Στην Αθήνα φοιτητής Φιλοσοφικής.
- 1904 Δημοσιεύονται ποιήματά του στο Νουμά - Εκδίδεται η πρώτη ποιητική του συλλογή Κηρύθρες.
- 1907 Συμμετέχει στην ομάδα που εκδίδει το περιοδικό Ηγυσώ.
- 1908 Παίρνει το δίπλωμα του και διορίζεται ελληνοδιδάσκαλος στην Αμαλιάδα, απ' όπου στέλνει για δημοσίευση στο περιοδικό Γράμματα Αλεξανδρείας το ποίημά του Θυσία.
- 1910 Μεταφράζει Βάκχες και ως το 1916 τον Ηρακλή μαινόμενο και τους Ηρακλείδες του Ευριπίδη, τον Αίαντα του Σοφοκλή, τα Απομνημονεύματα του Ξενοφώντα και τον Πειρασμό του Αγίου Αντωνίου του Φλωμπέρ.
- 1911 Προάγεται σε σχολάρχη και διορίζεται στο σχολείο της Αργαλαστής Πηλίου - Μετατίθεται στα Μέγαρα (Σεπ.).
- 1912 Επιστρατεύεται.
- 1914 Απολύεται και επιστρέφει στα Μέγαρα - Σεπτέμβριο καλείται να φοιτήσει στο Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης που διευθύνει ο Γληνός από το 1912.
- 1915 Διορίζεται σχολάρχης στην Κερατιά Αττικής - Καινούρια επιστράτευση (υπηρετεί στη Λήμνο μέχρι τον Ιούνιο του 1916).
- 1917 Διορίζεται καθηγητής πια, στο Α Γυμνάσιο του Πειραιά - Δίνει διάλεξη στον "Παρνασσό" για το Βιζυινό - Τον επαινεί ο Παλαμάς στο Εμπρός.
- 1918 Γράφει το ποίημα Στυλίτης.
- 1919 Παίρνει υποτροφία για το Παρίσι - Τον Αύγουστο στέλνει στο περιοδικό Μαύρος Γάτος, το ποίημα του Προσκυνητής, αφιερωμένο στον Ν. Πολίτη.
- 1920 Συνδέεται με το χαρακτή Γ. Κεφαλή - Ανακαλείται από την υποτροφία (μετά την πτώση του Βενιζέλου) και διορίζεται στο Γ' Γυμνάσιο του Πειραιά.
- 1921 Γράφει Το φως που καίει στην Αίγινα (καλοκαίρι).
- 1922 Εκδίδεται Το φως που καίει στην Αλεξάνδρεια από τα Γράμματα του Στ. Πάργα, με ψευδώνυμο Δήμος Τανάλιας - Δημοσιεύει τους Μοιραίους στο περιοδικό Νεολαία και τη Λευτεριά στο περιοδικό Μούσα, αντικρούοντας τις αντικομμουνιστικές νύξεις του Παλαμά στο ποίημα του Τραγούδι των προσφύγων.
- 1923 Κυκλοφορεί Ο λαός των μουνούχων (πάλι στην Αλεξάνδρεια και με το ψευδώνυμο Δήμος Τανάλιας) - Ξαναπαίρνει υποτροφία για το Παρίσι.
- 1924 Επιστρέφει στην Ελλάδα - Διδάσκει νεοελληνική λογοτεχνία στην "Παιδαγωγική Ακαδημία" που διευθύνει ο Γληνός.
- 1925 Ο Σολωμός χωρίς μεταφυσική (απάντηση στις θέσεις του Αποστολάκη όπως τις διατύπωνε στο βιβλίο του: Η ποίηση στη ζωή μας).
- 1926 Τιμωρείται με εξάμηνη αργία για τα "Μαρασειακά". Εν συνεχεία μετατίθεται στα Χανιά, δεν πηγαίνει και τελικά απολύεται - Φεύγει για το Παρίσι απ' όπου στέλνει ανταποκρίσεις στην εφημ. Πρόοδος.
- 1927 Σκλάβοι Πολιορκημένοι (τυπώθηκε λίγο μετά την επιστροφή του από τη Γαλλία).
- 1928 Δημοσιεύει τα ποιήματα Ιδεαλιστής, και Εξαγνισμός, στο περιοδικό Νέα Επιθεώρηση του Αιμ. Χουρμούζιου - Μεταφράζει τα Τραγούδι ενός φαντάρου του Σ. Βιλντράκ και το δημοσιεύει στο περιοδικό Καινούρια Ζωή.
- 1929 Γάμος του με Δώρα Μοάτσου.
- 1932 Η αληθινή απολογία του Σωκράτη.
- 1933 Επανεκδίδεται Το φως που καίει με ουσιαστικές αλλαγές.
- 1935 Στη Μόσχα (με Γληνό) στο συνέδριο Ρώσων συγγραφέων - Εξορίζεται για δύο μήνες (Οκτώβριος - Δεκέμβριος) στον Άγιο Ευστράτιο και στη Μυτιλήνη.
- 1939 Ζωντανοί Άνθρωποι.
- 1950 Αρχίζει να δημοσιεύεται ο Άπταλος ο Γ', ολοκληρώνεται στα 1954.
- 1956 Τα Ποιητικά, εκλογή από το μέχρι τότε ποιητικό έργο - Διχτάτορες - Γιορτάζονται τα πενήντα χρόνια λογοτεχνικής του δράσης από την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών στο Θέατρο Ιντεάλ.
- 1958 Αισθητικά - Κριτικά (δύο τόμοι).
- 1959 Στη Μόσχα, όπου του απονέμεται το βραβείο Λένιν της ειρήνης.
- 1965 Ελεύθερος κόσμος.
- 1972 Άπταλος ο Γ'.
- 1974 Πεθαίνει (16 Δεκεμβρίου).

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Από μικρός δείχνει ότι έχει κλίση στη μουσική και στις τελευταίες τάξεις του δημοτικού αρχίζει μαθήματα κλασσικής κιθάρας. Έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στις μουσικές εκδηλώσεις του σχολείου του.

Το 1984, φοιτητής πια των Οικονομικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας, συγκροτεί μαζί με ομοετείς αλλά και παρελθόντων ετών συμφοιτητές του μια πολιτιστική ομάδα και διοργανώνουν θεατρικές παραστάσεις, μουσικές εκδηλώσεις- αφιερώματα σε σημαντικούς συνθέτες, στιχουργούς και ποιητές, καθώς και λαϊκές βραδιές, προσφορά για τους συμφοιτητές τους.

Το 1987 εμφανίζεται για πρώτη φορά σε μεγάλο νυχτερινό κέντρο, τον "Σκορπιό", όπου εκεί τον ακούει ο Σταμάτης Κραουνάκης.

Το 1988 υπογράφει συμβόλαιο με τη SONY MUSIC -τότε CBS- και εμφανίζεται στην Αθήνα, δίπλα στη Βίκυ Μοσχολιού και την Τάνια Τσανακλίδου.

Το καλοκαίρι του 1989 πρωτοεμφανίζεται στη δισκογραφία με το δίσκο του Σταμάτη Κραουνάκη και της Λίνας Νικολακοπούλου "Δεν έχω ιδέα".

Ακολουθεί συνεργασία με την Ελένη Βιτάλη και το χειμώνα του '90 - '91 ξεκινάει μία μακρόχρονη συνεργασία με την Άλκηστη Πρωτοψάλτη στη μουσική παράσταση "Λεωφόρος Β", "Παραδέχτηκα", "Ανθρώπων Έργα" και "Δώστε σ' όνειρο τρελά φιλιά".

Το 1991 ερμηνεύει στο δίσκο "Μόνο μια φορά" τραγούδια του Σταμάτη Κραουνάκη και το 1992 στο δίσκο "Τι είναι η πατρίδα μας" ως απάντηση για την αμφισβήτηση της Ελληνικότητας της Μακεδονίας. Το 1994 συνεργάζεται με το Θεσσαλονικιό συνθέτη Γιώργο Ζήκα και παρουσιάζουν το δίσκο με τίτλο "Γουστάρω".

Το 1996 συνεργάζεται με τον Χρήστο Νικολόπουλο και τον Άρη Δαβαράκη παρουσιάζοντας το δίσκο "Πάμε για ορθοπεταλιές". Παράλληλα, συμμετέχει σε αρκετές σημαντικές δισκογραφικές δουλειές και εμφανίζεται περιστασιακά ως τραγουδιστής και "ηθοποιός" σε επιτυχημένες τηλεοπτικές σειρές, όπως "Οι τρεις Χάριτες", το "Δις εξαμαρτείν", "Της Ελλάδος τα παιδιά", "Δέκα μικροί Μήτσοι" και "Εκείνες και Εγώ".

Το 1996 και 1997 - '98 εμφανίζεται στη μουσική σκηνή "13 Φεγγάρια", με συνεργάτες την πρώτη χρονιά τον Παντελή Θαλασσινό, την Αναστασία Μουτσάτσου και την Αθηνά Μόραλη και τη δεύτερη τον Γιάννη Κότσιρα, τη Λένα Αλκαίου, τη Μόρφω Τσαϊρέλη και την Ειρήνη Χαρίδου.

Το καλοκαίρι του '97 ταξιδεύει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για συναυλίες με τον Χρήστο Νικολόπουλο και τον Γιώργο Νταλάρα.

Σημαντικότερη στιγμή στην καριέρα του, αποτελούν οι εμφανίσεις με το Μίκη Θεοδωράκη ερμηνεύοντας έργα όπως το "Άξιον Εστί", "Ρωμιούσνη", καθώς επίσης και λαϊκά τραγούδια του συνθέτη.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- 1989 "Δεν έχω ιδέα" (CBS)
- 1991 "Μόνο μια φορά" (AKTH)
- 1991 "Πάμε τσάρκα" (LYRA)
- 1992 "Τι είναι η πατρίδα μας" (AKTH)
- 1992 "Zoom '91 - '92" (POLYDOR) - Χρυσός δίσκος
- 1994 "Γουστάρω" (AKTH)
- 1995 "Όταν έρχονται οι φίλοι μου" (COLUMBIA)
- 1996 "Άνθη Ευλάβειας" (ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ)
- 1996 "Παντελώς Χειροποίητα" (MBI)
- 1996 "Πάμε για Ορθοπεταλιές" (AKTH)
- 1997 "Σελοτέιπ"
- 1997 " Η Ναυμαχία της Σαλαμίνας" (FM RECORDS)
- 1997 "SERVICE"
- 1997 "Ψάξε σ' όνειρό μας" (MINOS - EMI)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ

Δισκογραφία

1. 1996 Αθώς Ένοχος (Π.Καλατζόπουλος, Ε.Ρεμπούτσικα, Α. Δαβαράκης)
2. 1997 Άδης (Π.Καλατζόπουλος, Μ.Γκανάς)
3. 1997 Κρυφτό (Ν.Πορτοκάλογλου, από την ταινία Βαλκανιζατέρ)
4. 1997 Μόνο ένα φιλί (Ε.Ρεμπούτσικα, Ε.Ζιώγα)
5. 1998 Θεατής (Ν.Αντύπας, Ε.Ζιώγα, Α.Δαβαράκης)

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Ξεκίνησε το 1990 τραγουδώντας παλιά λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια και συνεργάστηκε στην αρχή με τον Δημήτρη Κοντογιάννη, τον Στέλιο Βαμβακάρη και τον Μπάμπη Γκολέ.

Από τον Αύγουστο του 1995 μέχρι τον Οκτώβριο του 1997 συνεργάστηκε με την Ελευθερία Αρβανιτάκη, στη Σφεντόνα, στο Μύλο της Θεσσαλονίκης, σε συναυλίες σε όλη την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό.

Τον Μάιο του 1996 κυκλοφορεί ο πρώτος του δίσκος, με τίτλο "Αθώς Ένοχος" όπου ερμηνεύει τραγούδια των Π. Καλατζόπουλου, Ε. Ρεμπούτσικα σε στίχους του Α. Δαβαράκη.

Τον Ιανουάριο το 1997 ερμηνεύει το μοναδικό τραγούδι της ταινίας του Σ. Χαραλαμπόπουλου "Άδης", σε στίχους του Μ. Γκανά και σε μουσική του Π. Καλατζόπουλου, με τίτλο "Να 'χα δυό ζωές".

Η μουσική της ταινίας κυκλοφόρησε σε δίσκο από την BMG, με τίτλο "Άδης".

Συνεργάστηκε με τον Νίκο Πορτοκάλογλου, για την ταινία του Σ. Γκορίτσα "Βαλκανιζατέρ", ερμηνεύοντας το τραγούδι "Χρέπ Παλιά". Το τραγούδι περιέχεται στο δίσκο του Ν. Πορτοκάλογλου "Κρυφτό", σε στίχους της Ε. Ζιώγα και μουσική της Ε. Ρεμπούτσικα, που έγινε πλατινένιος μέσα σε επτά μήνες από την κυκλοφορία του. Στο δίσκο συμπεριλαμβάνεται και το τραγούδι "Προδοσία", από την ομώνυμη τηλεοπτική σειρά του ΜΕΓΑ, σε σκηνοθεσία Ν. Κουτελιδάκη.

Το χειμώνα του '97 - '98 εμφανίστηκε στα "13 Φεγγάρια" με τον Κώστα Μακεδόνα, ενώ δισκογραφικά συνεργάστηκε με τον Νίκο Αντύπα και ερμηνεύει τραγούδια που συμπεριλαμβάνονται στον ορχηστρικό δίσκο του συνθέτη με τίτλο "Θεατής".

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Θεατρικός οργανισμός Πολιτεία

Η ΦΟΝΙΣΣΑ

με τη

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ

Εγεννήθη εν Σκιάθω, τη 4 Μαρτίου 1851. Εβγήκα από το Ελληνικόν Σχολείον εις τα 1863, αλλά μόνο τω 1867 εστάλην εις το Γυμνάσιον Χαλκίδος, όπου ήκουσα την Α΄ και Β΄ τάξιν. Την Γ΄ εμαθήτευσα εις Πειραιά, είτα διέκοψα τας σπουδάς μου, κι έμεινα εις την πατρίδα. Κατά Ιούλιον του 1872 υπήγα εις το Άγιον Όρος χάριν προσκυνήσεως, όπου έμεινα ολίγους μήνας. Τω 1873 ήλθα εις Αθήνας κι εφοίτησα εις την Δ΄ του Βαρβακείου. Τω 1874 ενεγράφην εις την Φιλοσοφικόν Σχολή, όπου ήκουα κατ'εκλογήν ολίγα μαθήματα φιλολογικά, κατ' ιδίαν δε ψυχολούμην εις τα ξένας γλώσσας. Μικρός εζωγράφισα Αγίους, είτα έγγραφα στίχους, κι εδοκίμαζα να συντάξω κωμωδίας. Τω 1868 επεχείρησα να γράψω μυθιστόρημα. Τω 1879 εδημοσιεύθη η "Μετανάστις" έργον μου εις τον "Νεολόγον" Κ/πόλεως. Τω 1881 έν θρησκευτικόν "ποιήματιον" εις το περιοδικόν "Σωτήρα". Τω 1882 εδημοσιεύθη "Οι έμποροι των Εθνών" εις το "Μη χάνεσαι". Αργότερα έγγραφα περί τα εκατόν διηγήματα, δημοσιευθέντα εις διάφορα περιοδικά κι εφημερίδας.

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία - Θεατρική διασκευή: Σωτήρης Χατζάκης
Σκηνικά - κοστούμια : Έρση Δρίνη
Μουσική Σύνθεση - διδασκαλία : Τάκης Φαραζής
Φωτισμοί : Αντώνης Παναγιωτόπουλος

Στο ρόλο της Φόνισσας η Λυδία Κονιόρδου

Παίζουν Άδριανή Τουντοπούλου
Μάρθα Φριντζίλα
Μίνα Λουίζου
Μαρία Καντιφέ

Στο ρόλο του αφηγητή ο Σωτήρης Χατζάκης

Μουσικός Α - ψάλτης : Δήμος Παπαικονόμου
Μουσικός Β: Μιχάλης Χολέβας

Εικονογράφηση: Γιάννης Χατζηγιάννης

Χειριστής Φωτισμών: Σπύρος Αραβοσιτάς
Υπεύθυνος σκηνής: Πέτρος Παπαδόπουλος

Φωτογραφίες: Γιώργος Χρυσοχοϊδης

Η εκτέλεση κοστούμιών της Λυδίας Κονιόρδου είναι της
Μπέτυς Θεολόγη και των κοστούμιών του χορού της
Μαρίας Τουντοπούλου.

Δ/ση παραγωγής και επικοινωνίας: Ελένη Μαυροβουνιώτη

Σημείωμα Σκηνοθέτη

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης είναι η κορυφαία προσωπικότητα της Νεοελληνικής πεζογραφίας. Το έργο του "Η Φόνισσα" θεωρείται η αποκορύφωση της συγγραφικής του δημιουργίας. Το υλικό του έχει αρχέγονες ρίζες, οι ήρωές του είναι αγροτικοί, αδροί, μοιάζουν με τα βράχια της Σκιάθου. Έργο λογοτεχνικό με μικτή γλώσσα, σπειροειδή κίνηση και θυμική συμπεριφορά, "Η Φόνισσα" οργανώθηκε σε θεατρικό κείμενο, με στόχο όχι την παράσταση με κλασικούς όρους, αλλά το λαϊκό δρώμενο. Η διασκευή προτείνει τέσσερις άξονες που συγκροτούν τη δραματουργία:

α. Η Φόνισσα: πρόσωπο με διπλή παρουσία

- μορφή σκοτεινή, ως Φραγκογιαννού, η ανήκουσα στον Γιάννη το Φράγκο, στα παιδιά και στα εγγόνια της
- μορφή "λευκή", ως Χαδιούλα, η ανήκουσα στην αθωότητα (κόρη, μέλλουσα νύφη).

β. Ο χορός των γυναικών: ένα τυπικό δείγμα του γυναικωπότης της μικρής κοινότητας,

- με δράση που εκτείνεται από την κουτοπονηριά ως την ενόραση - πρόσωπα αναγνωρίσιμα του κλειστού αγροτικού βίου.

γ. Ο αφηγητής εκείνος που διηγείται την ιστορία.

Ενώνει τη δράση, μετεωρίζεται ανάμεσα στο θεατή και στο δρώμενο, αποφορτίζει την ένταση με την ιδιότητα του αναγνώστη.

Υποδύεται επίσης τους αμήχανους -ενίοτε κωμικούς- άντρες του έργου.

δ. Τα λαϊκά δρώμενα (αγροτικές ασχολίες, αρραβωνιάσματα, στόλισμα της νύφης, μοιρολόγια, νανουρίσματα κ.α)

- καθορίζουν το πρέπον ήθος, το λιτό ύφος και την πρωτογενή συμπεριφορά των ερμηνευτών.

Η παράσταση της "Φόνισσας" χρησιμοποιεί τους κώδικες του δρώμενου (μύηση, τελετουργία, μανική λατρεία) για να καταδυθεί με διαύγεια στο ήθος του κεντρικού προσώπου, στη Φραγκογιαννού.

Η ίδια η ιστορία του έργου (μια γριά που σκοτώνει τα μικρά κορίτσια της κοινότητάς της για να μην κακοπάθουν, όπως κακόπαθε αυτή) οδήγησε την ερμηνεία σε λύσεις που απέχουν από την ηθογραφία και το φολκλόρ.

Η Φραγκογιαννού αποδίδεται σκηνικά με την εκστατική μανία (βακχικής καταγωγής) των ηθοποιών, γεγονός που επιβεβαιώνει τη σχέση της Φόνισσας με αρχαίες ελληνικές - και όχι μόνο - εμπειρίες (Κυβελική μανία, Διονυσιακή Βακχεία), καθώς και με πρόσωπα κλειδιά του αρχαίου δράματος, όπως την Αγαύη, την Μήδεια, την Πραξαγόρα κ.ά.

Αυτό σημαίνει ότι η παράσταση προτείνοντας την εμπειρία του λαϊκού δρώμενου, το συνδέει άμεσα με το αρχαίο δράμα. Δεν πρέπει ωστόσο να λησμονούμε ότι η μυθολογική καταγωγή της Φόνισσας, συχνωτίζεται με τη Χριστιανική πίστη του δημιουργού της. Απελευθερώνονται έτσι, στοιχεία εκρηκτικά του Ελληνορθόδοξου πολιτισμού, εύκολα ανιχνεύσιμα στις καθημερινές και στις λατρευτικές εκδηλώσεις του λαού μας.

Ας θεωρηθεί λοιπόν η παράσταση μια ελεγεία που οργανώνεται σκηνικά με τον τρόπο της τραγωδίας. Μια τραγωδία απλών ανθρώπων που επειδή είναι τόσο μικροί και ασήμαντοι και μόνο Έλληνες, ακριβώς γι' αυτό είναι τόσο μεγάλοι και παγκόσμιοι.

Σωτήρης Χατζάκης
Μάρτιος 1998

" Ο κύριος Παπαδιαμάντης, ο εκ νήσου Σκιάθου συγγραφέας, ο ιδιόρρυθμος, ο εκκεντρικός, ο μποέμ, ο Μένιππος φιλόσοφος, ο άνθρωπος των καπλείων και των τρωγλών, ο θαυμάσιος τύπος, ο ειλικρινής χαρακτήρ, ο περιφερόμενος συχνάκις ανά τας οδούς με το τετριμμένον και ξεθωριασμένον επανωφόριον, με την ράβδον παραμάσχαλα....."

Δ. Χατζόπουλος

"Ανήκει και αυτός, μαζί με μια πλειάδα Ελλήνων, στην ομάδα των διαμαρτυρομένων Ελλήνων. Σ' αυτούς που διαμαρτύρονται μπροστά σ' έναν εξευρωπαϊσμό άνευ όρων. Δεν είναι οι πιο κουτοί, δεν είναι οι πιο ήσυχοι, δεν είναι οι πιο λιμνάζοντες. Αντιθέτως, είναι οι πιο φίνοι, οι πιο παραγμένοι. Ο Παπαδιαμάντης, κάτω από το ήσυχο πνεύμα του, κάτω από τη γαλήνη τη στηριγμένη στη χριστιανική ορθόδοξη πίστη, είναι πολύ πιο τραγικός, είναι πολύ πιο Ευρωπαίος στις ανησυχίες, από πολλούς ευρωπαϊζοντες, οι οποίοι σήμερα δε θα έκαναν ούτε για επαρχιακά φύλλα με τις επαναστατικές τους ιδέες και με τις πρωτοτυπίες τους."

Γιάννης Τσαρούχης

(Απόσπασμα από το βιβλίο "Μάτην ωνείδισαν την ψυχήν μου"

Εκδόσεις Καστανιώτη, 1986)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Με έξι δίσκους πλέον στο ενεργητικό του και ένα καινούργιο υλικό που θα ακουστεί για πρώτη φορά ζωντανά, ο Σωκράτης Μάλαμας εμφανίζεται απόψε στους Βράχους. Οι συναυλίες του Σωκράτη Μάλαμα αποτελούν πάντα ένα ξεχωριστό γεγονός: χαρακτηρίζονται από το έντονο καλλιτεχνικό και προσωπικό στίγμα του. Η φετινή του συναυλία έχει κι ένα ξεχωριστό χαρακτήρα: πραγματοποιείται μετά από ένα ολόκληρο χειμώνα αποχής από ζωντανές εμφανίσεις και, ακόμη, στο υλικό της περιλαμβάνονται τα καινούργια του τραγούδια που θα παρουσιαστούν για πρώτη φορά. Ο τίτλος του νέου δίσκου του, που έχει κυκλοφορήσει στις αρχές του Μαρτίου, είναι "13.000 μέρες". Ο Σωκράτης Μάλαμας συνοδεύεται από την τραγουδίστρια Μαρία Παπανικολάου και από εξαμελή ορχήστρα.

"Μια φορά και έναν καιρό, ήταν ένας μοναχικός βάρδος,
που η μουσική του έπαιζε στοιχήματα με τον καιρό.
Ήταν θέμα χρόνου το πότε θα άρχιζαν να γυρίζουν όλοι γύρω του,
όπως γυρνούν οι πεταλούδες γύρω από τη λάμπα."

Την ορχήστρα αποτελούν:

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΠΠΟΣ
Μπουζούκι

DAMIAN DUDU
Βιολί

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Κοντραμπάσο

ΑΚΗΣ ΚΑΤΣΟΥΠΑΚΗΣ
Πλήκτρα

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΟΥΓΚΡΑΣ
Ακορντεόν

ΝΙΚΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ
Τύμπανα

Συμμετέχει η ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Ο Σωκράτης Μάλαμας συγκαταλέγεται ανάμεσα στους ταλαντούχους δημιουργούς του σημερινού μουσικού γίγνεσθαι της Βόρειας Ελλάδας, που αρθρώνουν δικό τους προσωπικό λόγο.

Μαθητής ακόμη στις πρώτες τάξεις του γυμνασίου ασχολείται μόνος του με τη μουσική. Στα δεκατρία του αποκτά την πρώτη του κιθάρα.

Δεκαεπτά χρονών παίρνει μαθήματα κιθάρας στο Μακεδονικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και μόλις τελειώνει το Λύκειο φεύγει στη Γερμανία, όπου παρακολουθεί μαθήματα μουσικής στο Ωδείο της Στουτγάρδης.

Επιστρέφει μετά από δυόμισι χρόνια και συνεχίζει τα μαθήματα -αφού έχει απολυθεί από το στρατό- στο Εθνικό Ωδείο της Αθήνας, με δάσκαλο τον Βαγγέλη Ασημακόπουλο στην αρχή και αργότερα τον Νότη Μαυρουδή.

Δούλεψε σε μπουάτ και μέχρι το 1991 ήταν ο κιθαρίστας στην ορχήστρα του Νίκου Παπάζογλου.

Ο Σωκράτης Μάλαμας έχει γράψει μουσική για θεατρικές παραστάσεις και για ένα μεγάλο διάστημα δίδασκε μουσική στο Ωδείο.

Μετά τους δίσκους "ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ" (1989), "ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ" (1991), στους οποίους ο Σωκράτης Μάλαμας έγραψε και ερμήνευσε ο ίδιος τα τραγούδια του, δημιουργώντας ένα έντονο προσωπικό ύφος, το 1992 μας παρουσιάζει τη νέα δισκογραφική δουλειά του.

Πρόκειται για το δίσκο με το γενικό τίτλο "ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" που είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας του συνθέτη με το γνωστό στιχουργό Μανώλη Ρασούλη, τον Θεσσαλονικιό Γιάννη Τσατσόπουλο και με τη Μελίνα Κανά για την ερμηνεία των τραγουδιών. Ο δίσκος αυτός αποτελεί την αφηρησιά της αναγνώρισης του συνθέτη. Το τραγούδι "Να βάλω τα μεταξωτά και να φυσάει" που τραγουδάει η Μελίνα Κανά και όχι μόνο αυτό, βοηθούν το ευρύ κοινό να ανακαλύψει όλο το έργο του Σωκράτη Μάλαμα.

Πιο συγκεκριμένα, στο δίσκο αυτό ο συνθέτης

"φέρνει" ένα διαφορετικό πχόχρωμα στο ελληνικό τραγούδι από εκείνο που μέχρι σήμερα το χαρακτήριζε.

Ένα διαφορετικό ύφος που προσεγγίζει πιο άμεσα τα ανατολίτικα μας ακούσματα.

Το Δεκέμβριο του 1993 κυκλοφόρησε ο τέταρτος προσωπικός δίσκος του Σωκράτη Μάλαμα, με τίτλο "ΚΥΚΛΟΣ". Τα τραγούδια είναι συνθέσεις δικές του και τα ερμηνεύει ο ίδιος. Σ' αυτό το δίσκο ο Σωκράτης Μάλαμας δημιουργεί καθαρόαιμα λαϊκά τραγούδια, όπως το "Τσιγάρο ατέλειωτο", που παίχτηκε και τραγουδήθηκε σε όλα τα λαϊκά προγράμματα της επικράτειας και συνεχίζει να παίζεται ακόμη από όλους τους σταθμούς.

Το Φεβρουάριο του 1996 κυκλοφόρησε ο πέμπτος προσωπικός του δίσκος, με τίτλο "ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ".

Ο δίσκος αυτός χαρακτηρίζεται από τους κριτικούς σαν έργο εξαιρετικής συνθετικής ωριμότητας και καταξιώνει τον Σωκράτη Μάλαμα στο καλλιτεχνικό στερέωμα σαν έναν από τους καλύτερους τραγουδοποιούς των τελευταίων χρόνων.

ΚΥΚΛΟΣ : ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ΜΟΝΑΧΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΩ

σ υ μ μ ε τ έ χ ο υ ν

ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΛΙΟΝΤΖΙΔΗΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

σε σκοπούς της Ανατολικής Ρωμυλίας

& ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΡΑΚΑΚΗΣ

Με τη συμμετοχή των χορευτών:

ΒΑΓΓΕΛΗ ΡΟΥΜΠΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗ

Η ορχήστρα αποτελείται από τους μουσικούς :

ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ (βιολί)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (λύρα - λάουτο)

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (κανονάκι)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (κλαρίνο)

ΝΩΕ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ (κιθάρα - μπουζούκι)

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΩΦΡΑΣ (μπάσο)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΡΥΠΗΣ (κρουστά)

και ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΣΙΑΜΟΥΛΗΣ (ούτι, νέυ, σάζι, λάουτο)

Μια δημοκρατική κοινωνία χαρακτηρίζεται από ισονομία, ισοτιμία και ισότητα, γεγονός που εξασφαλίζεται μέσω της διασφάλισης της ισότητας ευκαιριών για όλους τους πολίτες.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι άτομα που, λόγω της δομής της κοινωνίας σήμερα, βρίσκονται στο περιθώριο της κοινωνικο-οικονομικής ζωής.

Πιστεύοντας και υποστηρίζοντας την αρχή ότι η διαφορά είναι δικαίωμα και όχι μειονέκτημα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες διεκδικούν την ισότιμη ένταξή τους στην κοινωνία μας σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Θα πρέπει η κοινωνία μας να δεχτεί στους κόλπους της και τα άτομα που έχουν διαφορετικές ικανότητες και δεξιότητες και να τις αξιοποιήσει παραγωγικά.

Έχοντας απόλυτη πίστη στο γεγονός ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι και πρέπει να είναι ισότιμοι πολίτες, τη στιγμή που το κράτος αδιαφορεί, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, φορείς και κοινωνικοί παράγοντες επιμένουν να κρατήσουν την ελπίδα ζωντανή.

Οι συνδιοργανωτές

Δήμος Βύρωνα

Δήμος Καισαριανής

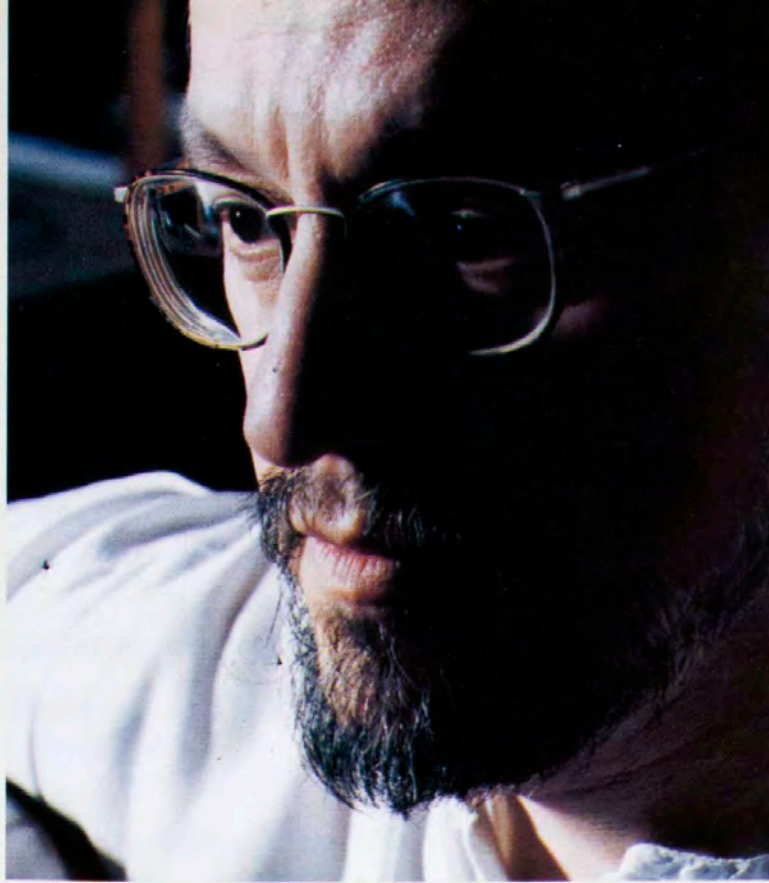
ΕΤΙ

ΕΡΑ

Και το σωματείο φίλων ατόμων με ειδικές ανάγκες "Ο ΗΛΙΟΣ"

Τα έσοδα θα διατεθούν στα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Χ
Ρ
Η
Σ
Τ
Ο
Σ

Τ
Σ
Ι
Α
Μ
Ο
Υ
Λ
Η
Σ

Ο Χρήστος Τσιαιμούλης πραγματοποιεί απόψε εδώ, στο Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα "Στη σκία των Βράχων '98", την πρώτη καλοκαιρινή συναυλία, γιορτάζοντας την 15χρονη παρουσία του στην Ελληνική μουσική και το παραδοσιακό τραγούδι, σε ένα ταξίδι ανθρωπιάς για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Θα γίνει μια αναδρομή σε παλιότερα τραγούδια του, από τις "ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ" μέχρι σήμερα, τραγούδια της Ελληνικής παράδοσης από την Ήπειρο, την Ανατολική Ρωμυλία και τη Θράκη, το Αιγαίο, την Κρήτη, τον Πόντο, την Κύπρο και τη Μικρά Ασία.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961.

Σπούδασε κιθάρα και θεωρητικά στο Εθνικό Ωδείο και από το 1980 στράφηκε στη μελέτη της Ελληνικής μουσικής και των παραδοσιακών οργάνων, όπως: ούτι, λαούτο, ταμπουράς και σάζι, ταμπουράς με δοξάρι, λύρα πολιτική και κεμετζέ, Νέι και Καβάλι, Μπεντίρ κ.α.)

Συνεργάστηκε με πολλούς έντεχνους, λαϊκούς και παραδοσιακούς μουσικούς, συνθέτες και τραγουδιστές, κάνοντας πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και το Εξωτερικό.

Σπούδασε Βυζαντινή μουσική πλάι στον Λ. Αγγελόπουλο και απέκτησε πολλούς μαθητές στα όργανα, τη θεωρία και την εκκλησιαστική μουσική διδάσκοντας σε ωδεία και σχολές από το 1985.

Με τη δημιουργία του συγκροτήματος "Δυνάμεις του Αιγαίου" εγκαινίασε από το 1985 μια πορεία σύγχρονου τραγουδιού πάνω στα βήματα της παράδοσης.

Έχει πλούσια δισκογραφική δράση :

Δυνάμεις του Αιγαίου (1985), Ήχος Β' (1987), Ανατολικό παράθυρο (1989), Αθως ο εμός (1992), Ερωτόκαστρο (1994), Αύρα θαλασσινή (1995), Μουσικές Ιωνικής γης (1996), Μεταμόρφωσις (1997), Μονάχα για να ταξιδεύω (1997).

Έγραψε επίσης μουσική για θεατρικές παραστάσεις :

Παραλογές (1994) και Φωνές γυναικών (1995)

και για τον Κινηματογράφο :

Γωνία Παραδείσου (1998).

Εξέδωσε βιβλίο με συλλογή τραγουδιών και μουσικής με τον τίτλο

"Ρωμιοί συνθέτες της Πόλης 17ος - 20ος αιώνας"

(εκδόσεις ΔΟΜΟΣ)

ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ

Ο Χρόνης Αηδονίδης, ο πιο γνωστός σύγχρονος Θρακιώτης τραγουδιστής, με πανελλήνια ακτινοβολία και απήχηση, γεννήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1928 στην Κερωπή Θράκης.

Ο πατέρας του Χρόνη, ο παπα-Χρήστος τού δίνει τα πρώτα μαθήματα ψαλτικής και η μητέρα του, η κυρα-Χρυσάνθη, τον ανατρέφει με παραδοσιακούς σκοπούς της Θράκης.

Μαθητής στο Διδυμότειχο παίρνει τα πρώτα μαθήματα Βυζαντινής μουσικής από τον πρωτοψάλτη Μιχάλη Κεφαλοκόπη. Από το 1950 βρίσκεται στην Αθήνα συμμετέχοντας σε ραδιοφωνικές εκπομπές, πλούσια δισκογραφική δράση, συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στο πρόσωπο του Χρόνη Αηδονίδη βρίσκει τον καλύτερο εκφραστή της άποψη που θέλει το παραδοσιακό τραγούδι να προέρχεται από τη Βυζαντινή μουσική σε μια άρρηκτη συνέχεια.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΛΙΟΝΤΖΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στο χωριό Διπόταμος Καβάλας από γονείς πόντιους πρόσφυγες. Ο πατέρας του Χρήστος εγκαταστάθηκε εκεί μετά το ξερίζωμα του Ποντιακού Ελληνισμού το 1922 και ήταν ιεροψάλτης.

Στην ποντιακή λύρα, με την οποία ασχολείται επαγγελματικά από το 1978, είναι αυτοδίδακτος. Έχει συμμετάσχει, εκπροσωπώντας την ποντιακή μουσική παράδοση, σε πλήθος συναυλίες και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στην Ελλάδα (Ηρώδειο, Μέγαρο Μουσικής, κ.ά.) και στο εξωτερικό (ΗΠΑ, Καναδά). Συνεργάστηκε με καλλιτέχνες όπως η Δόμνα Σαμίου, ο Χρόνης Αηδονίδης, ο Γιώργος Νταλάρας, ο Γιώργος Κόρος, ο Χάρρυ Κλυν, η Μαρίζα Κωχ, ο Πέτρος Γαϊτάνος, ο Χρήστος Τσιαμούλης, κ. ά.

Παράλληλα, ασχολείται συστηματικά με τη διδασκαλία της ποντιακής λύρας, και στις τέσσερις μουσικές σχολές όπου διδάσκει (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κατερίνη, Κοζάνη) μεταδίδει τη μουσική παράδοση σε περισσότερους από 150 μαθητές. Γι' αυτό το σκοπό έχει εκπονήσει και ειδική μέθοδο εκμάθησης λύρας.

Έχει γράψει μουσική για ποντιακά θέατρα, ποντιακά δράματα και ειδικά για τη Γενοκτονία των Ποντίων, καθώς και μουσική για την Άλκηστη του Ευριπίδη που παίχτηκε στο Μοτσαρτέουμ του Ζάλτσμπουργκ. Συνεργάστηκε με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου στην τελετή έναρξης του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Στίβου, στην Αθήνα το 1997.

Η προσπάθειά του επικεντρώνεται στη διάσωση και διάδοση της λαϊκής μουσικής κληρονομιάς του Πόντου, αναδεικνύοντας τις ιδιομορφίες και το παραδοσιακό ύφος κάθε επιμέρους περιοχής.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974.

Σε ηλικία οχτώ χρόνων έγινε μέλος της χορωδίας του Γιάννη Τσιαμούλη ξεκινώντας έτσι τη σχέση της με το παραδοσιακό τραγούδι.

Στη συνέχεια σπούδασε βυζαντινή μουσική και ούτι με δάσκαλο τον Χρ. Τσιαμούλη.

Διδάσκει ούτι στο Μουσικό Γυμνάσιο Παλλήνης, το Πειραματικό Ωδείο

Πειραιά και έχει συνεργαστεί με πολλούς καλλιτέχνες τραγουδώντας και παίζοντας ούτι σε συναυλίες και ηχογραφήσεις δίσκων.

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Κύπρο το 1969. Μελέτησε κλασική κιθάρα στο Ευρωπαϊκό Ωδείο Λευκωσίας. Το 1989 ήρθε στην Αθήνα, για σπουδές στη Δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου, απ' όπου και αποφοίτησε το 1992. Εργάστηκε για ένα χρόνο στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο και το καλοκαίρι του 1993 στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου ερμήνευσε το ρόλο του Μοσχίωνα, από τη "Σαμία" του Μενάνδρου, με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου. Στον ίδιο χώρο, το 1996, έπαιξε τον Απόλλωνα στην "Άλκηστι" του Ευριπίδη, με το Θέατρο Τέχνης.

Δισκογραφικά εμφανίστηκε το 1993, με το δίσκο "Στην αγορά του κόσμου", σε στίχους και μουσική του Νίκου Ζούδιαρη. Δύο χρόνια αργότερα, η συνεργασία και η φιλία τους είχε σαν αποτέλεσμα την κυκλοφορία ενός δεύτερου δίσκου, με τίτλο "Όπως μυστικά και ήσυχά...". Ο τρίτος δίσκος, με τον τίτλο "Ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος", αυτή τη φορά σε δικούς του στίχους και μουσική, κυκλοφόρησε το 1997.

Μέχρι στιγμής έζησε και συνεργάστηκε με ανθρώπους που αγαπά και θαυμάζει, γνωστούς και άγνωστους.

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Γεννήθηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Ιουλίου του 1972, από γονείς μετανάστες. Ο πατέρας της είναι ποντιακής καταγωγής και η μάνα της από τη Ρόδο. Μεγάλωσε σε περιβάλλον όπου κυριαρχούσαν τα ελληνικά ακούσματα (δημοτικά, ποντιακά, σμυρνέικα, ρεμπέτικα, λαϊκά, έντεχνα).

Όσα φοιτήτρια της παιδαγωγικής ασχολήθηκε με τους ποντιακούς χορούς και τα τραγούδια, ερασιτεχνικά βέβαια. Έτσι, έτυχε να την ακούσει σε ποντιακά τραγούδια ο Κυριάκος Καλαϊτζίδης (ουτίστας) και να της προτείνει να συνεργαστούν σε σμυρνέικα και παραδοσιακά τραγούδια.

Στην πρώτη της καλλιτεχνική δουλειά, σε μουσική της Θεσσαλονίκης την παρότρυναν να στείλει μια κασέτα στον Νίκο Μαμαγκάκη που ετοίμαζε τότε τη νέα δισκογραφική δουλειά του. Έτσι, προέκυψε η συνεργασία μαζί του και ο δίσκος "Στεναγμός Ανατολίτης".

Όσον αφορά τη δισκογραφία έχει συμμετάσχει με δυο τραγούδια στο δίσκο "Μονάχα για να ταξιδεύω", σε μουσική του Χρήστου Τσιαμούλη και έχει ερμηνεύσει οχτώ κομμάτια στον καινούριο

δίσκο "Πάμε Νότια" και σε μουσική του Γιώργου Ζήκα.

Στη σκηνή έχει συνεργαστεί με την Ελευθερία Αρβανιτάκη, τον Ορφέα Περίδη, το Γιώργο Ξηντάρη, τον παλιό μπουζουζή Θύμιο Σταραϊτή, τις παλαίμαχες Άννα Χρυσάφη, Πόλυ Πάνου και Μαριώ, τον Γεράσιμο Ανδρεάτο, τον Παντελή Θαλασσινό και το προσεχές καλοκαίρι πρόκειται να συνεργαστεί με τον Πέτρο Γαϊτάνο.

ΠΕΜΠΤΗ
25 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ: ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

στα 100 χρόνια

από τη γέννηση του

ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΓΚΑΡΘΙΑ ΛΟΡΚΑ

Klaudia Delmer: mezzo-soprano

Βαγγέλης Φαμπας: κλασική κιθάρα

Αρης Τσακαλής: βιολοντσέλο

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13 Λαϊκά Ισπανικά Τραγούδια Federico Garcia Lorca

Andaluzá (Ισπανικός Χορός) Enrique Granados

5 τραγούδια σε στίχους F. G. Lorca Μίκη Θεοδωράκη
Μετάφραση: Οδυσσέας Ελύτης

Του πικραμένου
Ο Αντόνιο Τόρρες Χερέδια
Χαμός από αγάπη
Του ανέμου και της παινεμένης
Παντέρμη

Canciones Espanolas Manuel de Falla
El rapo poruno, Nana, Cancion, Polo

3 τραγούδια σε στίχους F. G. Lorca Χρήστου Λεοντή
Ελεύθερη Μετάφραση: Λευτέρη Παπαδόπουλου

Αβάσταχτο να σ'αγαπώ
Άχ Έρωτα
Λούζεται η αγάπη μου

Ματωμένος Γάμος (μουσική από το θεατρικό έργο) Μάνου Χατζιδάκι
Μετάφραση: Νίκου Γκάτσου

Εισαγωγή - Τώρα νυφούλα μου χρυσή
Νανούρισμα
Γύρνα φτερωτή του μύλου
Κουβάρι-κουβαράκι
Ήταν καμάρι της αυγής - Επίλογος

Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα

(1898 - 1936)

Ισπανός ποιητής και δραματουργός με παγκόσμια φήμη και ακτινοβολία. Γεννήθηκε στο χωριό Φόντε Βακουέρος από πατέρα πλούσιο γαιοκτήμονα, το Φεντερίκο Γκαρθία Ροδρίγκουεθ και μητέρα τη δασκάλα Βιθέντα Λόρκα Ρομέρο, για να σχηματίσει αργότερα το επώνυμό του από τα δυο ονόματα των γονιών του. Μικρό παιδί περνούσε τα καλοκαίρια στη Χουέρτα, όπου σε μια εύφορη κοιλάδα είχε χτισθεί το αρχοντικό εξοχικό σπίτι των Ροδρίγκουεθ, σαν βίγλα που επιθεωρούσε τα πατρικά αγροκτήματα. Τα παιδικά του χρόνια ήταν άνετα, ξέγνοιαστα, χαϊδεμένα και τα πέρασε μεταξύ Γρανάδας και Χουέρτα ντε Σαν Βιθέντε. Στην έπαυλη, το δωμάτιο του Φεντερίκο ήταν στο επάνω πάτωμα και από το μπαλκόνι του όπου περνούσε ώρες ονειροπόλες παρατηρώντας, μπορούσε να βλέπει τους απέραντους αγρούς και στο βάθος τις χιονοσκεπαστες κορυφές της Σιέρρα Νεβάδα.

Από δω άρχισε να γνωρίζει και να ενσαρκώνεται την ισπανική γη που με μανία αγάπησε, κι εδώ είναι η πηγή η ανεξάντλητη του πνευματικοκαλλιτεχνικού θησαυρού του: μορφές ιστορικές, μορφές αποκλήρων και νομάδων, τοπία και εικόνες, ήθη, παραδόσεις, χρώματα, εφιαλτικές προλήψεις, δροσιά, χάρη, πάθος, δυναμισμός, χαρακτηριστικά του ισπανικού λαού, που άφθονα διοχέτευσε σ' όλο το έργο του, ένα έργο με αρχέγονη γεύση και ταυτόχρονα, υπερμοντέρνα εκφραστική μαγική λάμψη. Δέκα δώδεκα χρονών, αυτοσχεδίαζε στο πιάνο, τραγουδούσε λαϊκούς σκοπούς, που άρπαζε απ' τα χωριάτικα πανηγύρια, σχεδίαζε με εκπληκτική ευχέρεια, έγραφε στίχους στα τετράδιά του και έδειχνε για όλα μια πρόωρη και αγριωπή ανησυχία, που όμως απάλυνε ο γλυκός, παιδικός τρυφερός χαρακτήρας του, που τον έκανε ακόμα κι έφηβο ν' αποζητά τα χάδια της παραμάνας του Αγγελίνας. Μαθητής γυμνασίου είχε διασχίσει και γνωρίσει με περιηγήσεις δίψας ολόκληρη την Καστίλλια, και είχε ανακατωθεί με το ανθρώπινο στοιχείο των ταπεινών και ιδιαίτερα με τους τσιγγάνους, που η νομαδική ζωή τους τον μάγευε και τον έσπρωχνε αδιάκοπα προς την αναζήτηση νέων εντυπώσεων.

Πρώιμα ώριμος δημοσίευε τα πρώτα του ποιήματα "Εντυπώσεις και Τοπία" (1919) και το ίδιο έτος εγκαταστάθηκε στη Μαδρίτη για να σπουδάσει νομικά στο Πανεπιστήμιό της, αλλά πιο πολύ για να γνωρίσει λογοτεχνικούς και καλλιτεχνικούς κύκλους και να επιδοθεί ταυτόχρονα στην ποίηση, στη μουσική, στη ζωγραφική, για ν' αφοσιωθεί τελικά σχεδόν ολοκληρωτικά στο θέατρο. Το πρώτο θεατρικό έργο, στα 1920, δε σημείωσε επιτυχία ενώ, αντίθετα, η συλλογή "Βιβλίο Ποιημάτων" (1921) κρίθηκε ευμενέστατα. Το 1927 είχε γίνει δημοφιλής σε όλη την Ισπανία με τα "Τσιγγάνικα Τραγούδια", καθώς και με το πατριωτικό θεατρικό έργο του "Μαριάνα Πινέδα", μια ηρωίδα των απελευθερωτικών αγώνων της Ισπανίας στο δέκατο ένατο αιώνα. Η φήμη του πέρασε εκπληκτικά γρήγορα τα σύνορα της πατρίδας του και της ηπείρου μας.

Στα 1930 κλήθηκε στις ΗΠΑ για μια σειρά διαλέξεων. Ύστερα από το ταξίδι αυτό έγραψε τη συλλογή "Ποιητής στη Νέα Υόρκη", όπου περιλαμβάνεται η γνωστή "Ωδή στον Γουόλτ Ουίτμαν" και που τυπώθηκε στο Μπουένος Άϊρες στα 1948, γιατί ο ποιητής, πρέπει να ειπωθεί, αν και τέρας δημιουργίας και γραφής, αδιαφορούσε για την έκδοση των γραπτών του.

Από το 1931, δεν τον απασχολούσε πια άλλο από το θέατρο. Η πρώτη, μετά την ενθρόνιση του Αλφόνσου (14 Απριλίου 1931) αστικοδημοκρατική ισπανική κυβέρνηση ανέθεσε στο Λόρκα τη διεύθυνση του πανεπιστημιακού θιάσου "Μπαρράκα", με τον οποίο γύρισε όλη την Ισπανία. Στη θέση αυτή ο Λόρκα έδειξε ικανότητες που θύμιζαν τον Σαίξπηρ. Έκανε ταυτόχρονα το σκηνοθέτη, τον ηθοποιό, το σκηνογράφο, το χορογράφο, το μουσικό στα έργα των κλασικών Λόπε ντε Βέγκα, Καλντερόν και Θερβάντες, που παρουσίαζε σε χωριά και πολίχνες. Ταυτόχρονα έγραφε, ακόμα και κατά την πορεία. Έτσι γράφτηκαν το έργο για κουκλοθέατρο "Η μικρή αγία τράπεζα του Δον Κριστομπάλ" που παρουσίασε σε τουρνέ, καθώς και τα ποιητικοθεατρικά "Η ωραία Μπαλωματού" (1930), "Ο έρωτας του Περιμπλίν και της Μπελίσας" (1931) και "Δόνια Ροζίτα η ανύπαντρη" (1935).

Τα έργα αυτά ανάδειξαν το Λόρκα σαν μια έντονα νέα ποιητική φυσιογνωμία του θεάτρου, μα ωστόσο με την καταπληκτική τριλογία του "Ματωμένος γάμος" (1930), "Γέρμα" (1934) και "Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα" (1936), επιβλήθηκε και διεθνώς σαν ένας μεγάλος δραματουργός που έκανε την ποίηση θέατρο. Τα έργα του άρχισαν να μεταφράζονται και να παίζονται στα θέατρα και των δύο ημισφαιρίων.

Στα 1934 επιχειρήσε ταξίδι στις ισπανόφωνες χώρες της Νότιας Αμερικής, όπου ήταν ιδιαίτερα αγαπητός και προετοιμαζόταν η παρουσίαση των έργων του από τα θέατρα μεγάλων πόλεων. Τον Αύγουστο του ίδιου έτους βρισκόταν στο Σαντιάγο της Χιλής, όταν πληροφορήθηκε το θάνατο του ταυρομάχου και αγαπημένου του φίλου, Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας. Η είδηση τον συγκλόνησε και τον έκανε να επισπεύσει την επιστροφή του στην Ισπανία, όπου στη Μαδρίτη, τον Σεπτέμβριο του 1934, έγραψε το περίφημο συνθετικό ποίημα "Θρήνος για τον ταυρομάχο Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας", που μεταφράστηκε αθρόα και είναι παγκόσμια γνωστό. Μετά τον τραγικό θάνατό του η ακτινοβολία του έγινε εκτυφλωτική, τα έργα του εκδόθηκαν στο Μεξικό και στην Αργεντινή, ανακηρύχθηκαν σαν αριστουργήματα του αιώνα μας κι ένας θρύλος ύψωσε τον Λόρκα στις σφαίρες σχεδόν του υπερπραγματικού. Ένα πλήθος φιλόλογοι, ποιητές, βιογράφοι, ισπανιστές, στην Ευρώπη και στην Αμερική, άρχισαν ν' ασχολούνται με τη ζωή και το θάνατο του ποιητή, ο οποίος είναι ακόμα σκεπασμένος με μια σωρεία από αμφιβολίες και ερωτηματικά αναπάντητα. Αλήθεια, γιατί τον σκότωσαν τον ποιητή μέσα στη λαίλαπα του εμφυλίου πολέμου που κατασπάραζε την αγαπημένη του Ισπανία.

Ο ίδιος είχε πει σε μια συνέντευξη: "Είμαι ολοκληρωτικά Ισπανός".

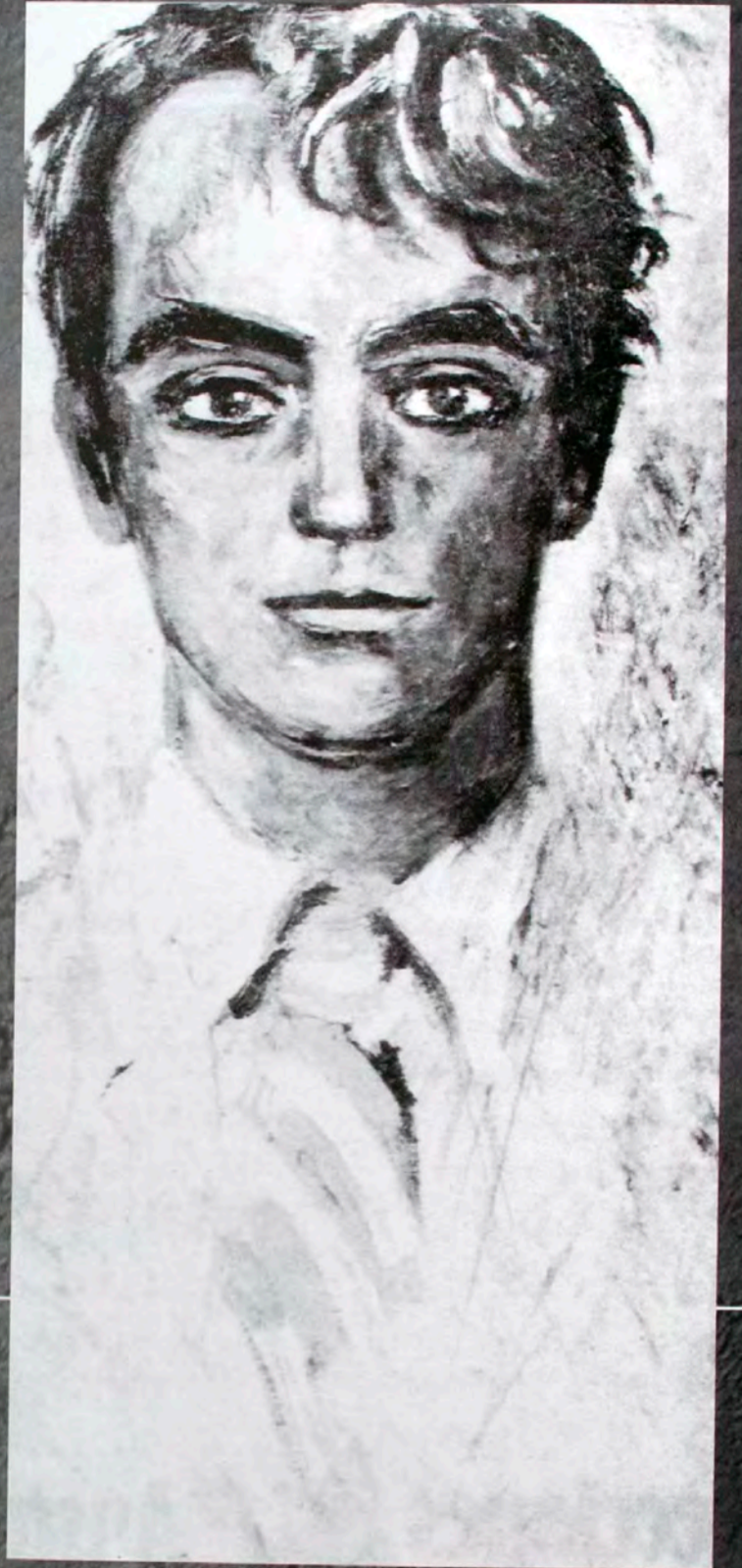
K L A U D I A D E L M E R

Η Klaudia Delmer γεννήθηκε στη Βαρσοβία το 1970 και μεγάλωσε στην Πολωνία και την Ισπανία. Στη Μαδρίτη ξεκίνησε φωνητική με τον Rodolfo de Salinas Wagner (1996-1998). Το 1988 πήρε υποτροφία από το Mannes College of Music, στη Νέα Υόρκη. Έλαβε το δίπλωμα Β. Μ. το 1994 με τον Peter Elkus. Με τη Mannes Camerata συμμετείχε σε μπαρόκ όπερες: "Paride ed Elena"- Gluck και "Dafne"- Marco da Gagliano, λειτουργίες και μαδριγάλια των Monteverdi και G. de Machaut. Συμμετέχει στο Master Class του Κώστα Πασχάλη.

Βραβεύτηκε στους διεθνείς διαγωνισμούς Koussevitsky, Alice Tully Hall, Lincoln Center το 1992, και Rosa Ponselle, Avery Fisher Hall, Lincoln Center, NYC, το 1994.

Έλαβε μέρος σαν σολίστ στις "La Petite Messe Solennelle" του Rossini. Με την Καθεδρική χορωδία της Στουτγάρδης στη Στουτγάρδη και Βενετία, "La cambiale del matrimonio" του Rossini, "Suor Angelica" του Puccini και "Il campanello di Notte" του Donizetti, στην Ιταλία, "Four Saints in three acts" του Virgil Thomson στη Νέα Υόρκη.

Στην Ελλάδα συνέπραξε με την Όπερα Δωματίου Αθηνών, την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών και την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ. Έδωσε συναυλίες στην Ισπανία (Circulo de Bellas Artes), ΗΠΑ (Staller Hall), Πολωνία (Royal Theater) στο Φεστιβάλ Πεντέλης, το Διεθνές Φεστιβάλ κιθάρας της Κέρκυρας, τις συναυλίες του Γ΄ Ραδιοφωνικού Προγράμματος και τον κύκλο σύγχρονης μουσικής του Ινστιτούτου Goethe. Εμφανίζεται συχνά με τρίο μουσικής δωματίου (φωνή, κλασική κιθάρα και βιολοντσέλο).

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΑΜΠΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Από τον πατέρα του, τον Δημήτρη Φάμπα, πήρε τα ερεθίσματα ν' ασχοληθεί με τη μουσική κι από το 1968 εμφανίζεται σαν κιθαριστής σε συναυλίες και τηλεόραση. Σπούδασε κιθάρα, ανώτερα θεωρητικά, ενορχήστρωση και διεύθυνση ορχήστρας στο Εθνικό Ωδείο. Από το 1980 έζησε στη Νέα Υόρκη και εργάστηκε σαν θεατρικός κινηματογραφικός και τηλεοπτικός συνθέτης και κιθαριστής. Τέλειωσε ταυτόχρονα μεταπτυχιακές σπουδές σύνθεσης, ενορχήστρωσης και ερμηνείας στο CUNY (MA) ΚΑΙ SUNY (DMA) με τους George Perle, Henry Weinberg, Thea Musgrave και Robert Starer. Δημιούργησε επίσης τους μουσικούς πολυχώρους Μικρόκοσμο, Ακρόαμα και Θίασο.

Διατέλεσε μόνιμος συνθέτης του Ελληνικού Θεάτρου Νέας Υόρκης ('Ορνιθες, Αγαμέμνων, Αλεξανδριάδα, Ο Μανιάτης, κ.α.) και συνεργάτης των δικτύων CBS (Religion today, σήμα εκπομπής και "As the World Turns", σειρά) PBS (Αφιέρωμα στην 4η Ιουλίου 1987).

Συνεργάστηκε ακόμη με τους Ed Mustro ("The Genevieve Duvall Affair") και Paul Mazurski (Tempest) και κέρδισε 2 φορές το MEET THE COMPOSER GRANT.

Έχει πραγματοποιήσει πλέον των 100 εμφανίσεων σαν κλασικός κιθαριστής στις ΗΠΑ, Νότιο Αμερική και Ευρώπη και σε αίθουσες όπως St. John The Divine, Alice Tully Hall του Lincoln Center, Smithsonian Institute, Modern Art Museum, Carnegie Hall του Pittsburgh, Symphony Space, κ. α. Έγραψε πρόσφατα μουσική για πολλές παραστάσεις, όπως η "La poppa" που παίζεται στο Θέατρο Πολύτεχνο (Σκηνοθεσία: Βασ. Νικολαΐδη), Ο Αχελώος, ο Ηρακλής και η γιαγιά μου, ντοκουμαντέρ (Σκηνοθεσία: Δημ. Κουτσιαμπασάκου, Κρατικό Βραβείο, Δράμας, Ολυμπίας, κ. α.) Broadway & Cinema στο MMA, κ. α.

ΑΡΗΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Ξεκίνησε τις σπουδές του στο τσέλο δίπλα στους Χρήστο Σφέτσα και Βύρωνα Φιδειζή. Κατόπιν, ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Γαλλία, όπου συνέχισε τις σπουδές στο τσέλο με τους Reine Flachot και Alain Fleau, στην Ecole Normale de Musique. Από εκεί αποφοίτησε με δίπλωμα βιολοντσέλου και μουσικής δωματίου. Είναι μέλος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ, καθώς και της Ορχήστρας των Χρωμάτων. Έχει συνεργαστεί με όλους τους μεγάλους Έλληνες συνθέτες. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ σε συναυλίες στην Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία.

ΣΑΒΒΑΤΟ
27 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ: ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚ

VAIR DALAL

&

THE AL OL ENSEMBLE

(Άνεμος της ερήμου)

ΑΡΑΒΟ - ΕΒΡΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ
& ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Vair Dalal : Μουσική διεύθυνση, ούτι, βιολί, φωνητικά

Eyal Selah : Κλαρίνο, φλάουτα

Eyal Faran : Sitar, κιθάρα

Nurit Ofer : Tabla, φωνητικά

Avi Agababa : Παραδοσιακά κρουστά

: ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Ο Yair Datal είναι μια εξέχουσα φυσιογνωμία στην ισραηλινή εθνική μουσική σκηνή, κατέχοντας επίσης ένα σπουδαίο ρόλο στη σύγχρονη διεθνή σκηνή της world music. Είναι ένας εξαιρετος συνθέτης, ικανότατος βιολιστής και ουτίστας. Γεννήθηκε στο Ισραήλ το 1955 από γονείς μετανάστες από το Ιράκ. Πρόκειται για έναν από τους τελευταίους εκπροσώπους της αραβο-εβραϊκής μουσικής από το Ιράκ. Οι μουσικές του ικανότητες συμπεριλαμβάνουν σπουδές και εμπειρία στην κλασική ευρωπαϊκή μουσική καθώς και την τζαζ, το ροκ, τα μπλουζ, και την αραβική κλασική μουσική. Το γεγονός αυτό του έδωσε την ευκαιρία να αναπτύξει αυτό το σπάνιο συνδυασμό του παραδοσιακού και του μοντέρνου, του εβραϊκού και του αραβικού, του ανατολικού και του δυτικού. Το μεγάλο ταλέντο του γίνεται φανερό σε αυτό το σπάνιο μείγμα το οποίο συνδυάζει αυτές τις, πολλές φορές, αντικρουόμενες τάσεις. Η πρωτότυπη μουσική του είναι τρανή απόδειξη ότι οι αντιθέσεις αυτές μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά. Ο Yair Datal μοιράζει το χρόνο του μεταξύ ενός διαμερίσματος στο Tel Aviv και το σπίτι του στην έρημο Arava. Η μουσική του εμπνέεται από το περιβάλλον και την ηρεμία της ερήμου και αποτελεί μια κλίση για ειρήνη στους λαούς που ζουν στην περιοχή αυτή. Είναι από τους πιο γνωστούς και διακεκριμένους καλλιτέχνες/υπέρμαχους της ειρήνης στο Ισραήλ και αφιερώνει το ταλέντο του στην προσπάθεια του γκρεμίσματος των φραγμάτων μεταξύ των ανθρώπων και ειδικότερα μεταξύ Εβραίων και Αράβων. Για τον Yair οι πολιτιστικές ανταλλαγές και

συνεργασίες που βασίζονται στην εκτίμηση και στον αλληλοσεβασμό είναι απαραίτητες για την επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων.

Οι μουσικές και κοινωνικές του δραστηριότητες τον οδήγησαν συχνά σε συνεργασία με Παλαιστίνιους μουσικούς, όπως στις συναυλίες Zaman el Salaam ('Ωρα για ειρήνη), που έγινε στο Όσλο της Νορβηγίας το 1994 κατά την απονομή του Nobel Ειρήνης και Shalom Salaam, οργανωμένη από την UNESCO, για την επέτειο ενός χρόνου από την υπογραφή της συνθήκης ειρήνης Ισραήλ - Παλαιστίνης. Οι διεθνείς συνεργασίες του Yair Datal με μουσικούς διαφόρων ειδών, περιλαμβάνουν δουλειές με το διάσημο μάεστρο Zubin Mehta και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Όσλο, την αντρική χορωδία του Gli Scaroli, κ.ά.

Το συγκρότημα που τον συνοδεύει ονομάζεται Al Ol. (Έχει πάρει το όνομα ενός ανέμου της ερήμου). Η μουσική του Yair Datal και του συγκροτήματος Al Ol έχει να κάνει με την ενότητα και την αρμονία, με κοινές παραδόσεις και όργανα μεταξύ των λαών και έχει ως κύριους πόλους έμπνευσης το μεγαλείο της ερήμου και την ειρήνη. Πρόκειται για ένα σύνολο μουσικών των οποίων η μουσική έκφραση υπερβαίνει τέχνη και πολιτική με στόχο να προωθήσει την πολιτιστική αλληλοκατανόηση. Οι ενορχηστρώσεις είναι ιδιαίτερα πρωτότυπες και συνδυάζουν ούτι, sitar, κιθάρα, βιολί, κλαρίνο, ινδική tabla, αφρικανικά και μεσανατολίτικα κρουστά.

ΔΕΥΤΕΡΑ
29 ΙΟΥΝΙΟΥ

ARMENIA

Πολιτισμός & Παράδοση

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

& ΧΟΡΟΣ

συμμετέχουν:

ΤΟΥΜΑΣ ΡΟΓΧΟΣΙΑΝ (τραγούδι)

ΑΡΤΕΜ ΚΗΑΤΧΑΤΡΙΑΝ (tar συνθέτης)

ΤΙΓΡΑΝ ΣΑΡΚΙΣΣΙΑΝ (doudouk) (μέλος συγκροτήματος
NOR DAR)

ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΟΥΣΤΙΔΗΣ (κρουστό dhohol) (μέλος
συγκροτήματος NOR DAR)

και το χορευτικό συγκρότημα «ΝΑΪΡΙ»

Συμμετέχει επίσης ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΟΥΕΛΙΑΝ
και τραγουδάει η μέτζο ΠΑΝΘΕΑ ΝΟΥΡΓΚΟΣΤΑΡ (από την Περσία)
και ορχήστρα με παραδοσιακά όργανα

Την αποψινή εκδήλωση
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ Δήμος Βύρωνα και Αρμένικη Εθνική επιτροπή

Η Α Ρ Μ Ε Ν Ι Κ Η Μ Ο Υ Σ Ι Κ Η

Η αρμένικη μουσική έχει μακράιωνη παράδοση, ήδη από τον 6ο π.Χ. αιώνα, όταν μετά το βασίλειο Ουραρτού (Αραράτ) δημιουργείται το κράτος των Αρμενίων. Επικά τραγούδια, χοροί και μπαλάντες από τους βάρδους κουσάν αντιπροσωπεύουν το αρχαίο ρεπερτόριο, και στην αυλή του Αρτάβασδου (1ος αι. π.Χ.) κυριαρχούσαν το θέατρο και η μουσική.

Η επικράτηση του Χριστιανισμού (από το 301) δημιουργεί την πλουσιότερη παράδοση θρησκευτικής μουσικής με σπουδαίους συνθέτες, όπως ο Mesrob Mashtots (δημιουργός του κομψού αρμενικού αλφαβήτου τον 5ο αι.), ο Sahak Burtsev (5ος αι.), ο Stephanos Siunetsi (7ος αι.) και η αδελφή του Sahaktoukht, η πρώτη αρμένισσα ποιήτρια και συνθέτις.

Τον 10ο αι. τραγουδιέται το εθνικό έπος Sassountsi Tarit, ενώ μετά την κατάκτηση των Σελτζούκων δημιουργείται το έπος Mogats Mirze, το επιφανέστερο δείγμα της μεσαιωνικής περιόδου. Η τέχνη των τροβαδούρων (achough) φτάνει στο αποκορύφωμά της τον 18ο αι. με τον περίφημο Sayat-Nova. Από τον 19ο αι. αρχίζει μια νέα περίοδος μεταρρυθμίσεων με τους Limondjian (δημιουργός νέας σημειογραφίας), Tchouhadjian (θεμελιωτής επαγγελματικής μουσικής σχολής), Gara-Mouzta (ιδρυτής σχολής σύνθεσης) και Tigranian (ιδρυτής της εθνικής όπερας). Για να καταλήξουμε στον Komitas Vardapet (1869-1935), τον κορυφαίο συνθέτη και μουσικολόγο που κατέγραψε και διέσωσε την αρμενική λαϊκή και έντεχνη μουσική, αναδεικνύοντάς την σε Εθνική Σχολή. Καίριο πλήγμα στο τεράστιο έργο του και στην ακούραστη δραστηριότητά του στάθηκε η Γενοκτονία των Αρμενίων το 1915, που τον οδήγησε στη σταδιακή διανοητική κατάρρευση.

Η αρμενική μουσική περιλαμβάνει λαϊκή και λόγια, θρησκευτική και κοσμική, αγροτική και αστική παράδοση.

Τα κυριότερα μουσικά όργανα είναι το λαούτο tar (με χαρακτηριστικό οκτώσχημο πηκίο καλυμμένο με δέρμα και έξι χορδές), το έγχορδο με δοξάρι kamancha (με στρογγυλό πηκίο, επίσης καλυμμένο με δέρμα και τρεις ή τέσσερις χορδές), τα λαϊκά πνευστά doudouk (λαϊκό όμποε, με διπλό καλαμένιο γλωσσίδι) και shevi (απλή ξύλινη φλογέρα), καθώς και το κρουστό dhol (νταούλι).

ΤΟΥΜΑΣ ΡΟΓΗΟΣΙΑΝ (Τραγούδι)

Έχει γεννηθεί το 1945, στο Λορί της Αρμενίας. Το 1985 έχει αποφοιτήσει από το Κρατικό Ωδείο του Γερεβάν, όπου διδάσκει από το 1987.

Από το 1980 τραγουδά στο κρατικό καλλιτεχνικό σύνολο χορού και τραγουδιού "Τ. Αλτουιάν".

Από το 1992 διευθύνει το Κρατικό Συγκρότημα ραφωδικού άσματος "Σαγιάτ Νόβα".

ΑΡΤΕΜ ΚΗΤΣΑΤΡΙΑΝ (ΤΑΡ, ΣΥΝΘΕΤΗΣ)

Έχει γεννηθεί το 1968, στο Κιουμρί της Αρμενίας. Το 1993 τελείωσε στο Κρατικό Ωδείο της Αρμενίας, τον κλάδο του "tar" που ονομάζεται "Γκομιντάς". Το 1995 ολοκλήρωσε τις σπουδές του και στον τομέα της σύνθεσης, στο ίδιο Ωδείο.

Από το 1992 διευθύνει τον Τομέα Μουσικής στο Κρατικό Συγκρότημα του ραφωδικού άσματος "Σαγιάτ Νόβα".

ΤΙΓΡΑΝ ΣΑΡΚΙΣΙΑΝ (doudouk)

Μέλος Συγκροτήματος (NOR - DAR)

Γεννήθηκε το 1968 στο Ερεβάν της Αρμενίας. Από τα έξι του χρόνια ήταν μαθητής μουσικής σχολής, στην τάξη των παραδοσιακών ξύλινων πνευστών οργάνων. Το 1984 έγινε δεκτός στη

Μουσική Ακαδημία Ρωμανός ο Μελωδός, απ' όπου πήρε δίπλωμα σολίστ και δασκάλου. Συνεργάστηκε με πολλά μουσικά σύνολα ως σολίστ και μάεστρος. Παίζει 14 ξύλινα πνευστά και τραγουδάει. Τα δυο τελευταία χρόνια είναι εγκατεστημένος στην Αθήνα και συνεργάζεται με το συγκρότημα Libra Music.

Αποτέλεσμα της συνεργασίας τους είναι το άλμπουμ της NOR-DAR Opus of the Lizard.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΟΥΣΤΙΑΔΗΣ (Κρουστό dhol)

Μέλος Συγκροτήματος (NOR - DAR)

Γεννήθηκε στην Τιφλίδα της Γεωργίας το 1964. Άρχισε να ασχολείται με τη μουσική ερασιτεχνικά κι έπειτα, έκανε ιδιαίτερα μαθήματα. Παίζει πολλά κρουστά. Τα δυο τελευταία χρόνια είναι

εγκατεστημένος στην Αθήνα και συνεργάζεται με το συγκρότημα Libra Music. Αποτέλεσμα της συνεργασίας τους είναι το άλμπουμ της NOR - DAR Opus of the Lizard.

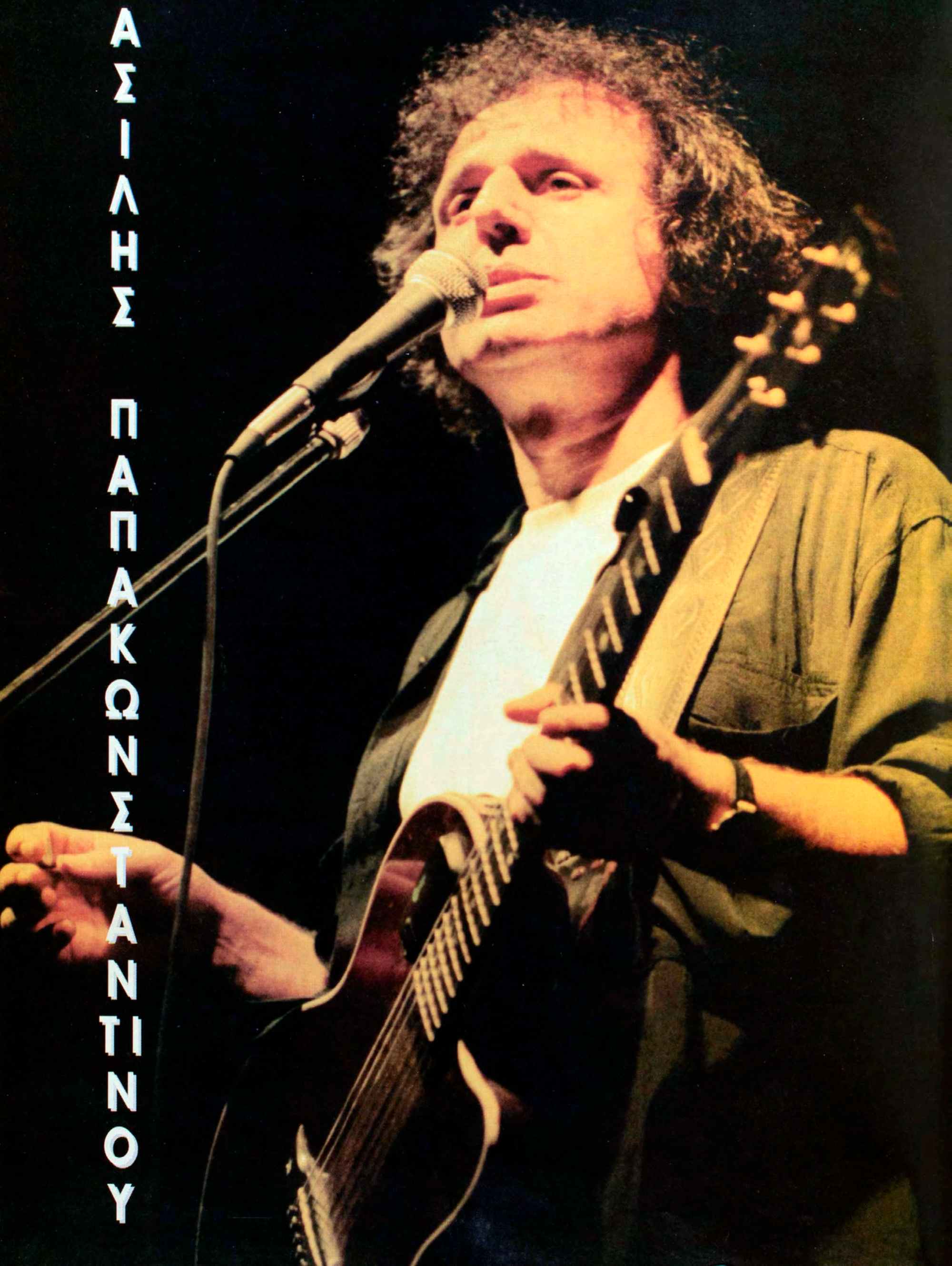

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΝΑΪΡ Ι

Το χορευτικό συγκρότημα "Ναΐρι" ανήκει στο αρμενικό πολιτιστικό εκπαιδευτικό σωματείο "Χαμασκαϊν". Είναι ένα από τα πρώτα τμήματα που ίδρυσαν οι Αρμένιοι που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα. Σήμερα αριθμεί 30 μέλη και τα τέσσερα τελευταία χρόνια τις χορογραφίες και τη χοροδιδασκαλία έχει αναλάβει ο Διευθυντής του Τμήματος Κλασικών και Παραδοσιακών Χορών της Όπερας του Εριβάν και ειδικά μετακληθείς από τη Δημοκρατία της Αρμενίας κ. Οβαννές Χατσικιάν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ:
ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Γεννήθηκε το 1950 σε ένα χωριό της Αρκαδίας. Το 1957 η πολυμελής οικογένειά του μετακόμισε στην Αθήνα. Η εφηβεία του σηματοδότηκε από τα μουσικά και κοινωνικά ρεύματα της δεκαετίας του '60. Μίκης Θεοδωράκης, ροκ της αμφισβήτησης, παγκόσμια φιλειρηνικά και απελευθερωτικά κινήματα, και μια Ελλάδα που προσπαθούσε βιαστικά να κλείσει πληγές και να αρχίσει να ελπίζει. Η Αριστερά επεδίωκε να στεγάσει και να δώσει προοπτική στις διάσπαρτες απογοητεύσεις μέσα από μία κουλτούρα ευαισθησίας και διεκδίκησης. Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου την ακολούθησε χωρίς ποτέ να ενταχτεί σε κάποιο από τα κόμματά της. Άρχισε να τραγουδάει έντεχνο ελληνικό τραγούδι. Το 1973, μετά το τέλος της στρατιωτικής του θητείας, πήγε στη Γερμανία -στο Μόναχο- όπου συμμετείχε σε επιτροπές αντιδικτατορικού αγώνα, τραγουδώντας παράλληλα σε πολλά στέκια ελλήνων φοιτητών και ομογενών. Η πρώτη του σημαντική γνωριμία έγινε το καλοκαίρι του 1974, συναντώντας, στο Παρίσι, το Μίκη Θεοδωράκη. Η συνεργασία τους όμως έμελλε να αρχίσει δύο χρόνια αργότερα.

Το 1974 επέστρεψε στην Ελλάδα και έρχισε ουσιαστικά την επαγγελματική του πορεία στο τραγούδι. Τραγουδούσε σε μπουάτ και ηχογράφησε ένα μικρό δίσκο 45 στροφών. Την ίδια χρονιά συμμετέχει στην ηχογράφιση του δίσκου του Μάνου Λοίζου "Τα τραγούδια του δρόμου". Το 1975 ηχογράφησε "Τα Αγροτικά" του Θωμά Μπακαλάκου. Την ίδια εποχή γνώρισε δύο συνθέτες με τους οποίους συνεργάστηκε στενά στην πορεία του. Τον Μάνο Λοίζο και

τον Θάνο Μικρούτσικο. Δύο συνθέτες που σίγουρα κόμιζαν έναν φρέσκο ήχο στο ελληνικό τραγούδι. Χωρίς να ακολουθούν πιστά τα χνάρια του λαϊκού ή έντεχνου, εγραψαν τραγούδια που διατηρώντας το ήθος των τραγουδιών των σημαντικών προγενέστερών τους συνθετών, ανίχνευσαν τους καινούργιους τρόπους για το τραγούδι της μεγάλης πόλης. Η ερμηνεία του Παπακωνσταντίνου ήταν ιδανική για να εκφράσει το δυναμισμό αλλά και την λυρική τους. Το 1976 συνεργάστηκε για πρώτη φορά στη δισκογραφία με το Μίκη Θεοδωράκη, στο δίσκο "Της εξορίας", και το 1978 ο συνθέτης τον επέλεξε για την παγκόσμια περιοδεία του. Τραγουδούσε σε Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία. Στην Ελλάδα, συμμετείχε ενεργά σε εκδηλώσεις του νεολαϊστικού και του εργατικού κινήματος. Τραγουδούσε σε απεργίες, συγκεντρώσεις και συναυλίες αλληλεγγύης κατά του ρατσισμού και του φασισμού.

Από εκείνη την εποχή, λίγο πριν το πέρασμα στη δεκαετία του '80, αρχίζει να εκδηλώνει τις επιρροές του από τη διεθνή ροκ μουσική σκηνή.

Ερμηνεύει τραγούδια με ήχο σαφώς πιο ηλεκτρικό και στίχο πιο αιχμηρό και πιο παρεμβατικό. Αυτό γίνεται σταδιακά, ξεκινώντας με δύο δίσκους που κυκλοφόρησε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Ο πρώτος είχε ως τίτλο το όνομά του και περιελάμβανε τραγούδια του Αντώνη Βαρδή, και διασκευές τραγουδιών του Διονύδη Σαββόπουλου, του Μίκη Θεοδωράκη. Ο δεύτερος το "Φοβάμαι", με τραγούδια του Μάνου Λοίζου, του Λάκη Παπαδόπουλου, του Γιάννη Ζουγανέλη και του Γιάννη Γλέζου, θεμελιώνει και ορίζει την

μετέπειτα πορεία του μέχρι σήμερα.

Γνωρίστηκε με τον Νικόλα Άσιμο και συμμετείχε στον πρώτο του δίσκο -Ο Ξαναπές- ερμηνεύοντας δύο τραγούδια. Ο Άσιμος, ήταν ο δεύτερος άνθρωπος, μετά τον Λοίζο, που τον επηρέασε αρκετά με την ιδιότυπη προσωπικότητά του.

Το 1984 με την "Διαίρεση" ο καινούργιος ήχος του αποκρυσταλώνεται πια. Το 1987 το επαληθεύει με τα "Χαιρετίσματα", με τραγούδια δικά του, του Νικόλα Άσιμου, της Αφροδίτης Μάνου και του Χρήστου Τόλιου.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου αρχίζει να εδραιώνεται ως ένας κατ' εξοχήν "συναυλιακός" καλλιτέχνης.

Θα λέγαμε ότι για πρώτη φορά, μετά τις μεγάλες συναυλίες της μεταπολίτευσης ταγίπεδα ξαναγεμίζουν κόσμο. Τον Απρίλιο του 1985, 16.000 θεατές συγκεντρώνονται στην πρώτη του μεγάλη προσωπική συναυλία, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Το επαναλαμβάνει τον Ιούνιο του 1988 στο γήπεδο του Παναθηναϊκού, στη Λεωφόρο Αλαξάνδρας.

Από τότε, οι συναυλίες του αποτελούν γεγονότα και σημεία ανφοράς της μαζικότητας. Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου ενώνει τρεις γενιές φίλων του, δημιουργώντας έναν ισχυρό πυρήνα ακροατών που αποτελείται κυρίως από αρκετά "μελετημένους" έφηβους. Το τέλος της δεκαετίας του '80 τον βρήκε να ερμηνεύει τα "σκληρά" τραγούδια του Κώστα Τριπολίτη, με μουσική του Θάνου Μικρούτσικου.

Μεσολάβησαν το "Χορεύω" και τα "Χρόνια Πολλά" και στο γύρισμα της καινούργιας δεκαετίας, τραγούδησε για δεύτερη φορά -μετά το 1978 στο "Σταυρό του Νότου"- Νίκο Καββαδία και Θάνο Μικρούτσικο.

Παρά το γεγονός ότι τα τραγούδια του τα τελευταία χρόνια ακολουθούν τον "ήχο" των μεγάλων χωρών, δε δίστασε να ηχογραφήσει δύο δίσκους με μελοποιημένα ποιήματα δύο εκ των σημαντικότερων Ελλήνων ποιητών. Το δίσκο "Καρυωτάκης" το 1984 και το "Φυσάει" το 1993, με ποιήματα του Τάσου Λειβαδίτη και μουσική Γιώργου Τσαγκάρη.

Ερμήνευσε πάλι Νικόλα Άσιμο το 1992 στο "Φαλιμέντο του κόσμου", και στα χρόνια της δεκαετίας που διανύουμε κυκλοφόρησε τη "Σφεντόνα" το 1992 και το "Δε Σπκώνει" το 1995, με συνεργάτες του τους Άλκη Αλκαίο, Χριστόφορο Κροκίδη, Βασίλη Γιαννόπουλο, Σταματη Μεσημέρη, Αφροδίτη Μάνου, Οδυσσέα Ιωάννου, Μίνω Μάτσα. Ο Τελευταίος δίσκος που κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 1997 με τίτλο "Πες μου ένα ψέμμα να αποκοιμηθώ" περιλαμβάνει τραγούδια του Νικόλα Άσιμου, του πρωτοεμφανιζόμενου Απόστολου Μπουλασίκη, του σταματη Μεσημέρη, του Γιάννη Ιωάννου, του Βασίλη Γιαννόπουλου, του Χριστόφορου Κροκίδη, καθώς και το "Μάλιστα κύριε" του Γιώργου Ζαμπέτα και του Αλέκου Καγιάντα.

Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, συμπληρώνοντας είκοσι πέντε χρόνια στη δισκογραφία, έχει αποκτήσει σίγουρα το "σημάδι" του μεγάλου ερμηνευτή. Μαζί με αυτό και εκείνο του star, υπό την έννοια του ανθρώπου που συνδυάζει την ευρεία αποδοχή με την αγωνία του την συμμετοχή του στους καθημερινούς μικρούς και μεγάλους "πολέμους". Ο λόγος του μετράει. Το τραγούδι του μετράει. Μετράει το μπόι μας και τα κουράγια μας γαι μην χαλαρώνουμε. Μετατρέπει τις "ήπιτες" μας σε τραγούδι. ακόμη κι αν δεν νικήσουμε, τουλάχιστον να τραγουδήσουμε...

ΚΥΚΛΟΣ: ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΘΝΙΚ

FLAMENCO

RONDA AL ALBA

Το Flamenco είναι μια τέχνη που υπάρχει σε τρεις βασικές φόρμες: Cante (τραγούδι), toque (κιθάρα), baile (χορός), οι οποίες συνδυασμένες σε συγκεκριμένα ρυθμικά σχήματα και μέσα από την επικοινωνία και τον αυτοσχεδιασμό των καλλιτεχνών σε ένα βαθύτερο επίπεδο, βγάζουν το ιδεώδες του flamenco που ονομάζεται "duente". Η λέξη αυτή δεν έχει ακριβή μετάφραση και περιγράφει την ψυχή, το συναίσθημα που εκπέμπει το flamenco. Η δύναμη του duente είναι κάτι σαν μια στιγμή

που υπερνικά το χρόνο. Όπως λέει ο διάσημος ποιητής Federico Garcia Lorca : "Βρίσκει κανείς στο duente στα βάθη της εγκατάλειψης - στο τελευταίο αιμόφυρτο δωμάτιο της ψυχής".

Γενέθλια χώρα του flamenco θεωρείται η Νότια Ισπανία-Ανδαλουσία.

Στην πραγματικότητα όμως, το flamenco είναι ένα συνθύλευμα των διαφόρων επιρροών από κουλτούρες και πολιτισμούς που πέρασαν και επηρέασαν άμεσα ή έμμεσα την τέχνη αυτή. Οι τσιγγάνοι που κατέληξαν στην Ανδαλουσία ξεκινώντας από την Ινδία και το Πακιστάν, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και την εξέλιξή του. Εκτός από τους τοπικούς χορούς και τα τραγούδια της Ανδαλουσίας που αφομοιώθηκαν στην τέχνη αυτή, είναι αναγκαίο να αναφέρουμε την Εβραϊκή καθώς και τη σημαντικότερη ίσως επιρροή των Αράβων.

Βλεποντας τη Μεσόγειο ως μία θάλασσα με τεράστια ιστορία, που τα φιλόξενα νερά της έχουν ευνοήσει τη διακίνηση ατόμων, ιδεών και πολιτισμών, μπορούμε να ανιχνεύσουμε κοινές ρίζες μεταξύ της ισπανικής και ελληνικής καλλιτεχνικής έκφρασης, γεγονός που εμπνέει μερικούς Έλληνες, όπως στην περίπτωση του γκρουπ RONDA AL ALBA, να ασχολούνται αποκλειστικά με το flamenco, φθάνοντας μάλιστα σε διεθνές επίπεδο. Η ισπανο-ελληνική αυτή συνεργασία επιβεβαιώνει το ρόλο του flamenco ως ένα σύγχρονο και διαρκώς εξελισσόμενο είδος τέχνης που διαιωνίζει την πάντα υψηλή διεθνή του απήχηση.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7
ΙΟΥΛΙΟΥ

Το 13μελές συγκρότημα RONDA AL ALBA, που περιλαμβάνει τραγουδιστές, μουσικούς και χορεύτριες από την Ισπανία και την Ελλάδα, είναι ένα συγκρότημα flamenco διεθνών προδιαγραφών, που παρουσιάζει όλες τις πτυχές της πλούσιας αυτής πολιτιστικής παράδοσης, δηλαδή το πάθος της φωνητικής ερμηνείας, την κιθαριστική δεξιοτεχνία, την εκφραστική ακρίβεια και την εκρηκτική ενέργεια του χορευτικού στοιχείου, καθώς και το φαντασμαγορικό οπτικό στοιχείο που ο χορός δημιουργεί.
Πυρήνας του συγκροτήματος είναι οι:

JOAQUIN ESCUDERO, τραγούδι. Γεννημένος στη Μαδρίτη, μέλος της μεγάλης οικογένειας Escudero, εγγονός του μεγάλου δασκάλου της κιθάρας flamenco Mario Escudero (ενός από τους σημαντικότερους Ισπανούς σολίστ) και γιος της διακεκριμένης χορεύτριας Carmen Escudero. Έχει συνεργαστεί με κορυφαίους καλλιτέχνες του flamenco και ισπανικά μπαλέτα όπως τα Salaco de Cordoba, Ballet Espanol de Faco Romero και έχει εμφανιστεί σε μεγάλα θέατρα της Ισπανίας και άλλων χωρών.

MIGUEL RIVERA, κιθάρα. Μαθήτευσε δίπλα στον μεγάλο maestro της φλαμένκο κιθάρας Manolo Sanlucar. Για πολλά χρόνια υπήρξε κιθαρίστας του Raul (Cesar Martinez), ενός από τους μεγαλύτερους χορευτές της Ισπανίας και έχει συνεργαστεί με διάφορους άλλους χορευτές, τραγουδιστές και κομπανίες, όπως οι Joaquín Ruiz, Manuela Vargas, Jose Antonio κ.α., συμμετέχοντας σε ρεσιτάλ σε όλο τον κόσμο.

VICTOR MONJE BARRIOS, cajon. Πρόκειται για ένα διακεκριμένο παίκτη του κρουστού cajon, του χαρακτηριστικού ξύλινου κουτιού του flamenco. Είναι γιος του κορυφαίου κιθαρίστα Serranito και έχει συμμετάσχει σε παραστάσεις σε όλο τον κόσμο συνοδεύοντας τον πατέρα του και άλλα σπουδαία ονόματα του flamenco.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ, κιθάρα. Αυτοδίδακτος μουσικός, που μέσω της συνεργασίας του με χορευτές και μουσικούς του flamenco, ανέπτυξε τη δύσκολη τέχνη του flamenco, με παραστάσεις σε όλη την Ελλάδα. Συνεργάστηκε με τον κιθαρίστα Jose Accedo Sevillano και ταξίδεψε εκτενώς στην Ανδαλουσία και τη Μαδρίτη, όπου πήρε μαθήματα και έπαιξε με διάφορους κιθαρίστες όπως ο Paco Ariaga, ο Alfredo Lagos, κ.α.

Συνόδεψε επίσης μεγάλους νέους τραγουδιστές, όπως ο Jose Mendez. Στην Ισπανία γνωρίστηκε και με τον Miguel Rivera, με τον οποίο ξεκίνησαν εμφανίσεις στην Ελλάδα και ίδρυσαν το τωρινό γκρουπ.

ΝΑΤΑΣΑ ΝΤΕΚΑ, χορός. Κατέχει τρία πτυχία και τρία διπλώματα από την ισπανική χορευτική ακαδημία Sociedad de Baile Espanol. Σε συνεχή ταξίδια στην Ισπανία μαθήτευσε με μεγάλους δασκάλους όπως ο Raul, η Ana-Maria Lopez, ο Joaquín Ruiz, κ.α. Στο συγκρότημα συμμετέχει οκταμελής γυναικεία χορευτική ομάδα υπό τη διεύθυνση της Νατάσας Ντέκα. Το ρεπερτόριό τους περιλαμβάνει διάφορα είδη flamenco, όπως sevillanas, fandangos, bulerias, κ.α.

ΚΥΚΛΟΣ :
ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Π
Ο
Ρ
Τ
Ο
Κ
Α
Λ
Ο
Γ
Λ
Ο
Υ

Ν Ι Κ Ο Σ Π Ο Ρ Τ Ο Κ Α Λ Ο Γ Λ Ο Υ

Ο Νίκος Πορτοκάλογλου γεννήθηκε στο Βόλο, την προτελευταία ημέρα του '57. Είναι αυτοδίδακτος μουσικός και όργανό του είναι η κιθάρα. Στα τέλη της δεκαετίας του '70 με τον ενθουσιασμό της νεαρής ηλικίας και τη σχολική του παρέα, ξεκινά την υλοποίηση των μουσικών του οραμάτων. Και εγένοντο ...Φατμέ. Συγκρότημα ροκ, με μεταλλικό ήχο, πολλές ιδέες και μία ασυνήθιστη "ελληνική" ωριμότητα. Στίχος διεισδυτικός, αιχμηρός, όταν καταγίνεται με την κοινωνία και τον άνθρωπο, τρυφερός όταν τα τραγούδια μιλούν για τον έρωτα.

Είναι η γενιά της μεταπολίτευσης, που ζει και αναπνέει μέσα στα τραγούδια του Νίκου Πορτοκάλογλου. Μια γενιά χωρίς ψευδαισθήσεις, αλλά με οράματα και χιούμορ.

Το κεφάλαιο Φατμέ, για μια δισκογραφική επταετία, προσέφερε πολλά και ουσιώδη. Όταν διέλυσαν, το '89, ο Νίκος συνέχισε μόνος του το μουσικό ταξίδι. Ο ήχος τώρα γλυκαίνει, χωρίς όλα τα όργανα της Ανατολής, συνεχίζοντας να διατηρεί ζωντανή την ηλεκτρική ένταση. Είναι η ωριμότητα.

Στη διάρκεια της πορείας του κερδίζει την εκτίμηση από μεγάλους ομότεχνούς του, όπως ο Χατζιδάκις, ο Θεοδωράκης, ο Σαββόπουλος, οι οποίοι ζητούν τη συμμετοχή του σε συναυλίες και ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές. Επίσης, δεν είναι λίγες οι συνεργασίες του με σπουδαίους τραγουδιστές, όπως η Αλεξίου, η Βιτάλη, ο Μητροπάνος, η Μάνου, η Τσαλιγοπούλου, ο Παπάζογλου.

Είναι περίπου 20 χρόνια που ο Νίκος Πορτοκάλογλου "ζει και αναπνέει" στα μουσικά μας πράγματα. Ξεκινώντας γύρω στα τέλη της δεκαετίας του '70 σχηματίζει το συγκρότημα των "ΦΑΤΜΕ" που έμελλε να φέρει ένα νέο αέρα στη σύγχρονη ελληνική σκηνή.

Το 1982 κυκλοφορούν τον πρώτο τους δίσκο με τίτλο το όνομά τους και προκαλούν αίσθηση με τον φρέσκο ήχο που παρουσιάζουν. Οι δίσκοι που ακολουθούν τους παρουσιάζουν πιο ώριμους. Το 1983 κυκλοφορεί το "Ψέμματα", ενώ το 1985 το "Ρίσκο", ηχογραφημένο στη Θεσσαλονίκη με παραγωγό τον Νίκο Παπάζογλου.

Το 1986 κυκλοφορούν το δίσκο με γενικό τίτλο "Βγαίνουμε απ' το τούνελ", με τη συμμετοχή της Χαρούλας Αλεξίου. Ένας δίσκος που έμελλε να τους καθιερώσει και να τους κάνει γνωστούς στο ευρύ κοινό.

Το 1987 επίσης οι ΦΑΤΜΕ συμμετέχουν στο δίσκο του Διονύση Σαββόπουλου με τίτλο "Ζήτω το ελληνικό τραγούδι".

Το 1988 εμφανίζονται στο "ΣΕΙΡΙΟ" του Μάνου Χατζιδάκι και επίσης συμμετέχουν στο δίσκο με τίτλο "Στο ΣΕΙΡΙΟ υπάρχουν παιδιά".

Ακολουθεί το "Ταξίδι" και το 1989 το "Πάλκο", μια ζωντανή ηχογράφηση στο Λυκαβηττό και στο "ΖΟΟΜ", που συγκεντρώνει τις μεγαλύτερες επιτυχίες τους. Σε αυτό το δίσκο μαζί με τους ΦΑΤΜΕ συμμετέχουν η Χαρούλα Αλεξίου, η Αφροδίτη Μάνου και ο Τάκης Σούκας.

Το "Πάλκο" θα σημάνει το τέλος του συγκροτήματος και την αρχή της προσωπικής καριέρας του Νίκου Πορτοκάλογλου.

Το 1990 κυκλοφορεί ο δίσκος "Φωνές", με βασικό συνεργάτη στην παραγωγή τον Γιώργο Ανδρέου. Σ' αυτό το δίσκο συμμετέχουν ο Βασίλης Σαλέας, ο Νίκος Χατζόπουλος και άλλοι σπουδαίοι παραδοσιακοί μουσικοί.

Το 1992 κυκλοφορεί ο δεύτερος προσωπικός δίσκος του Νίκου Πορτοκάλογλου, με τίτλο "Σήκω ψυχή μου, σήκω χόρευε". Σ' αυτή τη δουλειά εξασφαλίζει τη συμμετοχή ενός πολύ μεγάλου λαϊκού ερμηνευτή, του Δημήτρη Μητροπάνου. Μαζί ερμηνεύουν το τραγούδι "Κλείνω κι έρχομαι" που γίνεται μεγάλη επιτυχία.

Για να έρθουμε στα τέλη του 1993, όπου ο Νίκος Πορτοκάλογλου κυκλοφορεί την καινούρια του δουλειά, με γενικό τίτλο "Τα καράβια μου καίω".

Σ' αυτήν κατάφερε να συγκεντρώσει μερικούς από τους καλύτερους μουσικούς του είδους, που έδωσαν πραγματικά τον καλύτερο εαυτό τους. Ο Νίκος Πορτοκάλογλου έχει αναλάβει τη σύνθεση και το στίχο για άλλη μια φορά, παρουσιάζοντας το πιο ώριμο πρόσωπό του μέχρι σήμερα. Ο δίσκος περιέχει

ένα ντουέτο-έκπληξη με την Ελένη Τσαλιγοπούλου, καθώς επίσης και ένα ντουέτο με τον μεγάλο Ηπειρώτη τραγουδιστή Σάββα Σιάτρα. "Τα καράβια μου καίω" είναι η μουσική πρόταση για το 1993.

Το 1996 κυκλοφορεί το άλμπουμ "Άσωτος Υιός". Οι καλύτερες στιγμές του Νίκου Πορτοκάλογλου, με συμμετοχές όπως αυτή του Σαββόπουλου, του Χάρη και Πάνου Κατσιμίχα, της Ελένης Τσαλιγοπούλου, της Ελένης Βιτάλη, της Μελίνας Κανά, της Έλλης Πασπαλά, του Νίκου Ζιώγαλα, του Φοίβου Δεληβοριά και της Ροβένας Αλευρά, κάνουν τον "Άσωτο Υιό" δίσκο-αναφορά για τους περισσότερους μουσικοκριτικούς.

Ένα χρόνο αργότερα, το καλοκαίρι του '97, ο Νίκος Πορτοκάλογλου γράφει μουσική και τραγούδια για την ταινία του Σωτήρη Γκορίτσα "Βαλκανιζατέρ". Ορχηστρικές συνθέσεις, αλλά και τραγούδια με ερμηνευτές τον ίδιο, την Πόλυ Πάνου, τον Γιάννη Κότσιρα και τη Ροβένα Αλευρά, συνθέτουν το "Κρυφτό", ένα άλμπουμ ευρείας μουσικής σύλληψης και αντίληψης.

Το συγκρότημα του Νίκου Πορτοκάλογλου αποτελείται από τους μουσικούς : Οδυσσέα Τσάκαλο -τύμπανο, τραγούδι, Αλέκο Αράπη -μπάσο, Χρυσόστομο Μουράτογλου -πλήκτρα και Ροβένα Αλευρά -τραγούδι.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

- 1982 : ΦΑΤΜΕ
- 1983 : ΨΕΜΑΤΑ
- 1985 : ΡΙΣΚΟ
- 1986 : ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟ ΤΟΥΝΕΛ
- 1988 : ΤΑΞΙΔΙ
- 1989 : ΠΑΛΚΟ
- 1990 : ΦΩΝΕΣ
- 1992 : ΣΗΚΩ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΣΗΚΩ ΧΟΡΕΨΕ
- 1993 : ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙΩ
- 1996 : ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ
- 1997 : ΚΡΥΦΤΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΓΚΟΡΙΤΣΑ "ΒΑΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ"

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1987 : ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ - ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
- 1988 : ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ - ΣΤΟΝ ΣΕΙΡΙΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ
- 1990 : ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΑΝΟΥ - ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΔΥΟ
- 1992 : ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΥΜΝΟ
- 1992 : ΜΕΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
- 1994 : ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΥ - ΜΥΣΤΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 & ΣΑΒΒΑΤΟ 4

ΙΟΥΛΙΟΥ

GORAN BREGOVIC

ΚΥΚΛΟΣ:
ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΩΣ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

G
O
R
A
N

B
R
E
G
O
V
I
C

Συμμετέχουν:

- 13 Χορωδοί
- 15 Μουσικοί εγχόρδων
- 10 Μουσικοί τσιγγάνοι σε
πνευστά και κρουστά
- 4 Βουλγάρες τραγουδίστριες

GORAN BREGOVIC

Γεννήθηκε στο Σεράγεβο. Η μητέρα του ήταν από τη Σερβία και ο πατέρας του από την Κροατία. Σε νεανική ηλικία, έμαθε βιολί. Στα δεκάξι του, έφτιαξε το πρώτο συγκρότημα, κερδίζοντας γρήγορα την αναγνώριση του καλλιτεχνικού κύκλου της βοσνιακής πρωτεύουσας. Εκεί, στα μέσα της δεκαετίας του '70, γνωρίζει τον Εμίρ Κουστουρίτσα, ερασιτέχνη τότε κινηματογραφιστή και μπασίστα σε πανκ συγκρότημα.

Ο δεσμός φιλίας που συνδέει τον Μπρέγκοβιτς με τον Κουστουρίτσα δεν είναι καθόλου περιστασιακός. Πέρα από την επαγγελματική τους συνεργασία, που στέφτηκε με επιτυχία στον "Καιρό των Τσιγγάνων" και στο "Arizona Dream", ανάμεσα στους δύο άντρες υπάρχει μια αληθινή φιλία που πηγάζει από τη μεγάλη τους αγάπη για τη ροκ μουσική. "Το ροκ έπαιζε έναν πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή μας", λένε. "Ήταν η μόνη δυνατότητα που είχαμε να ακούγεται η φωνή μας, να εκφράζουμε δημόσια στη δυσαρέσκειά μας, χωρίς να διακινδυνεύουμε να βρεθούμε στη φυλακή..."

Ωστόσο, η επιθυμία και των δυο για σπουδές τους απομακρύνει. Ο Εμίρ σπούδασε στη φημισμένη Σχολή Κινηματογράφου της Πράγας. Ο Γκόραν ξεκίνησε τις σπουδές του στη Φιλοσοφία και την Κοινωνιολογία, ωστόσο η τεράστια επιτυχία του πρώτου του δίσκου άλλαξε την πορεία της σταδιοδρομίας του. Τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια περιόδευσε σε όλη την Γιουγκοσλαβία, με το συγκρότημα "THE WHITE BUTTON" και έγινε είδωλο της νεολαίας.

Στα τέλη της δεκαετίας του '80, συνέθεσε τη μουσική επένδυση της ταινίας "Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ" και κατάφερε να πραγματοποιήσει ένα παιδικό του όνειρο, την απόκτηση ενός μικρού σπιτιού στην Αδριατική. Ωστόσο, γρήγορα ξέσπασε ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία και ο Γκόραν αναγκάστηκε να τα εγκαταλείψει όλα και να εγκατασταθεί στο Παρίσι, όπου ξανασυναντά το φίλο του.

Παρά τη συνεργασία του με τον Κουστουρίτσα, ο Μπρέγκοβιτς συνθέτει μουσική και για άλλες ταινίες, καθώς και αμιγώς συναυλιακή μουσική. Μετά

την ολοκλήρωση ενός κουαρτέτου εγχόρδων που έγραψε για το Κουαρτέτο Μπαλανέσκου του Λονδίνου, ο Παίρις Σερό του αναθέτει τη μουσική επένδυση της ταινίας "Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΟΤ".

Η κινηματογραφική επιτυχία της ταινίας "Ο καιρός των Τσιγγάνων", στην Ελλάδα, έκανε γνωστή και ιδιαίτερα δημοφιλή τη μουσική του Μπρέγκοβιτς στο ελληνικό κοινό.

Το 1995 αποφάσισε να παρουσιάσει για πρώτη φορά την κινηματογραφική του δουλειά ζωντανά και πραγματοποίησε ορισμένες συναυλίες στην Ευρώπη. Το καλοκαίρι του ίδιου έτους έδωσε πέντε συναυλίες στην Ελλάδα. Το 1995 συνέθεσε τη μουσική για την ταινία του Κουστουρίτσα

"UNDERGROUND", που κέρδισε το Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών. Το ομώνυμο soundtrack έγινε αμέσως χρυσό. Το 1996 βρίσκει και πάλι τον GORAN BREGOVIC στην Ελλάδα, σε μια περιοδεία μαμούθ μαζί με τις "Τσιγγάνικες Τρομπέτες". Στην ανεπανάληπτη συναυλία που έδωσε πάλι εδώ στο Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα, μάγεψε κυριολεκτικά το κοινό, που τον αποθέωσε.

Το 1997 συνέχισε τις πολύπλευρες δραστηριότητές του με ζωντανές εμφανίσεις στην Ευρώπη και κυρίως στα Βαλκάνια. Παρουσίασε επίσης τη συνεργασία του με τη μεγαλύτερη σύγχρονη καλλιτέχνη της Τουρκίας, τη Σεζάν Ακτσού, και το δίσκο του με τον Γιώργο Νταλάρα.

Όμως η σημαντικότερη καλλιτεχνική στιγμή του '97 για τον Μπρέγκοβιτς έρχεται όταν ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ '97" του ανέθεσε τη σύνθεση έργου για τη Θεσσαλονίκη. Η ιδέα ενθουσίασε το συνθέτη. Στις 30 Δεκεμβρίου, στο πλαίσιο της τελετής λήξης της θητείας της πόλης ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, το έργο αυτό παρουσιάζεται ζωντανά σε μια φαντασμαγορική τελετή.

Φέτος έρχεται καλεσμένος από το Φεστιβάλ για δυο μοναδικές συναυλίες. Τον καλωσορίζουμε και πάλι.

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
5 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ,
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΡΕΡ, ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Σωματείο:

ΛΥΡΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Συντελεστές:

Επιμέλεια: ΝΙΝΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

Παρουσίαση: ΡΑΝΙΑ ΒΙΣΒΑΡΔΗ

Στο πιάνο

Ο ΦΡΙΞΟΣ - ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΟΡΤΖΟΣ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΣΠΥΡΟΥ ΣΑΜΑΡΑ: "Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΑΣΣΩΝΟΣ" (αποσπάσματα)

Γυναίκες: ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ - ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ

Άρια της Μπέττυ ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ μεσόφωνος

Άρια του Βάγγου ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ τενόρος

Άρια Πριγκίπισσας ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ υψίφωνος

Ντουέτο: Πριγκίπισσας - Μπέττυ ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ, υψίφωνος

ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ, μεσόφωνος

Φωνές Γυναικών: ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ - ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ

Duetto Finale: Πριγκίπισσα - Βάγγος ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ, υψίφωνος

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ, τενόρος

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: "ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ" (αποσπάσματα)

Άρια Νεράιδας: Έχω τετράπηλο βασίλειο ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ, υψίφωνος

Άρια της Μάνας: Το τρίτο βράδυ πρόφτασαν...

Νανούρισμα ΦΙΛΙΤΣΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, μεσόφωνος

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: "Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ"

Άρια Σμαράγδας: Ήλιος ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥΔΑΚΗ, υψίφωνος

ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΡΡΕΡ: "Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ" (αποσπάσματα)

Ο Γερο-Δήμος: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ, βαρύτονος

Δίηψη της Σοφίας: Να εκδικηθούμε ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ, υψίφωνος

Προσευχή του Παλαιών Πατρών Γερμανού ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ, βαρύτονος

Ντουέτο και Γυναίκες: Σοφία (Ελληνίδα ορφανή, προσφυγοπούλα) ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ, υψίφωνος

Χρυσή: (γυναίκα του Μάρκου Μπότσαρη) ΦΙΛΙΤΣΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, μεσόφωνος

Γυναίκες: ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ, υψίφωνος

ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ, μεσόφωνος

Εμβατήριο: Στα όπλα, εμπρός, στα όπλα: Ο Λ Ο Ι Μ Α Ζ Ι

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ: "ΠΕΡΟΥΖΕ"

Μπαλλάντα της Περουζέ ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ, μεσόφωνος

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ: "Ο ΒΑΦΤΙΣΤΙΚΟΣ" (αποσπάσματα)

Το βαλς θ' αρχίσουν ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥΔΑΚΗ, υψίφωνος

Τσιγγάνικο Ταγκό ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ - ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ

Σφίξε με ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

Τον καιρό εκείνο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥΔΑΚΗ-ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ

Συ μου πήρες το νου ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

Η καρδιά μου νοεεί ΦΙΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ - ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ

Ψηλά στο μέτωπο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ και όλοι μαζί

ΝΙΚΟΥ ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: "ΑΠΑΧΔΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ"

Μόνο με σένα ΝΤΙΝΑ ΓΟΥΔΙΩΤΗ - ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ

Ρετσίνα μου ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ-ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ-ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ

Πόσο σ' έχω συμπαθήσει ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥΔΑΚΗ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ

Τι μάτια ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ - ΖΩΗ ΑΠΕΙΡΑΝΘΙΤΟΥ

Σαν όνειρο μαγευτικό ΦΙΛΙΤΣΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ο αγωγιάτης ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΡΟΥΣΑΣ, βαρύτονος

Ο Μάης ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Ο Μανώλης Καλομοίρης είναι ο δημιουργός εκείνος που οδήγησε την Ελληνική μουσική σε τέτοια εξέλιξη ώστε να εδραιωθεί μια Εθνική Μουσική Σχολή, με κύριο εκπρόσωπό της τον ίδιο, καθώς το έργο του εμπνέεται από τους θρύλους και τις παραδόσεις της πατρίδος μας και στηρίζεται, κατά

το μεγαλύτερο μέρος του, στην Ελληνική ποίηση και το δημοτικό τραγούδι. Γεννημένος στη Σμύρνη το 1883, από πατέρα Σαμιώτη και μητέρα Σμυρνια, έζησε και πέθανε στην Αθήνα (1962). Διδάχθηκε μουσική στην ιδιαίτερα του πατρίδα και συστηματικές σπουδές στο πιάνο και στη σύνθεση έκανε στο Ωδείο της Βιέννης (1901-1906).

Μετά το πέρας των σπουδών του δίδαξε ο ίδιος πιάνο στο Χάρκοβο της Ρωσίας, από το 1906 έως το 1910. Με την εγκατάστασή του στην Αθήνα, το 1910, αρχίζει μια πολύ δημιουργική πορεία για το συνθέτη.

Διορίζεται καθηγητής πιάνου και Ανωτέρων Θεωρητικών αρχικά στο Ωδείο Αθηνών και αργότερα στο Ελληνικό Ωδείο, το οποίο μάλιστα και ιδρύει σε συνεργασία με άλλους καλλιτέχνες.

Το 1926 ιδρύει δικό του Ωδείο στην Αθήνα, το Εθνικό Ωδείο, που λειτουργεί

μέχρι σήμερα.

Ο Μανώλης Καλομοίρης διετέλεσε Πρόεδρος της Ενώσεως Ελλήνων Μουσουργών, Γενικός Διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Ανάμεσα στο 1918-20 και το 1922-1937 υπήρξε και Γενικός Επιθεωρητής των Στρατιωτικών Μουσικών της χώρας μας. Μεγάλο το συνθετικό έργο του Μανώλη Καλομοίρη, από τα κομμάτια για πιάνο, τη Μουσική Δωματίου και τις Συμφωνίες ("Συμφωνία της Λεβεντιάς", "Παλαμική Συμφωνία", "Συμφωνία των ανίδεων και καλών Ανθρώπων") μέχρι και τις κορυφαίες στιγμές των μουσικών δραμάτων του. ("Πρωτομάστορας", "Το δαχτυλίδι της Μάνας", "Ανατολή", "Ξωτικά νερά", "Κωνσταντίνος Παλαιολόγος"). Σε κείμενα Κωστή Παλαμά, Νίκου Καζαντζάκη, Γιάννη Καμβύση.

Τα έργα αυτά είναι διαποτισμένα από το μεγαλείο και την ομορφιά της Ρωμεϊκής φυλής.

Ο Μανώλης Καλομοίρης πίστευε: "Στην μία και αιώνια τέχνη και ύστερα στη δημιουργία μιας νεοελληνικής μουσικής δικής μας και πλουτισμένης με όλα τα τεχνικά στοιχεία της σύγχρονης παγκόσμιας μουσικής εξέλιξης..."

Σ Π Υ Ρ Ο Σ Σ Α Μ Α Ρ Α Σ

Ο Σπύρος Σαμάρας, ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Επτανησιακής Μουσικής, γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1861 και πέθανε στην Αθήνα το 1917.

Μετά τις πρώτες μουσικές σπουδές στην πατρίδα του, με την καθοδήγηση του συμπατριώτη του συνθέτη Σπύρου Ξύνδα, έρχεται το 1871 στην Αθήνα και σπουδάζει στο νεοσύστατο τότε Ωδείο Αθηνών, ενώ συνθέτει παράλληλα τα πρώτα του νεανικά έργα. Συνεχίζει τις σπουδές του στο Παρίσι, όπου και τις τελειοποιεί, με τον περίφημο συνθέτη Λεό Ντελίμπ. Κατόπιν πήγε στο Μιλάνο, όπου παρέμεινε για πολλά χρόνια, συναναστράφηκε και συνδέθηκε με τις διασημότερες προσωπικότητες της εποχής του. Η γνωριμία του μάλιστα με τον Ιταλό εκδότη Sonzogioιο συνετέλεσε πολύ στην προώθηση των έργων του, πολλά από τα οποία ανέβηκαν με επιτυχία στη Σκάλα του Μιλάνου και σε άλλα θέατρα της Ιταλίας, με πρώτη την όπερα "Flora Mirabilis", το 1886, στο θέατρο Καρκάνο του Μιλάνου, που επαίνεσαν με ενθουσιασμό κοινό και κριτικοί.

Η όπερα αυτή έγινε αφορμή να αποκτήσει ο Σαμάρας διεθνή φήμη και να συγκαταλεγεί ανάμεσα στους πρωτεργάτες του "βερισμού", πλάι στους Λεονκαβάλλο, Μασκάνι, Πουτσίνι.

Από το 1888 και μετά ανεβάζονται στην Ιταλία και οι άλλες όπερες του Σαμάρα. Η όπερα "Medea", στη Ρώμη, η "Lionella", στο Μιλάνο, οι όπερες "La Furia donata" και "Storia d' amore" και πάλι στο Μιλάνο η "Mademoiselle de Belle Isle" στη Γένοβα και τέλος, στα 1908, πρωτοπαίζεται στη Φλωρεντία η "Ρέα".

Το 1896 συνέθεσε τον Ολυμπιακό Ύμνο, σε στίχους του Κωστή Παλαμά, για τους πρώτους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας και το διηύθυνε ο ίδιος. Ωστόσο, μετά την εγκατάστασή του στην Αθήνα, το 1911, στράφηκε και προς το ελαφρότερο μουσικό είδος, πιθανόν για βιοποριστικούς λόγους και έγραψε οπερέτες που ανέβηκαν στο Δημοτικό Θέατρο Αθηνών. Όπως οι: "Πόλεμος εν Πολέμω", "Πριγκίπισσα της Σάσσωνας", "Κρητικοπούλα".

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο Νίκος Χατζηποστόλου γεννήθηκε το 1884 και πέθανε στην Αθήνα το 1941. Συνθέτης, καλλιτέχνης του Ελληνικού μελοδράματος στα πρώτα του βήματα, βαθύφωνος και κιθαρίστας. Πασίγνωστος κυρίως για τις σαράντα και πλέον оперέτες του, το ελαφρό αυτό μουσικό είδος, το δρόμο του οποίου άνοιξε στην Ελλάδα ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης και συνέχισε ο Νίκος Χατζηποστόλου δίνοντας στο κοινό εύληπτα, ευχάριστα έργα, εμπνευσμένα κυρίως από τη ζωή της παλιάς Αθήνας.

Ο Νίκος Χατζηποστόλου σπούδασε μουσική στο Ωδείο Lottner, το μετέπειτα Ελληνικό Ωδείο. Ανάμεσα στις оперέτες του η περισσότερο δημοφιλής είναι η оперέτα "Απάκηδες των Αθηνών", χωρίς να υστερούν σε κέφι και ζωντάνια και οι άλλες, όπως οι: "Μοντέρνα Καμαριέρα", "Ερωτικά Γυμνάσια", "Η Γυναίκα του δρόμου", "Το Κορίτσι της Γειτονιάς", "Γκρεμισμένη φωλιά", κ.α.

Αξέχαστες παραμένουν βέβαια και οι ωραίες λαϊκές καντάδες του όπως η καντάδα "Τα κοραλένια χείλη σου" ή το "Θα κόψω ρόδα μαραμένα" που τραγουδούσε και ο ίδιος καθώς είχε υπέροχη φωνή βαθύφωνου.

Ολοκληρωτικά δοσμένος στη μουσική ο Νίκος Χατζηποστόλου ασχολήθηκε και με τη διεύθυνση ορχήστρας και χορωδίας. Μάλιστα ηγήθηκε για χρόνια της μεγάλης Χορωδίας της Αγίας Ειρήνης Αθηνών ξεκινώντας μια παράδοση που διατηρείται μέχρι σήμερα και τοποθετεί τη Χορωδία της Αγίας Ειρήνης σε μια από τις πιο διακεκριμένες θέσεις στο χώρο των Εκκλησιαστικών συνόλων.

Ο Νίκος Χατζηποστόλου πέθανε στην Αθήνα αφήνοντας ένα γιο που συνέχισε την παράδοση της οικογένειας στο ελαφρό μουσικό είδος. Το γνωστό συνθέτη του ελαφρού τραγουδιού Ανδρέα Χατζηποστόλου.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΡΕΡ

Ο Παύλος Καρρέρ ή Καρρέρης, όπως τον αποκαλούν στην πατρίδα του, γεννήθηκε στην ωραία και μόνη Ζάκυνθο, το 1829 και πέθανε εκεί το 1896. Μικρός ακόμα, στα 1842 ταξίδεψε μαζί με τον αδελφό του πατέρα του στο Παρίσι και σε διάφορες πόλεις της Αγγλίας και παρέμεινε για αρκετό χρονικό διάστημα στο Λίβερπουλ, προστατευόμενος του Άγγλου ευπατρίδη Spence, όπου και πήρε τα πρώτα μαθήματα μουσικής.

Από το 1849, όταν έχει ήδη επιστρέψει στην Ελλάδα, παίρνει μαθήματα μουσικής από τον Κερκυραίο συνθέτη Νικόλαο Μάντζαρο και κατόπιν παρακολουθεί Ανώτερα Θεωρητικά και πάλι στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στο Μιλάνο, από το 1850 έως το 1853.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του έγραψε και τις πρώτες του όπερες: "Δάντης και Βεατρίκη", "Ισαβέλλα του Άσπεν", "Rediviva".

Στο συνθετικό έργο του Ζακύνθιου μουσουργού διαφαίνονται τα πρώτα στοιχεία Εθνικής μουσικής, καθώς ο δημιουργός του, συνεπαρμένος από τις διηγήσεις για τα ηρωικά κατορθώματα των αγωνιστών του '21, μελετούσε με πάθος τα κλέφτικα τραγούδια και επεξεργαζόταν τις μελωδίες τους, έχοντας ως οδηγό την αρμονία και την τεχνοτροπία της Δυτικής Μουσικής.

Έτσι, το 1858, ο Παύλος Καρρέρ καταπιάνεται με τον Μάρκο Μπόρη και δημιουργεί ένα Ελληνικό μελόδραμα εμπνευσμένο από τους αγώνες για την Ελευθερία, σε τέσσερις πράξεις. Το έργο ολοκληρωμένο παίχθηκε για πρώτη φορά στην Πάτρα το 1861.

Αργότερα ο συνθέτης ασχολήθηκε με τη σύνθεση αρκετών άλλων μελοδραμάτων, όπως "Η κυρά Φροσύνη", "Η Μαρία Αντουανέτα", "Η Δέσπω, ηρώς του Σουλίου", καθώς και με τη σύνθεση πολλών αξιόλογων τραγουδιών, μερικά από τα οποία και ενσωμάτωσε στις όπερές του.

Γνωστό και αγαπημένο είναι το δημοτικοφανές τραγούδι του "Ο Γέρο-Δήμος", σε στίχους Βαλαωρίτη, που ο συνθέτης συμπεριέλαβε στην όπερά του "Μάρκος Μπότσαρης".

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης είναι ο κατ' εξοχήν συνθέτης оперέτας, το μουσικό αυτό είδος που αν και ελαφρύτερο από τη μεγάλη δραματική όπερα, απαιτεί πηγαία και ανεξάντλητη έμπνευση, στοιχεία που κατέχει σε μεγάλη έκταση ο Σακελλαρίδης.

Γεννήθηκε το 1883, και πέθανε στην Αθήνα το 1950. Σπούδασε στην Ελλάδα και το εξωτερικό χωρίς να είναι εξακριβωμένο αν πήγε στην Ιταλία ή τη Γερμανία. Υπήρξε ένας από τους πολυγραφότερους Έλληνες συνθέτες και οι оперέτες του παίζονται και ακούγονται ευχάριστα μέχρι σήμερα.

Οι σημαντικότερες оперέτες του είναι: "Ο Βαφτιστικός", "Τα Παραπήματα", "Τα μοντέρνα κορίτσια", "Η δεσποινίς Τιπ-Τοπ", "Η Χαλιμά", "Η Υπνοβάτις", "Το Τσιγγάνικο αίμα".

Ωστόσο, ανάμεσα στις оперέτες του θα βρούμε και τρεις όπερες, με περισσότερο γνωστή την περίφημη "Περουζέ", όπερα σε δύο πράξεις που η υπόθεσή της διαδραματίζεται σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό της Κεντρικής Ελλάδας, γύρω στα 1850. Την όπερα αυτή ανέβασε στην Αθήνα τον Αύγουστο του 1911, το Ελληνικό Μελόδραμα.

Όσο για την оперέτα του Σακελλαρίδη "Βαφτιστικός", που τόσο παραστατικά ζωντανεύει την Αθήνα του 1912, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Θέατρο Παπαϊωάννου, τον Ιούλιο του 1818.

Γνώρισε μεγάλη επιτυχία, παίχθηκε πάμπολλες φορές απο τότε και μέχρι σήμερα δεν έπαψε να συγκινεί και να διασκεδάζει το φιλόμουσο κοινό.

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 & ΤΡΙΤΗ
7 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ:

ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Αριστοφάνη

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

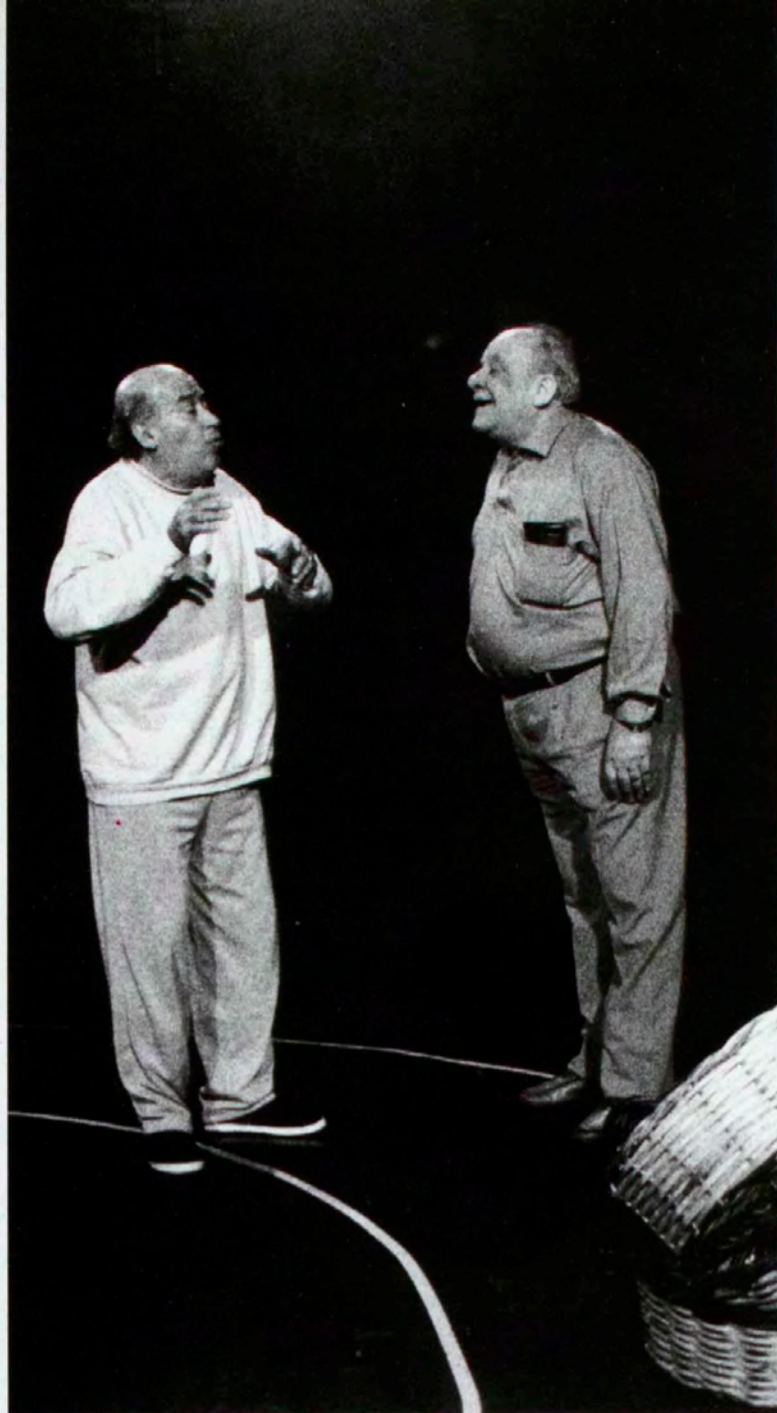
Μετάφραση:	ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Σκηνικά Κουστούμια:	ΑΓΝΗ ΝΤΟΥΤΣΗ
Μουσική:	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Χορογραφία:	ΔΩΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
Μουσική διδασκαλία:	ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΝΤΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
Βοηθός σκηνογράφου:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΧΤΑΝΙΔΗΣ
Βοηθός ενδυματολόγου:	ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Εκτέλεση κουστουμιών:	ΕΙΡΗΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Καπέλα:	ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΜΠΕΝΟΥ
Ειδικές κατασκευές:	ΕΙΡΗΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Σιδηροκατασκευές:	ΓΚΥ ΜΑΤΙΣ
Μάσκες χορού	ΑΦΟΙ ΑΛΑΧΟΥΖΗ
Κατασκευή σκηνικών:	ΜΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ζωγράφος σκηνικού:	ΑΓΝΗ ΝΤΟΥΤΣΗ
Κατασκευή φελιζόλ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΑΤΑΣ
	ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
	ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΟΥΜΑΣ
	ΠΟΠΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΡΕΠΚΟΣ
	ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Υπεύθυνη δημ. σχέσεων:	ΠΟΛΥ ΚΡΗΜΝΙΩΤΗ

Δ Ι Α Ν Ο Μ Η

Δικαιοπόλις:	Θ. Βέγγος
Κήρυκας:	Σ. Βούτος
Αμφίθεος:	Κ. Πανουργιάς
Πρέσβυς:	Σ. Μπιμπίλας
Ψευδο-Αρτάβας:	Θ. Μπογιατζής
Θέωρος:	Γ. Σταυρόπουλος
Κόρη Δικαιοπόλι:	Φ. Μακρής
Γυναίκα Δικαιοπόλι:	Δ. Δεγαϊτης
Υπρέτης του Ευριπίδη:	Σ. Βούτος
Ευριπίδης:	Δ. Γιαννόπουλος
Λάμαχος:	Δ. Πιατάς
Μεγαρίτης:	Θ. Μπογιατζής
Γουρουνίτσες-Δ.Δεγαϊτης:	Φ. Μακρής
Συκοφάντης:	Σ. Μπιμπίλας
Κλεισθένης συνοδός Ψ.Αρτάβα:	Δ. Σαραβάνος
Θηβαίος:	Γ. Βελέντζας
Νίκαρχος:	Γ. Σταυρόπουλος
Αγγελιαφόρος Λάμαχου:	Σ. Μπιμπίλας
Γεωργός:	Κ. Πανουργιάς
Κουμπάρος:	Γ. Βελέντζας
Μουπάρα:	Π. Λακιώτης
Κορυφαίος Χορού:	Ν. Καραγεώργος

Χορός: Απόστολος Αυγέρης, Αρώνης Χάρης, Γαλάτης Γρηγόρης,
Δεγαϊτης Δημήτρης, Λακιώτης Παναγιώτης, Μακρής Φώτης,
Μουρδούμης Αλέξανδρος, Σακελλαρίου Τάκης, Σαραβάνος Δημήτρης,
Σειραγάκης Μανώλης, Σκούφης Ηλίας, Τσουρουνάκης Μιχάλης.

Οι "Αχαρνής" του Αριστοφάνη διδάχτηκαν το 425π.χ., έξι χρόνια μετά την έναρξη του Πελοποννησιακού Πολέμου (431 π.χ.). Οι Σπαρτιάτες και οι σύμμαχοί τους, κάθε άνοιξη, πολιορκούσαν την Αθήνα, ρήμαζαν τα σπίτια και τα χωράφια, έκλεβαν τη σοδειά, και οι στριμωγμένοι κάτοικοι μέσα στα τείχη υπέφεραν τα πάνδεινα. Πείνα, στερήσεις και αρρώστιες. Από τον πρώτο χρόνο του πολέμου ξέσπασε μια τρομερή πανούκλα που αποδυνάμωσε τον πληθυσμό. Κάθε φθινόπωρο, με τις πρώτες βροχές, όταν αποχωρούσαν οι Σπαρτιάτες, οι απελπισμένοι Αθηναίοι, έβγαιναν από τα τείχη για ν' αντικρύσουν την ερήμωση και την καταστροφή στα σπίτια και στα χτήματά τους.

Αυτή την ζοφερή κατάσταση περιγράφει η κωμωδία του Αριστοφάνη, αυτή την απελπισία και την απόγνωση κρύβει κάτω από τη σάτιρα και την κωμική υπερβολή. Καταγγέλλει τον πόλεμο, τους πολεμοκάπηλους, τους πολιτικάντηδες και τους κερδοσκόπους που ζουν από τον πόνο και τη δυστυχία των άλλων. Μια κραυγή για Ειρήνη είναι οι "Αχαρνής". Δοξάζει τη ζωή, τα καθημερινά απλά πράγματα, τον έρωτα, το χορό, τις χαρές που προσφέρει η Ειρήνη και που σαρώνει ο πόλεμος. Μέσα από παραληρηματικές και ευθύβολες σκηνές μιας αστείρευτης κωμικής φαντασίας, το μήνυμα που έστελνε τότε -και που σήμερα εξακολουθεί να ακούγεται σαν κραυγή- είναι η ζωογόνος ειρήνη και τα αγαθά που προσφέρει στον άνθρωπο, αντίθετα από το σκοτάδι και το ζόφο που γεννάει ο πόλεμος.

ΠΕΜΠΤΗ
9 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ: ΝΕΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ

«Πανσέληνος στους Βράχους»

ΜΑΝΟΣ ΑΧΑΛΙΝΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΑΚΙΝΘΟΣ

Το βελούδινο κλαρίνο συντροφεύει τη μοναξιά των πόλεων

Στις 9 Ιουλίου, στο θέατρο Βράχων - Άννα Συνοδινού του Δήμου Βύρωνας, σε μια μοναδική βραδιά με πανσέληνο, ο κορυφαίος σολίστας στο κλαρίνο Μάνος Αχαλινωτόπουλος παρουσιάζει ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει 13 δικές του συνθέσεις από τον δίσκο "Υάκινθος", καθώς και κάποια άλλα μουσικά θέματα, τραγούδια ή ορχηστρικά, προερχόμενα από το χώρο της γοπτείας και της αίσθησης, χωρίς περιοριστικά όρια στυλ ή ύφους, όπου την εννοχόστρωση και τα σκηνικά δρώμενα επιμελείται ο ίδιος ο συνθέτης.

Συμμετέχουν :

Ανδρέας Παππάς : κρουστά
Βαγγέλης Καρύπης : κρουστά
Σωτήρης Λεμονίδης : πιάνο, πλήκτρα
Ηρακλής Βαβάτσικας : ακορντεόν
Γιώτης Κιουρτσόγλου : μπάσο
Σωκράτης Σινόπουλος : πολιτική λύρα, πολιτικό λαούτο
Ο ψάλτης Χρήστος Χαλκιάς
και ο τραγουδιστής Αλέξης Παρχαρίδης
Μάνος Αχαλινωτόπουλος: σύνθεση, εννοχόστρωση, διασκευές λαϊκών
κομματιών, κλαρίνο, ζουρνάς, καβάλ, φλογέρες

Φιλική συμμετοχή : ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Ο Μάνος Αχαλινωτόπουλος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα από γονείς μικρασιατικής καταγωγής.

Σε ηλικία 9 χρόνων άρχισε να μαθαίνει φλογέρα και κλαρίνο. Τελειώνοντας τις εγκύκλιες σπουδές του, σπούδασε Παιδαγωγικά και κατόπιν Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Από μικρή ηλικία συμμετέχει σε συναυλίες και άλλες εκδηλώσεις παραδοσιακής μουσικής συνεργαζόμενος με πολλούς τραγουδιστές και μουσικούς του χώρου αυτού όπως η Τασία Βέρρα, ο Χρόνης Αηδονίδης, ο Γιώργος Κόρος, ο Αριστείδης Μόσχος κ.α.

Το 1987 παίρνει το πρώτο βραβείο καλύτερου σολίστα στο φεστιβάλ της Ιθάκης, ενώ το 1988 συμμετέχει με την ελληνική ομάδα στο Παμμεσόγειο Φεστιβάλ φολκλορικής μουσικής στη Βαλέντσια της Ισπανίας και στην Κορσική.

Από το 1990 και μετά διευρύνοντας το φάσμα των μουσικών δραστηριοτήτων του συνεργάζεται με πολλούς καλλιτέχνες: Χ. Αλεξίου, Γ. Νταλάρα, Δ. Γαλάνη, Α. Πρωτοψάλτη, Σ. Κραουνάκη, Χ. Νικολόπουλο, Ε. Αρβανιτάκη, Δ. Σαββόπουλο, Ε. Τσαλιγοπούλου, Ν. Πορτοκάλογλου κ.α.

Το 1991 συμμετέχει στη Μουσική συνάντηση Ανατολής - Δύσης που έγινε στο Βεάκειο του Πειραιά παίζοντας με τους : Peter Kowald, Charlie Mariano, Okay Temiz, Rabin Abou Khalil, Ross Daly κ.α.

Το 1993 φτιάχνει μαζί με το συνθέτη και λυράρη Ηλία Παπαδόπουλο το μουσικό σχήμα Ελλήσποντος αναπτύσσοντας δραστηριότητες (δισκογραφικές, τηλεοπτικές και ζωντανές εμφανίσεις) στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Ο Μάνος Αχαλινωτόπουλος έχει ταξιδέψει παίζοντας κλαρίνο, καναλ, ζουρνά και φλογέρες σε περισσότερες από 20 χώρες σ'όλο τον κόσμο συμμετέχοντας σε συναυλίες και φεστιβάλ με διεθνές κύρος.

Από το 1984, φοιτά στο τμήμα Μουσικολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής με σκοπό να κάνει και μεταπτυχιακά ασχολούμενος με την έρευνα. Παράλληλα με τις πανεπιστημιακές σπουδές του σπούδασε βυζαντινή μουσική και επίσης ασχολήθηκε με τα ανώτερα θεωρητικά της ευρωπαϊκής μουσικής με δάσκαλο τον Μιχάλη Τραυλό.

Τελευταία συμμετείχε και στη δισκογραφική δουλειά των ΙΑΣΙΣ, ενώ ηλαιογράφησε με τα παραδοσιακά πνευστά του και πολλές συναυλίες τους.

1998: κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός του δίσκος, με τίτλο "Υάκινθος".

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΑΚΙΝΘΟ

Ο Μάνος Αχαλινωτόπουλος έμαθε τη μουσική, το κλαρίνο, με τη φυσικότητα που μαθαίνουμε σιγά - σιγά τη γλώσσα μας. Εννέα χρόνων παιδάκι, δίπλα στον παπού του. Οι φωτογραφίες θυμίζουν τα στιγμιότυπα από τα απανηγύρια στα χωριά, στα κέντρα διασκέδασης της πόλης... Η παράδοση της τέχνης του πέρασε στην ψυχή του ζωντανή και παλλόμενη για να

μεγαλώσει και να εξελιχτεί μαζί του. Σήμερα, ο Μανος Αχαλινωτόπουλος, ένας από τους κορυφαίους μας δεξιότεχνες στο κλαρίνο, δεν περιορίζεται μόνο στις προσκλήσεις για σημαντικές ηχογραφήσεις από συναδέλφους του.

Η απaráμιλλη ερμηνευτική του ικανότητα και το μοναδικό χρώμα του ήχου του ολοκληρώνουν την καλλιτεχνική του υπόσταση, αφού για πρώτη φορά παρουσιάζεται και ως συνθέτης. Ο ίδιος, πηγή λαλέουσα της μουσικής γλώσσας του τόπου μας, από δέκτης γίνεται πομπός και μας προσφέρει την πλήρη έμπνευσή του με το άλμπουμ "ΥΑΚΙΝΘΟΣ".

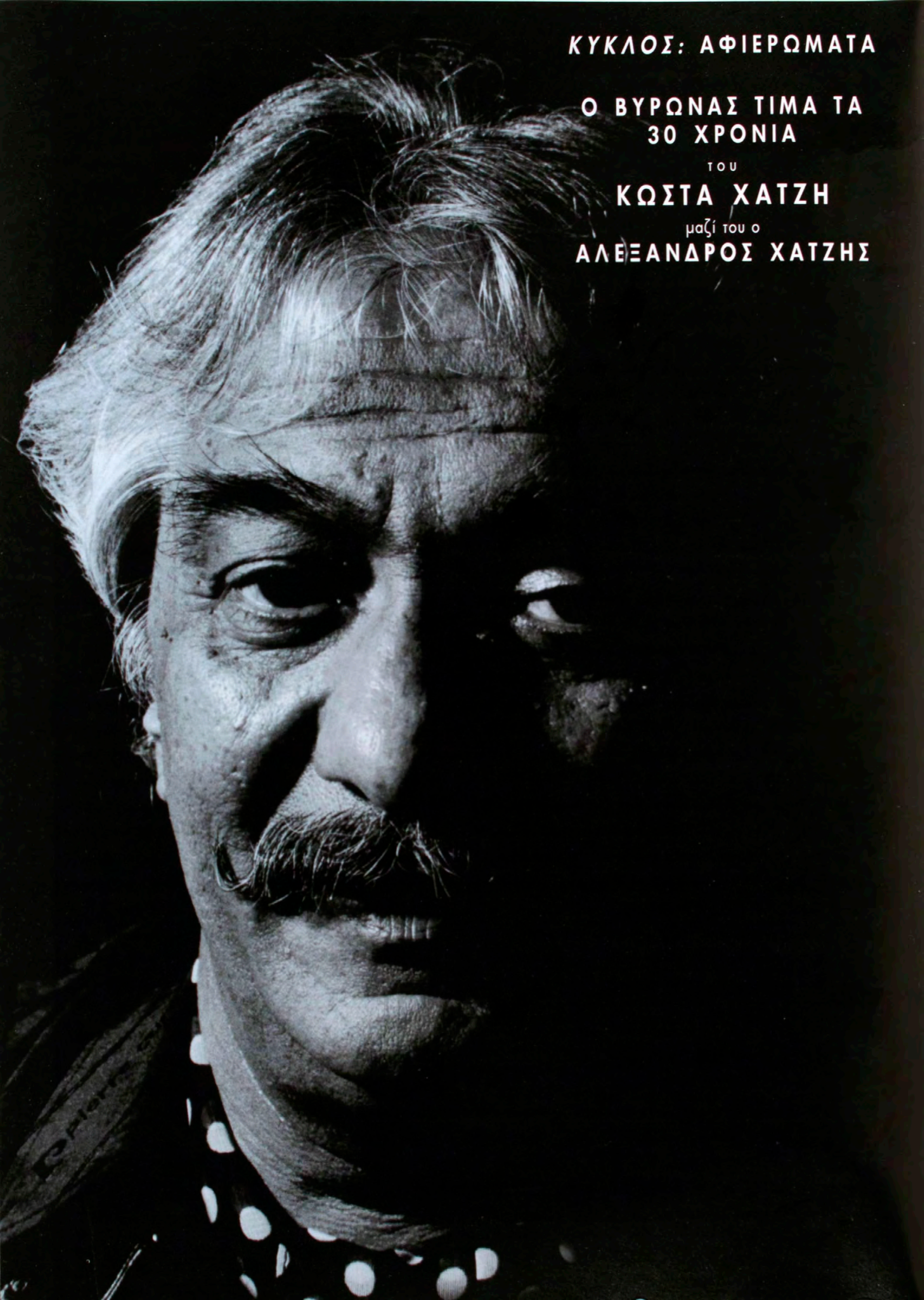
Ο "ΥΑΚΙΝΘΟΣ" συμβολίζει για το Μάνο Αχαλινωτόπουλο τη δύναμη της παράδοσής μας, να υπάρχει μέσα στους αιώνες το ίδιο έντονη και σημαντική ακόμα κι αν αλλάζει μορφές. Κι όπως σημειώνει ο ίδιος στο δίσκο "η παράδοση παραμένει κορίτσι χαρμόλυπο, γεμάτο χυμούς, ολοζώντανο και αγαπτικό που χορεύει ζυπόλυτο στο χώμα με μια διάθεση να αμαρτάνει και πάλι να μετανοεί, να ερωτεύεται, να εύχεται τη νόμιμη παράβαση για να ζει και ν'ανασαινει, μια και καμιά συγκεκριμένη οργανοχρησία, καμιά τυπική ενορχήστρωση ή συγκεκριμένη μουσική μορφολογία δεν εξασφαλίζει την ουσία της".

Έτσι, τα μουσικά τοπία που ηλαιογράφουν τον ήχο του κλαρίνου, όπως τον ξέρουμε, είναι καινούρια, ωστόσο έχουν μνήμες. Είναι σημερινά αλλά ταξιδεύουν προς το αύριο πέρα από όρια και σύνορα.

Δίπλα στον Μάνο Αχαλινωτόπουλο, στις υπέροχες αυτές διαδρομές, συνοδοιπόροι υπήρξαν σπουδαίοι μουσικοί: Αρα Δινκίγια, Αχιλλέας Περισίδης, Αλέξης Παρχαρίδης, Γιώτης Κιουρτσόγλου, Σωκράτης Σινόπουλος, Νίκος Χατζόπουλος, Πέτρος Ταμπούρης, Ηρακλής Βαβάτσικας, Γιώργος Ανδρέου, Βαγγέλης Καρύπης, Πέτρος Κούρτης, Νίκος Σιδηροκαστρίτης, κ. α., οι οποίοι χαρίζουν στον "ΥΑΚΙΝΘΟ" τις δικές τους αποχρώσεις. Ο νεαρός Αλέξης Παρχαρίδης τραγουδά στο δίσκο και καθηλώνει με τη δωρικότητα της ερμηνείας του. Το ίδιο και ο Χρήστος Χαλκιάς, ψάλτης με πολύχρονη μαθητεία στο Άγιο Όρος που ψάλλει στον τρόπο τον έντεχνο, τον ελληνικό, τον αρχοντικό, τον κοσμοπολίτικο.

Ο "ΥΑΚΙΝΘΟΣ" είναι το δημιούργημα ενός ανθρώπου που καλλιεργεί τα χαρίσματα που του έδωσε η φύση και ο τόπος που τον γέννησε. Φτιάχτηκε από τη γνώση, το ταλέντο και πάνω απ'όλα την αγάπη. Ο "ΥΑΚΙΝΘΟΣ" χωρίς να νομίζει ότι φέρει τον τίτλο της παράδοσης σήμερα είναι από περιβόλι που ανθεί, η γλώσσα είθνη ζωντανή, τα πρόσωπα ζουν την αλήθεια τους τραγουδώντας την αγάπη, τον έρωτα, τη λύπη και τη χαρά.

Σημειωτέον, η έκδοση του c.d. αυτού έγινε στο εξωτερικό, από το κλασικό τμήμα μεγάλης εταιρείας, γεγονός που αποτελεί μεγάλη επιτυχία για την ελληνική μουσική.

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Ο ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΙΜΑ ΤΑ
30 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗ

μαζί του ο

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στη Λειβαδειά όπου έμεινε ως το 1957 και μετά από παντετή περιπλάνηση στην επαρχία έρχεται στην Αθήνα έγνωστος μεταξύ αγνώστων. τότε αρχίζει μαι από τις δύσκολες και σκληρές περιόδους της ζωής του. Είναι η εποχή που προσπαθεί με τρομερές στερήσεις, πίκρες και απογοητεύσεις και γρήγορα θα καταλαβει πως ο δρόμος που διάλεξε είναι γεμάτος αγκάθια και παγίδες που καιροφυλακτούν σε κάθε βήμα. αυτό όμως έχει σαν αποτέλεσμα να ορθοποδήσει και αργότερα να αναδειχθεί σε έναν από τους αντιπροσωπευτικούς καλλιτέχνες του Ελληνικού τραγουδιού.

Τυχαία περιστατικά τον οδηγούν σε γνωριμίες με τον Μίμη Πλέσσα και αργότερα τον Μίκη Θεοδωράκη, Σταύρο Ξαρχάκο και Μάνο Χατζηδάκι, που ο καθένας τους προσπαθεί να κάνει κατι γι' αυτόν τον ιδιόρρυθμο καλλιτέχνη. Το ημερολόγιο δείχνει 1961. Έχουν περάσει 8 χρόνια γεμάτα πίκρες και απογοητεύσεις αλλά και μια χρυσή εμπειρία που χωρίς αυτή ίσως δεν είχαμε ένα Χατζή όπως τον ξέρουμε. Το 1961 λοιπόν εμφανίζεται στο "Τιπούκειτο" και ένα χρόνο αργότερα στη "Ρουλότα". Δύο χρόνια μετά έρχεται ο πρώτος μεγάλος δίσκος του μαζί μ' αυτόν η καθιέρωση. Αν η δεκαετία του '60 καθιέρωσε τον Κώστα Χατζή, η δεκαετία του '70, τον ανέδειξε σαν έναν από τους πιο σπουδαίους συνθέτες και εκτελεστές. Στη δεκαετία αυτή έγραψε το "Πέτρα και Φως", "Ουαι", το "Γιο της Άνοιξης" και σε συνεργασία με μαι άλλη μαγάλη την Μαρινέλλα το ανεπανάληπτο "Ρεσιτάλ". Ακολούθησαν τα "Ανθρώπινα Συστήματα" και "Χατζής 79", ένα πανόραμα των 18 του χρόνων στο δισκογραφικό στερέωμα. Η δεκαετία του '80 ξεκίνησε για τον Κώστα Χατζή με μαι ακόμη συνεργασία με την Μαρινέλλα. σε ζωντανή ηχογράφιση μας έδωσαν ένα διπλό άλμπουμ το "Ταμ Ταμ". Το '82 μας παρουσιάζει τα "Νταουλιέρικα". Ακολουθούν "Τα στίγματα του Καιρού" και η ζωντανή συναυλία στον Ορφέα όπου συμμετέχουν η Ελπίδα και η Άντρη Κωνσταντίνου. Το '87 το καλοκαίρι ο Κώστας Χατζής μας έδωσε μία ακόμη δισκογραφική δουλειά με τον τίτλο "Συνάντηση". Ήταν πράγματι μαι συνάντηση αφού τον δίσκο αυτό ο χατζής συναντιέται ξανά με την Μαρινέλλα. Το '90 μας χάρισε το "Room Αγάπη μου" και το '91 το διπλό δίσκο με την Χάρις Αλεξίου: "Η Χαρίς Αλεξίου τραγουδάει ΧΑΤΖΗ". Το 1993 με την "Μουσική Ιεροσουλία" τολμά και μπαίνει σ' έναν χώρο μεγαλων μουσουργών θέλοντας να περάσει έναν μήνημα αγάπης γαι την ζωή και τον συνάνθρωπό μας. Το 1996 με τις "Εικόνες του Σήμερα"

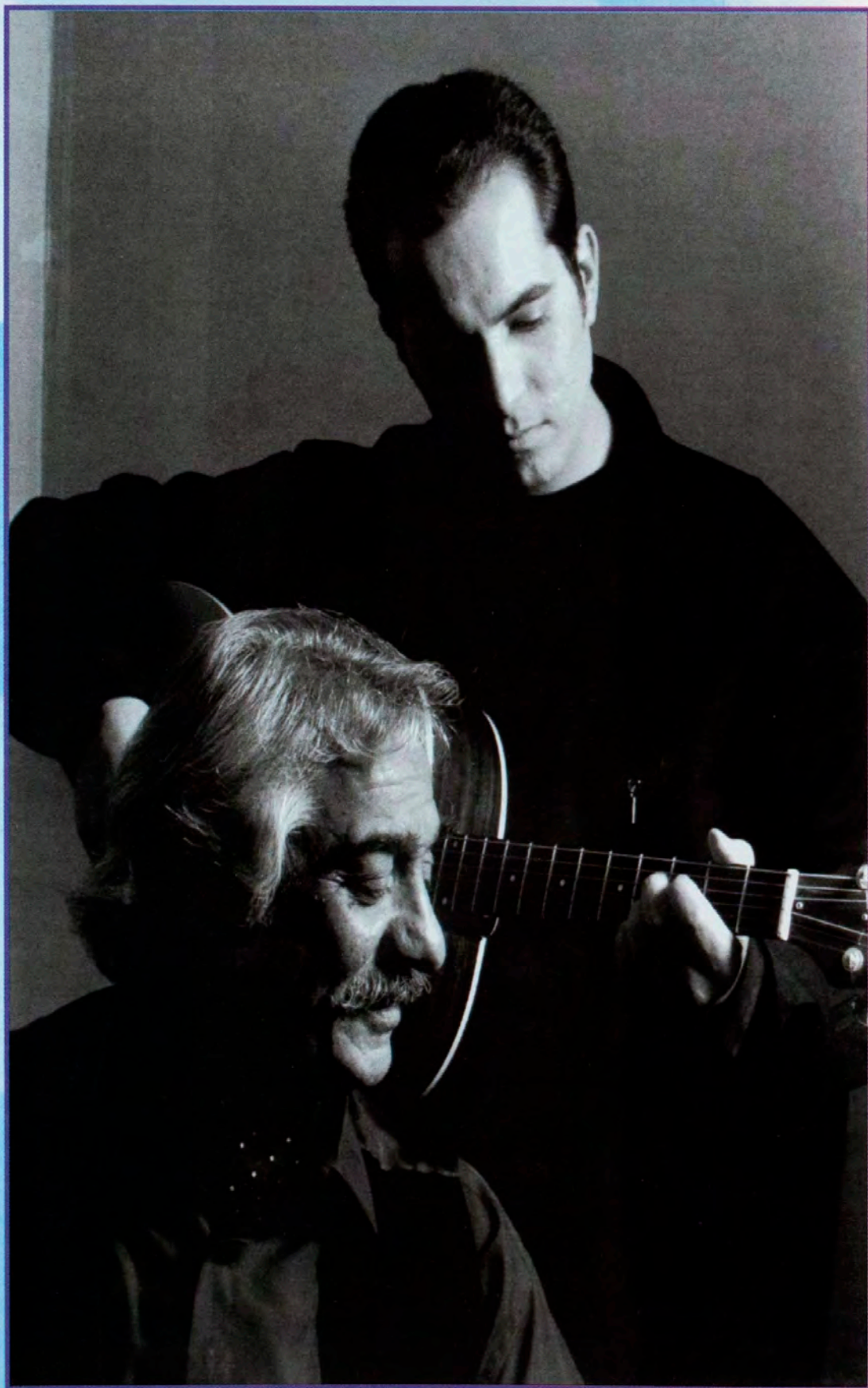

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ο Αλέξανδρος Χατζής ένας καλλιτέχνης με σημαντική φωνή αλλά και μουσική κληρονομιά, γρνήθηκε στην Γερμανία και μεγάλωσε στην Ελλάδα. Το ενδιαφέρον του για την μουσική και την ενασχόληση του μαζί της εκδηλώθηκαν νωρίς εφ' όσον από μικρό παιδί δεχόταν μελωδικά ερεθίσματα από το περιβάλλον του.

Θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους νέους τραγουδιστές λόγω της στέρεας φωνής και ερμηνείας του.

Η πρώτη του δισκογραφική δουλειά είχε τον τίτλο "Αλέξανδρος τραγουδά Κώστα Χατζή" και περιλάμβανε συνθέσεις του πατέρα του, καθώς και δυο τραγούδια γραμμένα από τον ίδιο.

Η δεύτερη παρουσία του στο βινύλιο είχε τον γενικό τίτλο "Άλλη Όψη" και εκτός από την συμμετοχή του συνθέτη Γιώργου Σταυριανού με στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου, κάνει και ο ίδιος δυναμικά αισθητή την παρουσία του και ως συνθέτης σε στίχους της Έλιας Ζερβού.

Παρ' όλο το κληρονομημένο του ταλέντο αλλά και τον σεβασμό προς τη μουσική, ο Αλέξανδρος Χατζής χαράζει ένα δικό του μουσικό ύφος, χρησιμοποιώντας κυρίως φυσικά όργανα και νέες μουσικές φόρμες, γεγονός που τον διαφοροποιεί σημαντικά από τις "ρίζες" του.

Την φετινή χρονιά, κυκλοφορούν παράλληλα δύο δισκογραφικές δουλειές που σφραγίζονται από την ιδιαίτερη ερμηνεία του. Η πρώτη σε σύνθεση του Πέτρου Ταμπούρη γραμμένη πάνω στον Δωδεκάλογο του γύφτου" του ποιητή μας Κωστή Παλαμά και η δεύτερη σε τραγούδια γραμμένα από τον ερμηνευτή, αλλά και από τον Κώστα Χατζή σε στίχους πάλι της Έλιας Ζερβού, υπό τον τίτλο "Χειροβομβίδα".

Αποσπάσματα από την δισκογραφία του καλλιτέχνη αλλά και αγαπημένα του τραγούδια από την Νέα Ελληνική μουσική σκηνή, περιλαμβάνονται σε κάθε παράσταση που δίνει, γεγονός που καθορίζει την μοναδικότητα της.

Ο ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΙΜΑ

ΤΟΝ

Μ Α Ν Ο Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Ο Υ

Ο Μάνος Ελευθερίου γεννήθηκε στην Ερμούπολη της Σύρου στις 12 Μαρτίου του 1939. Στην Αθήνα ήρθε 15 χρονών και τελείωσε το Γυμνάσιο στο Χαλάνδρι. Έγινε δεκτός σαν εξαιρετικό ταλέντο στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και φοίτησε και στη συνέχεια στη Σχολή Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν.

Το 1962 εξέδωσε την πρώτη του ποιητική συλλογή με τίτλο "Συνοικισμός". Το 1963 συμμετέχει στο Σύλλογο Φίλων Ελληνικής Μουσικής όπου γνωρίζεται με άλλους συνομηλίκους του που έπαιζαν σημαντικό ρόλο στη μετέπειτα πορεία του ελληνικού τραγουδιού (Μ. Λοΐζος, Χρ. Λεοντής, Φ. Λάδης, Π. Κουνάδης). Τότε ηχογραφείται και το πρώτο τραγούδι με στίχους του, σε μουσική του Χρήστου Λεοντή, που λέγεται "Το σπίτι γέμισε με λύπη" και το τραγούδησε η Έφη Παναγιώτου. Το 1964 εκδίδει τη συλλογή διηγημάτων "Το διευθυντήριο".

Στις 21 Απριλίου του 1967 έχει ραντεβού με τον Μίκη Θεοδωράκη για να του δώσει τη συλλογή τραγουδιών με τίτλο "Τα λαϊκά". Το ραντεβού φυσικά δεν πραγματοποιήθηκε και ο δίσκος κυκλοφόρησε στο Παρίσι το 1971. Την ίδια χρονιά κυκλοφορεί στην Ελλάδα ο "Άγιος Φεβρουάριος" σε μουσική του Δήμου Μούτση, ένας από τους σημαντικότερους δίσκους στην ελληνική δισκογραφία, στον οποίο μάλιστα ο Μάνος Ελευθερίου έχει κάνει ο ίδιος το εξώφυλλο. Το 1974 κυκλοφορεί η "Θπεία" σε μουσική του Γιάννη Μαρκόπουλου, ένας εξίσου σημαντικός δίσκος, στον οποίο από διάφορες ατυχείς συμπτώσεις δεν τραγούδησε ο Νίκος Ξυλούρης.

Όλο αυτό το διάστημα και τα επόμενα χρόνια μέχρι το 1995 ο Μάνος Ελευθερίου γράφει τραγούδια σε συνεργασία με τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Σταύρο Κουγιουμτζή, τον Γιάννη Σπανό και πολλούς άλλους. Εν τω μεταξύ έχουν κυκλοφορήσει οι ποιητικές του συλλογές "Μαθήματα Μουσικής" (1972)

και "Τα ξόρκια" (1973). Το 1977 κυκλοφορούν τα "Τροπάρια για Φονιάδες" σε μουσική του Θάνου Μικρούτσικου, το "Σεργιάνι στον Παράδεισο" και το μουσικό παραμύθι "Η δασκάλα η βροχή" σε μουσική του Βασίλη Δημητρίου. Την ίδια εποχή γράφει ένα από τα πιο σημαντικά του έργα, τα "Γράμματα

στον Μακρυγιάννη" τα οποία σε μουσική του Ηλία Ανδριόπουλου κυκλοφορούν σε δίσκο το 1980, στον οποίο όμως για άγνωστους λόγους ο συνθέτης δεν τα έχει

περιλάβει όλα.

Παράλληλα με την ασχολία του με το τραγούδι ο Μάνος Ελευθερίου εργάζεται σαν επιμελητής εκδόσεων σε διάφορους εκδοτικούς οίκους μέχρι το 1995. Επίσης είναι συλλέκτης διαφόρων ενθυμημάτων, που κυρίως αφορούν την πατρίδα του Ερμούπολη, με αποκορύφωμα την έκδοση των δύο πρώτων τόμων με τίτλο "Το Θέατρο στην Ερμούπολη", εργασία την οποία συνεχίζει.

Σήμερα ο Μάνος Ελευθερίου εξακολουθεί να γράφει τραγούδια σε συνεργασία με τον Μίκη Θεοδωράκη και τον Χρήστο Νικολόπουλο, τον Παντελή Θαλασσινό και τον Διονύση Τσακνή από τους νεότερους, αλλά και τον Βασίλη Τερλέγκα, τον Φοίβο Δεληβοριά και πολλούς άλλους ακόμα. Εργάζεται σαν ραδιοφωνικός παραγωγός στους σταθμούς "Ράδιο Αττική" του Δήμου Μαρκόπουλου Μεσογαίας Αττικής και "Αθήνα 9,84" και συνεργάζεται δημοσιεύοντας κείμενά του στην Εφημερίδα "Τα Νέα" και το περιοδικό "Δίφωνο".

Σπ. Κ.

«ΤΑ ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ ΕΛΚΟΝΤΑΙ»

Τα "Ετερώνυμα (που) έλκονται" δημιουργήθηκαν το καλοκαίρι του 1996, με σκοπό την προβολή της σημασίας του λόγου και της συνεισφοράς των στιχουργών στο ελληνικό τραγούδι.

Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς μας αυτής έχουν ήδη παρουσιάσει μερικές παραστάσεις-αφιερώματα στους κορυφαίους Έλληνες στιχουργούς Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου, Νίκο Γκάτσο, Μάνο Ελευθερίου και Κώστα Βίρβο.

Επίσης, παρουσίασαν πρόσφατα τραγούδια των μελών του συγκροτήματός τους Βασίλη Αθανασόπουλου και Σπύρου Κουρκουνάκη.

Στα προσεχή μας σχέδια περιλαμβάνονται αφιερώματα στους στιχουργούς Χαράλαμπο Βασιλειάδη ή Τσάντα, Πυθαγόρα και Μιχάλη Μπουρμπούλη.

Δuo χρόνια μετά το ξεκίνημά τους αποτελούν το μόνο μουσικό σχήμα που ασχολείται συστηματικά με την παρουσίαση του έργου των Ελλήνων στιχουργών. Η σημερινή τους παράσταση αποτελεί τη δεύτερη συνεργασία τους με το Δήμο Βύρωνα και το Πολιτιστικό Κέντρο του.

Στη βραδιά που είναι αφιερωμένη στον ποιητή και στιχουργό Μάνο Ελευθερίου θ' ακουστούν τραγούδια των συνθετών:

Μ. Θεοδωράκη, Μ. Χατζιδάκι, Στ. Κουγιουμτζή, Δ. Μούτση, Στ. Ξαρχάκου, Γ. Μαρκόπουλου, Ηλ. Ανδριόπουλου, Βασ. Δημητρίου, Χρ. Νικολόπουλου, Γ. Χατζηνάσιου, Θ. Πολυκανδριώτη, Δ. Τσακνή.

Παίζουν οι μουσικοί:

Κώστας Μιχαλάκης	ακουστική κιθάρα
Σπύρος Γκόγκας	μπουζούκι, μπαγλαμάς, κλασική κιθάρα
Ντίνος Χατζηιορδάνου	ακορντεόν
Γιάννης Παπάζογλου	μπαγλαμάς, κρουστά
Αιμίλιος Κούμανης	μπουζούκι
Θανάσης Σοφράς	κοντραμπάσο

Μουσική επιμέλεια - πιάνο Σπύρος Κουρκουνάκης

Τραγουδούν: Βασίλης Αθανασόπουλος
Γεωργία Θεοδωροπούλου
Εύη Σγόντζου, και ο
Τάκης Κωνσταντακόπουλος

Επιμέλεια ήχου: Γιάννης και Μιχάλης Συγλέτος

ΚΥΚΛΟΣ: ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΘΑΝΟΣ
ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ

Ο Θάνος Μικρούτσικος γεννήθηκε στην Πάτρα το 1947. Ξεκίνησε τις μουσικές σπουδές του σε μικρή ηλικία στη φιλαρμονική Εταιρία της Πάτρας και στο Ελληνικό Ωδείο (θεωρία και πιάνο). Ακολούθησαν οι σπουδές του και η αποφοίτησή του από το Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ παράλληλα μελέτησε αρμονία, αντίστιξη και σύνθεση με τον καθηγητή-συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου.

Ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη της μουσικής. Έχει γράψει όπερες, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο, ηλεκτρονική μουσική. Παράλληλα ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς του κινείται στο χώρο του τραγουδιού.

Έχει ηχογραφήσει πάνω από τριανταπέντε LP και CD συνθέτοντας εκατοντάδες τραγούδια σε στίχους ελλήνων και ξένων ποιητών συνεργαζόμενος με τις δισκογραφικές εταιρίες LYRA, SONY (CBS), POLYDOR, AGORA EMI CLASSICS, ENM και MINOS -EMI. Τελευταίες του δισκογραφικές δουλειές είναι: το «VOLPE D' AMORE» με την Μίλνα, το οποίο κυκλοφόρησε σε πολλά μέρη του κόσμου, το cd «ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ» με τον Δημήτρη Μητροπάνο, όπως και το «ΨΑΞΕ ΣΤ' ΟΝΕΙΡΟ ΜΑΣ» σε στίχους του Λάκη Λαζόπουλου. Έχει συνεργαστεί με πολλούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες γράφοντας μουσική για δεκάδες θεατρικά έργα τα οποία έχουν παρουσιαστεί σ' ολόκληρο τον κόσμο (Ελλάδα, Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, ΗΠΑ, Ελβετία, Γερμανία, Ρουμανία, Αυστραλία κ.ά.), ενώ ο ίδιος έχει σκηνοθετήσει δύο θεατρικές παραγωγές. Έχει γράψει μουσική για τον κινηματογράφο και έχει συνθέσει πάνω από σαράντα έργα κλασικής μουσικής. Κατά τη διάρκεια της καριέρας του έχει δώσει εκατοντάδες συναυλίες στην Ελλάδα και σ' ολόκληρο το κόσμο. Έχει συμμετάσχει ή έχουν παιχθεί έργα του

σε πολλά διεθνή φεστιβάλ μουσικής (Λονδίνο, Γλασκώβη, Εδιμβούργο, Παρίσι, Λίλλη, Λυών, Βρυξέλλες, Λιέγη, Γενεύη, Λωζάνη, Βερόνα, Βερολίνο, Δρέσδη, Λειψία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολη, Βουδαπέστη, Άγκυρα, Μοντεβίνιο, Μπουένος Άιρες, Σάο Πάλο, Κάιρο κ.ά.) Έργα του έχουν εκτελεστεί από μεγάλο αριθμό ορχηστρών και ορχηστρών μουσικής δωματίου (Φιλαρμονική Ορχήστρα της Κρακοβίας, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Λιέγης, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Οζάκας, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Αρμενίας, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Ερφούρτης, Συμφωνική Ορχήστρα της Κωνσταντινούπολης, Φιλαρμονική Ορχήστρα Δωματίου της Καλαρούης, Καμεράτα των Βερσαλλιών, Συμφωνική Ορχήστρα της Κόρδοβας, Συμφωνική Ορχήστρα της Ρενς, Συμφωνία του Μπόρμουθ, Συμφωνική Ορχήστρα του BBC, Ορχήστρα Δωματίου της Άγκυρας, Συγκρότημα Κοντραπούνκτε της Βιέννης, Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης και Τιράνων, Χορωδία Δωματίου της Βουδαπέστης, Κουαρτέτο της Όπερας Λα Μοννέ, Κουαρτέτο Ραζουμόβσκι, Καμεράτα των Φίλων της Μουσικής Αθηνών, Ορχήστρα Χρωμάτων, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Σολίστ της Πάτρας κ.ά.).

Ο Θάνος Μικρούτσικος είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και της Ένωσης Μουσικοσυνθετών Ελλάδας. Είναι ιδρυτής του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας του οποίου υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής από το 1986 ως το 1990. Από το 1990 ως το 1993 διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής του Μουσικού Αναλογίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Τον Οκτώβριο του 1993 ανέλαβε καθήκοντα αναπληρωτή Υπουργού Πολιτισμού. Έγινε Υπουργός Πολιτισμού στις 16 Μαρτίου 1994 παραμένοντας στη θέση αυτή μέχρι τις 22 Ιανουαρίου 1996.

Ο Δημήτρης Μητροπάνος γεννήθηκε στα Τρίκαλα Θεσσαλίας τον Απρίλιο του 1948. Στην πόλη αυτή έζησε ακριβώς μέχρι τα 16 χρόνια του.

Πολύ νωρίς, το 1964, ξεκινάει την τραγουδιστική του πορεία δίπλα στον Γιώργο Ζαμπέτα. Ο Γιώργος Ζαμπέτας στάθηκε πιο πολύ από δάσκαλος στον έφηβο ακόμη μαθητή και τραγουδιστή, στηρίζοντάς τον, όχι μόνο στα πρώτα καλλιτεχνικά του βήματα, αλλά και στο ξεκίνημα της ζωής του.

Σημαντική χρονιά για τον Μητροπάνο είναι το 1966, μια και συναντιέται για πρώτη φορά με τον Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος τον καλεί να ερμηνεύσει μέρη από τη "ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ" και το "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ", σε μια σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Το 1967, ηχογραφεί τον πρώτο του δίσκο 45 στροφών με δυο τραγούδια του Γιώργου Ζαμπέτα και ακολουθεί μια σειρά από μικρούς δίσκους που γίνονται πολύ σύντομα επιτυχίες.

Ο δεύτερος σημαντικός σταθμός στην πορεία του Δημήτρη Μητροπάνου είναι το 1972, η χρονιά δηλαδή που κυκλοφορεί ο "ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ" σε μουσική του Δήμου Μούτση και στίχους του Μάνου Ελευθερίου, ένα έργο που θεωρείται πια από τα κλασικά της Ελληνικής δισκογραφίας. Αμέσως μετά έρχονται "Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ", του Γιώργου Κατσαρού, "ΤΑ ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ" του Γιώργου Χατζηνάσιου και στη συνέχεια, οι συνεργασίες του με τον Σπύρο Παπαβασιλείου και τον Τάκη Μουσαφίρη που δίνουν μεγάλες λαϊκές επιτυχίες.

Στη διάρκεια της πολύχρονης πορείας του στο ελληνικό τραγούδι, ο Δημήτρης Μητροπάνος αναδεικνύεται ιδανικός εκφραστής του, ερμηνεύοντας με τρόπο μοναδικό τα τραγούδια που γεννήθηκαν από τη συνεργασία με πολ-

λούς από τους σημαντικούς Έλληνες συνθέτες, όπως ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Απόστολος Καλδάρας, ο Δήμος Μούτσης, ο Γιώργος Ζαμπέτας, ο Σταύρος Κουγιουμτζής, ο Χρήστος Νικολόπουλος, ο Γιάννης Σπανός. Η συνεργασία του με τον Μάριο Τόκα και τον Φίλιππο Γράφα έδωσε δύο δίσκους με τεράστια επιτυχία και πολλά αγαπημένα τραγούδια, ενώ η εκπληκτικής αποδοχής πρόσφατη συνεργασία του με τον Θάνο Μικρούτσικο "ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ" σε στίχους Άλκη Αλκαίου, Κώστα Λαχά, Λίνας Νικολακοπούλου και Γιώργου Κακουλίδη, δίνει το σημερινό στίγμα του νέου ελληνικού τραγουδιού, αλλά και καταγράφει την ποιότητα της ερμηνείας ενός μεγάλου τραγουδιστή.

Η ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΥ

1. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ (Διάφοροι)
2. ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ (Δ. Μούτση-Μ. Ελευθερίου)
3. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ (Γ.Κατσαρού-Π.Λυμπερόπουλου)
4. ΚΥΡΑ ΖΩΗ (Διάφοροι)
5. ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ (Α. Καλδάρα)
6. ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (Γ. Κατσαρού)
7. ΛΑΪΚΑ '76 (Σ.Παπαβασιλείου-Τ.Μουσαφίρη)
8. ΕΡΩΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ (Σ.Παπαβασιλείου-Τ.Μουσαφίρη)
9. ΠΑΡΑΠΟΝΟ (Διάφοροι)
10. ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ (Χατζηνάσιου-Διάφοροι)
11. ΛΑΪΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ (Σ.Παπαβασιλείου-Τεάζη-Βρεττού)
12. ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ (Μ.Θεοδωράκη-Λ.Παπαδόπουλου)
13. ΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΑ ΜΑΣ (Σ. Κουγιουμτζή-Τεάζη)

14. ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΑΓΕΝΝΗΤΗ (Τ. Μουσαφίρη)
15. ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΤΕΛΙΑ (Α. Καλδάρα)
16. ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Διάφοροι)
17. ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (Α. Χρυσοβέργη-Σ.Γιατρά)
18. ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΔΥΟ (Τ. Μουσαφίρη)
19. ΕΣΥ ΛΕΓΕ ΜΕ ΕΡΩΤΑ (Σ. Παπαβασιλείου-Διάφοροι)
20. ΠΙΑΡΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ (Χ.Νικολόπουλου- Λ. Παπαδόπουλου)
21. Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΜΟΝΑΞΙΑ (Μ. Τόκα-Διάφοροι)
22. Ο ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΣΠΑΝΟ (Γ. Σπανού- Φ.Γράψα)
23. ΠΑΡΕΑ Μ' ΕΝΑΝ ΗΛΙΟ (Μ. Τόκα-Φ. Γράψα)
24. ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ZOOM '96
25. ΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑ

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
15 ΙΟΥΛΙΟΥ

Η Π Ε Ι Ρ Ο Σ

Ιστορική μνήμη - πολιτισμική συνέχεια

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Συναυλία με το

ΛΑΚΗ ΧΑΛΚΙΑ

Συμμετέχουν:

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΠΕΛΟΣ

ΣΟΦΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΝΕΖΗΣ

Δυο παραδοσιακές ορχήστρες

Διευθυνση: ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Κλαρίνο: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΣΙΝΗΣ

Βιολί: ΧΡΟΝΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Απαγγέλει ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ

Συνδιοργάνωση: ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ - ΕΝΩΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΥΡΩΝΑ

Ο Λάκης Χαλκιάς γεννήθηκε στα Γιάννενα. Γιος του μεγάλου δασκάλου Τάσου Χαλκιά. Ανήκει στην τέταρτη γενιά της οικογένειας των ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ, που είναι η μεγαλύτερη μουσική οικογένεια στη χώρα μας.

Ασχολείται με την μουσική και το τραγούδι από 7 ετών. Στα 16 του ήταν επαγγελματίας και στα 18 του ηχογράφησε τον πρώτο του δίσκο: ΠΑΡΑΠΟΝΙΑΡΙΚΟ (Βίρβου, Δερβενιώτη).

1960 - 1967 συνεργάζεται με Μπέλλου, Καζαντζίδη, Μπιθικώτση, Ζαμπέτα, Βαμβακάρη, Παπαϊωάννου, Τσιτσάνη.

Τα καλοκαίρια με τους Χαλκιάδες γυρνούν σε πανηγύρια και άλλες λαϊκές εκδηλώσεις. Παίζει κιθάρα, μπουζούκι, λαούτο, τζουρά, ούτι.

1967 - 1971 φεύγει για Η.Π.Α. και Καναδά. Συνεργάζεται με τον Άντονι Κουίν για την τηλεόραση της πόλης του Σακραμέντο της Καλιφόρνιας για την παρουσίαση του έργου του Καζαντζάκη «Ζορμπάς».

Το 1971, επιστρέφει, ηχογραφεί το δίσκο «ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ» Νικολόπουλου, Παπαδόπουλου.

Γνωρίζεται με το Μαρκόπουλο και γίνεται από τους βασικούς και ιδανικότερους ερμηνευτές των πιο σημαντικών έργων του: «ΣΤΡΑΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ» Σεφέρη, «ΘΗΤΕΙΑ» Ελευθερίου, «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ» Σκούρη, «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ».

Το 1977 κυκλοφορούν «ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ» του Γιάννη Μαρκόπουλου. Οι ερμηνείες Ξυλούρη, Χαλκιά και της Ειρήνης Παπά θα αφήσουν εποχή.

Το Μάρτη 1978 δημιουργεί το δίσκο «ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ», χρέος στην παράδοση των Χαλκιάδων και κρίκο που συνδέει το παρόν με το εφηβικό του ξεκίνημα.

Το 1979, συνεργάζεται με τον λαϊκό Απόστολο Καλδάρη στο δίσκο «ΛΑΪΚΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ».

Το 1981, παρουσιάζει την ανέκδοτη ποιητική συλλογή του Γιάννη Ρίτσου «ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ» σε μουσική του Μάριου Τόκα.

Το 1982 στο θέατρο Λυκαβηπτού παρουσιάζει την οικογένεια των ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ ,γιορτάζοντας τα 125 χρόνια συνεχούς προσφοράς στη δημοτική μας μουσική. Την οικογένεια παρουσίασε ο αξέχαστος Μάνος Κατράκης.

Το 1984, μελοποιεί την «ΙΛΙΑΔΑ» σε μετάφραση του Ν. Καζαντζάκη - Γ. Κακρίδη, για λογαριασμό της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, σε συνεργασία Ασπασίας Παπαθανασίου, Νικήτα Τσακίρογλου, Γιάννη Ξενάκη και το λέκτορα του Πανεπιστημίου Αθηνών Γιώργο Γιατρομανωλάκη.

Τον ίδιο χρόνο συνεργάζεται με το Νίκο Μαμαγκάκη στην «ΟΔΥΣΣΕΙΑ» του Καζαντζάκη στο ΗΡΩΔΕΙΟ.

Το 1986, κυκλοφορεί τον δίσκο «ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ» σε ποίηση Παλαιστίνιων ποιητών.

Το 1989, με το Γιώργο Κατσαρό και τον Δημήτρη Ιατρόπουλο, ετοιμάζουν το έργο «ΑΦΡΙΚΗ ΤΩΡΑ» σε ποίηση Αφρικανών ποιητών. Το έργο αυτό είναι ένδειξη συμπαράστασης των καλλιτεχνών στον αγώνα του Νοτιοαφρικανικού λαού κατά του Απαρτχάιντ.

Το 1990 το «ΑΦΡΙΚΗ ΤΩΡΑ» τίθεται υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε., ο οποίος και τιμώντας τους καλλιτέχνες τούς καλεί και παρουσιάζουν το έργο στη Νέα Υόρκη, έδρα των Ηνωμένων Εθνών.

Το 1991, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, στο θέατρο «ΠΑΛΛΑΣ» παρουσιάζεται το μουσικό έργο: «ΜΗΝ ΤΡΥΠΑΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ» των Γ. Κατσαρού-Δ. Ιατρόπουλου, που εντάσσεται στον αγώνα κατά των ναρκωτικών.

Το 1992, «Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ», χρονιά συμπλήρωσης 135 χρόνων, μουσικής προσφοράς των ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ.

Το 1992 μετά από μελέτη 8 χρόνων τελειώνει το έργο «2.500 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ» και παρουσιάζεται σε πρώτη μορφή, το καλοκαίρι του '93 στα πλαίσια των εκδηλώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού «ΕΚΦΡΑΣΗ '93» και τον Οκτώβριο περιοδεύει σε πόλεις της Αμερικής.

Το 1994, μελοποιώντας κομμάτια από Αρχαίες τραγωδίες παρουσιάζει το θεατρικό έργο : «ΦΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ» και λίγο αργότερα ο σύνδεσμος Ελληνοαμερικάνων επιστημόνων Αμερικής και Καναδά «Ο ΚΡΙΚΟΣ» τον καλεί και του απονέμει τιμητική πλακέτα με τη διάκριση «THE MAN OF THE YEAR» για την προσφορά και το έργο του «2.500 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ» και το Αμερικάνικο Κογκρέσο μέσω της Congresswoman Mrs C. B. MALONEY, που το αφιερώνει στη μνήμη του πατέρα του Τάσου Χαλκιά το 1995 με πρωτοβουλία της Γ.Σ.Ε.Ε., αυτό το μουσικό έργο παρουσιάζεται στο «ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ».

Το 1995 παρουσιάζει «Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΕΡΩΤΑΣ» μπαίνοντας στο χώρο της σύνθεσης και με μια άλλη εκφραστική δυνατότητα και 'άποψη.

Αρχικό κίνητρο στη νέα στροφή του Χαλκιά η συνάντηση με το δυναμικό και ασύγκριτο στίχο του σατυρικού ποιητή μας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ, που με τη ανεπανάληπτη σαρκαστική ειρωνεία και την προφητική του δύναμη έγραψε και μίλησε για τον Έλληνα και την διαχρονική Ελλάδα.

Συμπατριώτισσες και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι, της Ηπείρου.

Σας καλωσορίζουμε στην εκδήλωσή μας εδώ στο γνωστό Θέατρο Βράχων - Μελίνα Μερκούρη- του Δήμου Βύρωνα. Στο θέατρο που σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου οργανώθηκε η αποψινή βραδιά.

Σαν εκπρόσωπος της Ένωσης Ηπειρωτών Βύρωνα, που ιδρύθηκε το έτος 1933, από τους λιγοστούς απόδημους κυρίως οικοδόμους, από τις άγονες περιοχές Κόνιτσας, Πυρσόγιαννης, Στρουσιάνης που είχαν μόνιμα εγκατασταθεί στην περιοχή «Κοπανάς» για λογαριασμό όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ευχαριστώ το Δήμαρχό μας κ. Νίκο Ρογκάκο γιατί πάντοτε είναι κοντά μας, γιατί πάντοτε και με ιδιαίτερη προθυμία βοηθά για την επίλυση των προβλημάτων μας. Επίσης από τούτο το βήμα να τον ευχαριστήσουμε μαζί και το άξιο Δημοτικό Συμβούλιο, για το έργο τους εδώ στην πόλη μας, για το έργο που δεν αποτελείται από έργα βιτρίνας αλλά από έργα ζωής για μας τους δημότες.

Επίσης πρέπει να ευχαριστήσουμε από καρδιάς, τον σ' όλους γνωστό Διευθυντή του πολιτιστικού Οργανισμού του δήμου, κ. Βασίλη Κολοβό, τον άνθρωπο, τον συγγραφέα και ηθοποιό, τον φίλο των Ηπειρωτών που πρόθυμα πάντα, βοηθά, όπως σήμερα στη συνδιοργάνωση της βραδιάς και όχι μόνο.

Σας καλωσορίζουμε λοιπόν σ' αυτή μας την εκδήλωση, μια εκδήλωση χαράς, δημιουργίας αλλά και ζωής γιατί μεσ' απ' αυτήν εκφράζεται ένα δείγμα της ανεπανάληπτης και από τα βάθη των αιώνων ιστορούμενης πλούσιας Ηπειρώτικης κληρονομιάς.

Θέλουμε και πρέπει να τονίσουμε στο καλωσόρισμά μας, και ιδιαίτερα τις νέες και τους νέους μας, τη νεολαία μας που είναι παρούσα εδώ απόψε στην εκδήλωση που έχει ως πολιτιστικό δρώμενο, όχι μόνο την ψυχαγωγία αλλά και τη δυναμική αντίσταση στην πολιτιστική ισοπέδωση των ημερών μας.

Φίλες και φίλοι μας,

οι εκδηλώσεις σαν την αποψινή είναι ο καλύτερος τρόπος για μια απάντηση σ' όλους εκείνους που αδιαφορούν ή και περιφρονούν τη λαϊκή παράδοση, τις ιδιαιτερότητες της, αλλά και την Ελληνική - Εθνική μας συνείδηση που παρέμεινε αλλά και παραμένει ζωντανή για ν' αποτελέσει το φάρο αλλά και την αφετηρία έμπνευσης και δημιουργίας.

Η Ήπειρος μας, περιοχή της Βαλκανικής χερσονήσου, το φτωχότερο κατά την Ενωμένη Ευρώπη διαμέρισμά της, όπως και της Ελλάδας είναι ένας τόπος που απλώνεται από την οροσειρά της Ιστορικής Πίνδου έως τις ακτές του Ιονίου Πελάγους και από τον Αμβρακικό κόλπο ως τον κόλπο του Αυλώνα.

Η ιστορία της χάνεται στα βάθη των αιώνων, είναι ιστορία 40.000 χρόνων όπως αποδεικνύουν τα ευρήματα στα Γιάννενα, στην Δωδώνη με το Μαντείο και το θέατρο, στο Λούρο, στην Άρτα, στην Πρέβεζα κ.λ.π. Κάτοικοι της 2.000 χρόνια π.Χ. οι Θεσπρωτοί, οι Μολλοσοί, οι Αθαμάνες και άλλοι με μια ιστορική διαδρομή πλούσια σε έργο ειρηνικό - παραγωγικό αλλά και στα πεδία των μαχών για την επιβίωση και καλύτερη διαβίωση.

Είναι περιοχή κατ' εξοχήν ορεινή, η οικονομία βασίζεται στη γεωργία, τη κτηνοτροφία, κυρίως πρόβατα, αλλά και στον αξιόλογο δασικό της πλούτο, ενώ η συμβολή της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας είναι σχεδόν πενιχρή για την δημιουργία εισοδήματος.

Η φτωχή μας γη δυστυχώς δεν μπόρεσε να θρέψει τα παιδιά της κι αυτά αναζήτησαν ορίζοντες στη μετανάστευση και μάλιστα σε υψηλό ποσοστό.

Παντού πρόκοψαν. Το εμπόριο που ανέπτυξαν, σύντομα το επεξεύριναν από την Τεργέστη, τη Ρουμανία, τη Ρωσία, ως την Αίγυπτο. Πλούτιζαν με εντιμότητα και εργατικότητα. Έφεραν πίσω στον τόπο πλούτο και νέες εμπειρίες στον πολιτισμό από τις ευρωπαϊκές χώρες όπου ζούσαν. Στήριζαν όσους παρέμεναν στα ορεινά χωριά. Εκπληκτικό παράδειγμα τα Ζαγοροχώρια, το Συρράκο, οι Καλαβρύτες κ.ά.

Αξίζει ακόμη να σημειώσουμε ότι η Ήπειρος υπήρξε το μεγαλύτερο καμίνι όπου δουλεύτηκαν όλες οι μορφές της ελληνικής λαϊκής τέχνης.

Αγαπητοί φίλοι,

Ο Ηπειρώτης, όσα χρόνια κι αν παραμείνει ξενιτεμένος, πάντα ζει και σκέπτεται τη μέρα του γυρισμού στο χωριό του. Πάντα ζει και παλεύει με γνώμονα την ιδιαίτερη πατρίδα. Αυτή η σκέψη γίνεται βαθιά πληγή σε μέρες μεγάλων εορτών, σε μέρες ξεχωριστές για την Ήπειρο και τότε όλο και κάποιο δάκρυ κυλάει σ' αυλακωμένο απ' τη ζωή και τον κάματο μάγουλό του.

Ο Ηπειρώτης ποτέ δεν γερνά, η σκέψη του γυρισμού είναι δεμένη με τη ζωή, αλλά και τη νιότη του που ξόδεψε στην ξένη.

Συγχωρέστε μου παρακαλώ τη συγκίνηση του ξεριζωμένου.

Σας ευχαριστώ

Για την Ένωση Ηπειρωτών Βύρωνα
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Θεόδωρος Τέλης

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΝΙΤΗΜΕΝΟ

Ξενιτεμένο μου πουλί
και παραπονεμένο
Η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ
έχω τον καημό σου.

Τι να σου στείλω ξένη μου
αυτού στα ξένα πουσαι;

Σου στέλνω μήλο σέπεται
κυδώνι μαραγκιάζει
σου στέλνω μοσχοστάφυλο
στο δρόμο σταφιδιάζει.

Σου στέλνω και το δάκρυ μου
σ' ένα χρυσό μαντήλι
το δάκρυ μου είναι καυτερό
και καίει το μαντήλι.

ΕΝΩΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΥΡΩΝΟΣ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

Διοικητικό Συμβούλιο:

Πρόεδρος:	ΘΕΟΔ. ΤΕΛΗΣ
Α΄ Αντ/δρος:	ΧΡΗ. ΓΟΛΦΟΣ
Β΄ Αντ/δρος:	ΝΙΚ. ΛΕΤΣΙΟΣ
Γεν. Γραμματέας:	ΑΡΓ. ΓΚΟΡΤΣΟΥ
Ειδ. Γραμματέας:	ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
Ταμίας:	ΠΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Δημ. Σχέσεων:	ΚΩΝ. ΤΣΟΥΚΑΣ
Κοσμητών:	Μ. ΤΣΑΜΠΟΥΡΗ
Σύμβουλοι:	ΧΡ. ΜΠΑΚΟΛΑΣ

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
100 ΧΡΟΝΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ*

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ Ο.Ε.Θ. - Σ.Ε.Η.

Νικολάου Λάσκαρη

"ΜΑΛΛΙΑ ΚΟΥΒΑΡΙΑ"

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Πράξη πρώτη: Τα μαλλιά

Πράξη δεύτερη: Τα κουβάρια

Πράξη τρίτη: Τα μαλλιά και τα κουβάρια

Συντέλεστές:

Σκηνοθεσία: Σπύρος Κωνσταντινίδης
Μουσική: Τάσος Καρακατσάνης
Σκηνικά - κοστούμια: Νίκη Πέρδικα
Χορογραφίες: Σίμων Πάτροκλος

Παίζουν οι ηθοποιοί:

Ανδρέας Βαρούχας, Σπύρος Κωνσταντινίδης,
Θάνος Κανούσης, Εβίτα Παπασπύρου,
Μαίρη Γαρίτση, Νίκος Γρυζάνης,
Τάσος Αναγνώστου, Αυγερινή Γαλανοπούλου

Βιολί: Σταύρος Μπέλκης, Ακορντεόν: Αντώνης Γιαννίκος

Παρασταθείσα το πρώτον από μεν της εν Σύρω σκηνής του χειμερινού θεάτρου "Απόλλων" την 27 Νοεμβρίου 1897, από δε της εν Αθήναις του θεάτρου "Ομόνοια" την 16 Ιουνίου 1898.

Μια κωμωδία που αν και γράφτηκε στα τέλη του περασμένου αιώνα, μοιάζει να είναι τόσο σημερινή και επίκαιρη. "Οι ανάγκες του ανθρώπου να γνωρίζει όλα τα γεγονότα που τον αφορούν, τωρινά και μελλούμενα, πηγάζουν απ' την ανάγκη να θέλει να ελέγχει τη μοίρα του. Έτσι, ακούγοντας τις "ψευδείς" αλήθειες της... υπνοβάτιδος, φέρνουν ξαφνικά, συζυγικές, ερωτικές αλλά και όλες τις ανθρώπινες σχέσεις, μπροστά σε κρίση. Και τότε, τι μέλλει γενέσθαι; Μπερδεύονται, παρεξηγούνται, φτάνουν σε ακραίες συγχύσεις και εκρηκτικό παραλογισμό. ΟΛΟΙ οι... εμπλεκόμενοι και διαπλεκόμενοι, θα γίνουν, όπως λέει κι ο λαός μας, ΜΑΛΛΙΑ ΚΟΥΒΑΡΙΑ...

Έτσι εξελίσσεται ο μύθος, στην κλασική φάρσα-κωμωδία του Νικολάου Λάσκαρη, μέχρι να έρθει η αποκατάσταση της αλήθειας και η αρχική τάξη των πραγμάτων, σε μια παράσταση, γεμάτη αβίαστο γέλιο!

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1977

Έχει ανεβάσει τα έργα:

1. "ΛΕΠΡΕΝΤΗΣ" του Μ. Χουρμούζη, με συντονιστή τον Γ. Χριστοφιλάκη.
2. "ΠΛΟΥΤΟΣ" του Αριστοφάνη, σε παράφραση του Μ. Χουρμούζη και διδασκαλία Στ. Ντουφεζή.
3. "ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ" του Ευριπίδη, σε διδασκαλία Στ. Ντουφεζή.
4. "ΓΕΡΜΑ" του Φ. Γκ. Λόρκα, σε σκηνοθεσία του R. Salvat.
5. "ΒΑΚΧΕΣ" του Ευριπίδη, σε διδασκαλία Στ. Ντουφεζή.
6. "Ο ΔΡΑΚΟΣ" του Ε. Σβάρτς, σε σκηνοθεσία του Ν. Χαραλάμπους.
7. "Ο ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΗΣ" του Γ. Κοτζιούλα, σε σκηνοθεσία του Θεάτρου Καισαριανής για να τιμηθεί η Εθνική μας Αντίσταση.
8. "ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΦΑΜ' ΝΤΕ ΛΑ ΠΑΤΡΙ" γραμμένο και σκηνοθετημένο από τον Μ. Παπανικολάου.
9. "ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ" του Μπ. Μπήαν, σε σκηνοθεσία του Κ. Μπάκα.
10. "ΤΑΡΑΝΤΕΛΛΑ" του Σκαρπέτα, σε σκηνοθεσία του Ν. Περέλη.
11. "ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΑ ΙΔΙΑ" του Γ. Μανιώτη, σε σκηνοθεσία του θιάσου για την τηλεόραση.
12. "Ο ΔΑΣΙΚΟΣ" του Γ. Κοτζιούλα, σε σκηνοθεσία του Θιάσου Καισαριανής.
13. "ΧΟΡΕΥΕΙ Η ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ ΜΑΜΠΟ" του Γ. Μανιώτη, σε σκηνοθεσία του Β. Παπαβασιλείου.
14. "ΜΠΑΜ ΤΡΙΑΛΛΟ" του Κ. Βάλεντιν, σε σκηνοθεσία του Γ. Μαρίνου.
15. "ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ" του Γ. Αρμένη, σε σκηνοθεσία του Α. Βουτσινά.
16. "Ο ΚΟΡΙΟΣ" του Βλ. Μαγιακόφσκι, σε σκηνοθεσία του Ν. Χαραλάμπους.
17. "Η ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ ΗΤΑΝ ΑΝΤΡΑΣ" του Γ. Μανιώτη, σε σκηνοθεσία του Γ. Διαμαντόπουλου.
18. "ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΟΤΑΝ ΓΕΡΑΣΟΥΝ" του Π. Μάρκαρη, σε σκηνοθεσία Jacer Weksler.
19. "ΒΙΚΤΩΡ ή ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ" του Βιτράκ, σε σκηνοθεσία του Jacer Weksler.
20. "ΤΟ ΤΑΓΚΟ" του Μπρόζεκ, σε σκηνοθεσία του Jacer Weksler.
21. "ΩΠΑ ΕΙΠΑ ΛΕΩ" του Γ. Μανιώτη, σε σκηνοθεσία του Θ. Θεολόγη.
22. "ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑΝΟΥΛΟΠΗ" του Γ. Μανιώτη, σε σκηνοθεσία του Κ. Καζάκου.
23. "ΑΛΛΟΙΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΑΧ, ΑΧ" του Α. Τσέχοφ, σε σκηνοθεσία του Θ. Θεολόγη.
24. "ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ" του Νιλ Σίιμον, σε σκηνοθεσία του Θ. Θεολόγη.

Το Θέατρο Καισαριανής έχει παρουσιάσει τις παραστάσεις του σε πολλές πόλεις και χωριά της χώρας μας, έχει πάρει μέρος σε θεατρικά Φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει τιμηθεί με το Πρώτο Βραβείο για την παράσταση "ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ" στο Φεστιβάλ του Sitges.

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

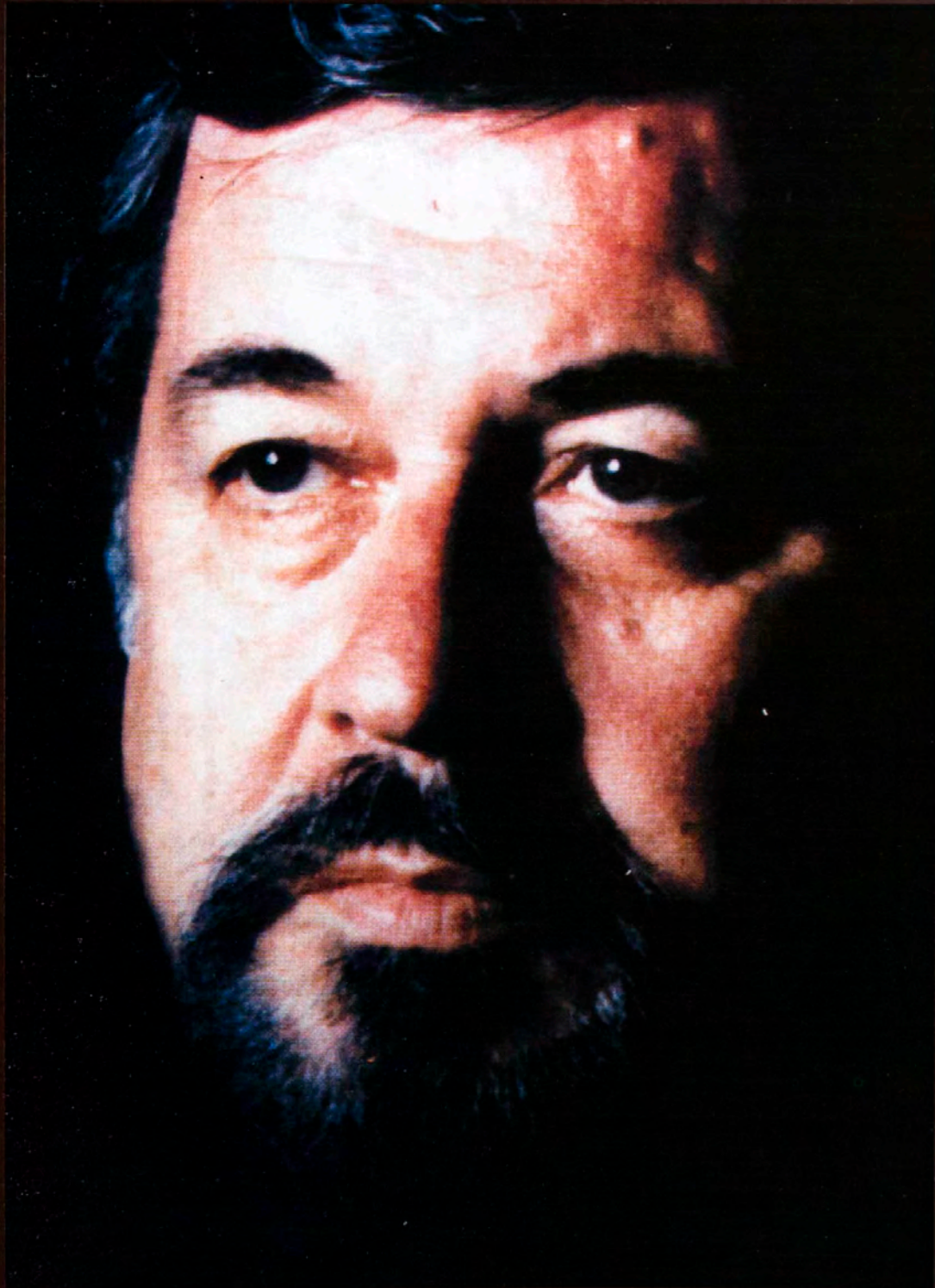
Σοφοκλή

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

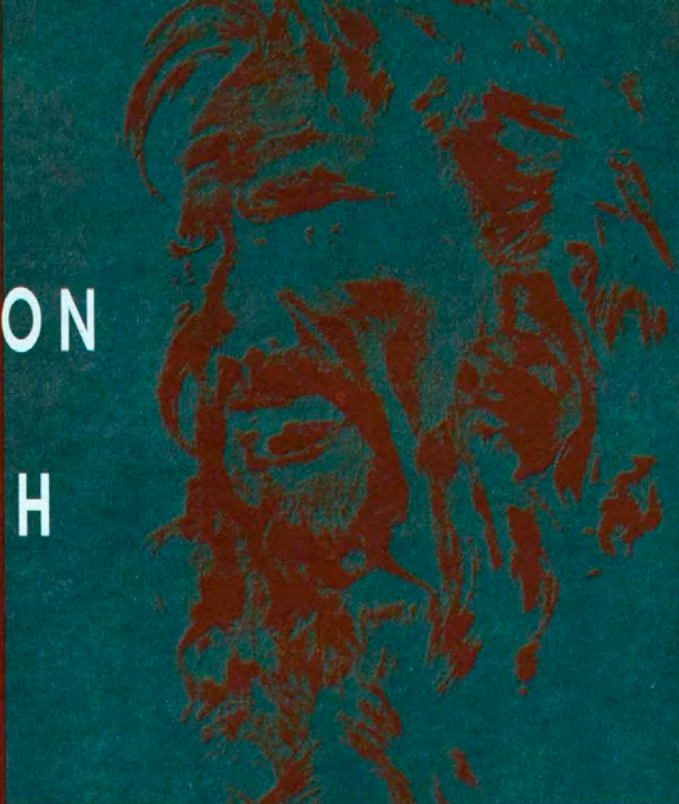
με τον

ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 & ΔΕΥΤΕΡΑ
20 ΙΟΥΛΙΟΥ

9 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΛΕΞΗ ΜΙΝΩΤΗ

Το έργο πρωτοπαρουσιάστηκε στην Ελλάδα, το 1958, από τον Αλέξη Μινωτή. Έκτοτε, το ανέβασε ο ίδιος 9 φορές. Η τελευταία ήταν το 1989, όταν ο αξέχαστος ηθοποιός και σκηνοθέτης, παρουσίασε το έργο στην Επίδαυρο και ερμήνευσε συγκλονιστικά τον Οιδίποδα, σε ηλικία 90 ετών, δηλαδή στην ίδια ηλικία με τον Σοφοκλή, όταν αυτός έγραφε το έργο.

Ο Σοφοκλής, στα ενενήντα του χρόνια, λίγο πριν το θάνατό του, έγραψε την τελευταία του τραγωδία, τον ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. Πολλοί υποστηρίζουν ότι σ' αυτό το τελευταίο έργο του μεγάλου τραγικού συνοψίζεται η φιλοσοφία του ποιητή και το απόσταγμα της ζωής και της ιδεολογίας του.

Έτσι, λοιπόν, πολύ εύλογος και εύστοχος ο χαρακτηρισμός του μεγάλου Αλέξη Μινωτή για το Έργο:

”...πρόκειται για την πιο μυστηριακή καλλιτεχνική πρόταση που απάντησα στη θεατρική μου πορεία τόσα χρόνια...”

Η υπόθεση του Έργου

Ο Οιδίπους, τυφλός και εξόριστος πρώην βασιλιάς της Θήβας, φτάνει, μετά από περιλάνηση, στον Αθηναϊκό δήμο του Ίππιου Κολωνού, σε χώρο ιερό των Ευμενίδων, οδηγούμενος από την κόρη του Αντιγόνη. Ένας ξένος τον πληροφορεί για τον τόπο που βρίσκεται και του ζητά να μη μολύνει τον ιερό χώρο.

Μαθαίνει όμως, ποιος είναι και συγκεντρώνει τους γέροντες του τόπου. Αυτοί λυπούνται τον αδύναμο γέροντα και την κόρη του, αλλά μόλις πληροφορούνται το όνομά του, τρομοκρατούνται και τον διατάζουν να φύγει.

Στο μεταξύ, έρχεται εκεί και η άλλη κόρη του η Ισμήνη.

Ο Οιδίποδας επικαλείται την περίφημη Αθηναϊκή φιλοξενία και ζητά να συναντήσει το βασιλιά της πόλης.

Ο Θυσέας φτάνει και ο Οιδίποδας του ζητά προστασία όσο ζει και ταφή όταν πεθάνει. Ο Θυσέας του τα υπόσχεται.

Έρχεται ο Κρέων και μετά την αποτυχία του να πείσει τον Οιδίποδα να τον ακολουθήσει στη Θήβα, απαγάγει τις κόρες του κι ετοιμάζεται να συλλάβει και τον Οιδίποδα. Τότε επεμβαίνει ο Θυσέας, επικρίνει τις πράξεις του Κρέοντα και τον αναγκάζει να τον οδηγήσει στις θυγατέρες του Οιδίποδα.

Στην Αθήνα φτάνει ως ικέτης και ο γιος του Οιδίποδα, Πολυνείκης, ο οποίος επιθυμεί να δει τον πατέρα του και να του ζητήσει τη βοήθειά του στη φιλονικία με τον αδελφό του για την εξουσία του Βασιλείου των Θηβών. Ο Οιδίπους αρνείται και τον διώχνει ρίχνοντάς του φοβερή κατάρα.

Τότε ακούγεται κεραυνός και ο Οιδίπους καταλαβαίνει πως το τέλος του πλησιάζει...

Ξεκινά για εκεί όπου θα συναντήσει το θάνατο, ακολουθούμενος από το Θυσέα και τις κόρες του. Αποχαιρετά τα παιδιά του και προχωρά μαζί με το Θυσέα, που είναι ο μόνος που πρέπει να ξέρει τον τόπο ταφής του. Οι κόρες του θρηνούν το χαμό του πατέρα τους, αλλά ο βασιλιάς της Αθήνας τους υπόσχεται κάθε φροντίδα για το μέλλον.

Ο Οιδίπους δεν πεθαίνει στην ουσία, ο Θάνατός του είναι μετάβαση στον άλλο Κόσμο, ανάληψη...

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κ.Χ. Μύρης (Κώστας Γεωργουσόπουλος)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Σταύρος Τσακίρης

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

Λαλούλα Χρυσικοπούλου

ΜΟΥΣΙΚΗ

Γιώργος Κουρουπός

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ

Μαίρη Τσούτη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Νένη Ζάπα

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ελένη Δουνδουλάκη

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ: Δημήτρης Παπαμιχαήλ

ΚΡΕΩΝ: Γιώργος Κέντρος

ΘΗΣΕΥΣ: Γιώργος Παρτσαλάκης

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δήμητρα Χατούπη - Μίνα Χειμώνα

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Τάσος Χαλκιάς

ΙΣΜΗΝΗ: Ελισάβετ Γιαννοπούλου

ΑΓΓΕΛΕΙΟΦΟΡΟΣ: Παναγιώτης Σταματόπουλος

ΞΕΝΟΣ: Γιάννης Θωμάς

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Θάνος Δαδινόπουλος

ΧΟΡΟΣ

Γιάννης Θωμάς

Παναγιώτης Σταματόπουλος

Θόδωρος Γκόγκος

Μάριος Παπαγεωργίου

Δημήτρης Μαύρος

Κώστας Αποστολάκης

Στέλιος Καλαθιάς

Δημήτρης Ήμελος

Δημήτρης Καραμπέτσος

Γεράσιμος Μαύρος

ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Κ ε ί μ ε ν ο
τ ο υ
σ κ η ν ο θ έ τ η

Η παράσταση του Κοινού Λόγου βασίζεται σε αφηγήσεις ανωνύμων, καταγραμμένες από την Έλλη Παπαδημητρίου (1906-1993), που χρονικά καλύπτουν το διάστημα από τις ειρηνικές μέρες στη Μικρά Ασία, πριν από την Καταστροφή, ως τον Εμφύλιο και τα κατοπινά δύσκολα χρόνια.

Οι αφηγήσεις του Κοινού Λόγου διαθέτουν σπάνιες αρετές, πρώτα απ' όλα γνησιότητα και άκρα οικονομία στην έκφραση και στη συγκίνηση. Δεν υπάρχει τίποτα περιττό ή κούφιο. Ο αφηγητής περιγράφει τα γεγονότα που τον σημάδεψαν τοποθετώντας τον εαυτό του στο κέντρο, μα και σε απόσταση απ' αυτά. Χάρη στην απόσταση αυτή, που κάποιες στιγμές μας παραπέμπει στην αρχαία τραγωδία, η ουσία και η συγκίνηση της ζωής μεταδίνονται με απόλυτη αμεσότητα.

Και τα μικρά ή τα μεγάλα περιστατικά που αφηγείται ο καθένας, συναρμολογούν, το ένα πλάι στο άλλο, μια ολόκληρη εποχή, το πάθος και το κλίμα της.

Οι αφηγήσεις που επιλέξαμε είναι γυναικείες, γιατί μας ενδιαφέρει να δούμε την ιστορία μέσα από το φίλτρο της γυναικείας έκφρασης και ευαισθησίας, να μετρήσουμε τα σημάδια της όπως εγγράφονται στην ψυχή και στη ζωή των προσώπων που πολλές φορές στέκονται σε δεύτερο πλάνο. Και βέβαια είναι περιττό να τονίσουμε τη συνταρακτική επικαιρότητα αυτών των κειμένων. Έξω από την πόρτα μας οι εμφύλιοι κι η προσφυγιά είναι σε ημερήσια διάταξη.

Στην παράστασή μας αναζητούμε τα κατάλληλα θεατρικά μέσα, τους ρυθμούς και τα χρώματα, για να ζωντανέψουμε μια γλώσσα γνήσια και άμεση σαν τα γεγονότα και την ουσία της ζωής που μεταφέρει, γιατί πάνω απ' όλα εκείνο που μένει είναι η αξιοπρέπεια, η ανθρωπιά, η βαθιά πίστη στη ζωή. Κι αυτή ακριβώς η πίστη, η θέληση για ζωή, κάνει το γέλιο ν' ανθίσει πλάι στο δάκρυ, οδηγεί τα βήματα στο χορό και ενώνει τις φωνές στο τραγούδι, το τραγούδι που μιλάει με τη δική του γλώσσα για την αξία της ζωής.

*Αυτή την παράσταση (ύμνος στη Γυναίκα) συνδιοργανώνουν
ο Δήμος Βύρωνα και η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας*

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

Σκηνικά-Κοστούμια: Αντώνης Δαγκλίδης

Επιλογή και Διδασκαλία Τραγουδιών: Κώστας Βάμβολος

Επιμέλεια Κίνησης: Ντόρα Τσάτσου-Συμεωνίδου

Φωτισμοί: Βασίλης Καψούρος

Παίζουν οι ηθοποιοί:

Σούλα Αθανασιάδου,

Ανθή Ανδρεοπούλου,

Όλγα Δαμάνη,

Μαρία Κατσανδρή,

Τζίνη Παπαδοπούλου.

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΑΪΦΥΛΙΑΣ

Δύο τραγουδοποιοί, δύο γενιές Ελληνικού Τραγουδιού, συναντιούνται, μοιράζοντας την απόσταση.

Ο Θανάσης Γκαϊφύλλιας κατεβαίνει από την Κομοτηνή, έχοντας στις αποσκευές του μια ατέλειωτη εκδρομή. Πάντα σε ετοιμότητα, καταθέτει μουσικά και ποιητικά τα βιώματά του, πότε "Επί πτυχίω" μαζί με τους φοιτητές της Κομοτηνής και πότε με "Το τραγούδι της τιμής", μεταφέρει ιδιότυπα αρώματα με τραγούδια και μουσικές από το τότε στο τώρα, από τη μπαλάντα στο ρεμπέτικο, από γλώσσα σε γλώσσα. Πάνω απ' όλα μεταφέρει τραγούδια για τους φίλους του, παλιούς και νέους.

Ο Μίλτος Πασχαλίδης ανεβαίνει απ' την Κρήτη κουβαλώντας "Παραμύθια με λυπημένο τέλος" και όλες του τις "Κακές Συνήθειες". Μαζί του συνταξιδεύουν όλα του τα τραγούδια, όπου η κάθε "κακή συνήθεια" με ήχο ηλεκτρικό ή λυρικό μας μεταφέρει στο ζεστό κλίμα που επιβάλλει η φωνή του καλλιτέχνη.

Τόπος συνάντησης η πόλη απ' όπου αποχώρησαν για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, προς τις αντίθετες κατευθύνσεις τους, όπου μοιράζοντας την απόσταση σμίγουν τραγούδια κι αποσκευές, σε μια απρόσμενη μουσική συνομιλία.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΑΪΦΥΛΛΙΑΣ

Η γέννησή μου χαιρετίστηκε με εκατοντάδες κανονιοβολισμούς. 1947 γαρ και το Σουφλί δεχόταν τα δώρα του εμφυλίου.

Τη δεύτερη πατρίδα μου, την Κομοτηνή, τη γνώρισα στις αρχές της "χρυσής οκταετίας".

Τότε ήταν που δέχτηκα από τους γονείς μου το δώρο της ζωής μου: μια κιθάρα.

Κι ο έρωτας δε λέει να τελειώσει.

Άρχισα να σκαρώνω κάτι πρωτόλεια τραγουδάκια, αλλά στην πορεία ανακάλυψα ότι τα τραγούδια ήταν πιο ισχυρά ακόμη κι απ' τα όπλα.

Κι έτσι μέχρι σήμερα υπερασπίζω με λόγο και μουσική αυτό που κανείς δεν πρέπει να παζαρεύει: το δικαίωμα για μια ζωή με ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Ταξίδεψα συντροφιά με την κιθάρα μου και υπέροχους φίλους σ' όλη την Ελλάδα, την Ευρώπη και τη Σοβιετική Ένωση, αλλά πάντα γυρνούσα στην Κομοτηνή. Στην πόλη που τόσο καλοπροαίρετα με κατευοδώνει όταν φεύγω και με καλωσορίζει όταν γυρίζω απ' αυτή την ...Ατέλειωτη Εκδρομή.

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Ο Μιλτιάδης Πασχαλίδης γεννήθηκε το 1968 στην Καλαμάτα και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε κιθάρα στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών, στην

τάξη του Χαράλαμπου Εκμετζόγλου, με δάσκαλο τον Παναγιώτη Ιωάννου.

Το 1987 πήγε στην Κρήτη σαν φοιτητής στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου και με μία παρέα νέων μουσικών δημιούργησαν τους Χαϊνήδες. Υπήρξε ο βασικός τους τραγουδιστής στον πρώτο δίσκο.

Το 1991 συμμετέχει στη δημιουργία του μουσικού παραδοσιακού εργαστηρίου "Νεάρχου Παράπλους".

Το 1993-1994 παίρνει μέρος σαν τραγουδιστής σε σειρά συναυλιών του Γιάννη Μαρκόπουλου, ενώ παράλληλα εμφανίζεται σε

μουσικές σκηνές σαν τραγουδοποιός και γράφει μουσικές για θεατρικά έργα, κυρίως για το καφεθέατρο Ηρακλείου και για τη θεατρική ομάδα του Πανεπιστημίου Ηρακλείου. Ο Μίλτος Πασχαλίδης ζει μόνιμα στο Ηράκλειο Κρήτης όπου παράλληλα με τις μουσικές του δραστηριότητες είναι μεταπτυχιακός φοιτητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου. Το "Παραμύθι με λυπημένο τέλος", ο πρώτος προσωπικός του δίσκος, είναι σε στίχους και μουσική του ίδιου.

Το χειμώνα του 1995-1996 συνεργάστηκε με τη Δήμητρα Γαλάνη, την Έλλη Πασπαλά και τον Γιάννη Σαββιδάκη στο "ΧΑΡΑΜΑ" της Καισαριανής.

Δύο χρόνια μετά μας καλεί ν' αποκτήσουμε "Κακές Συνήθειες".

Μία νέα δουλειά με τραγούδια που ισορροπούν ανάμεσα στον ηλεκτρικό ήχο και το λυρισμό. Τραγούδια όπου τα ηχοχρώματα διαδέχονται αρμονικά το ένα το άλλο και έτσι, ευθαρσώς ή υπογείως, κάθε "κακή συνήθεια" αλλάζει σε γλυκιά μελαγχολία, στο κλίμα που επιβάλλει η ζεστή φωνή του καλλιτέχνη.

Τραγούδια που θυμίζουν το γνώριμο ήχο του τραγουδοποιού, τραγούδια νευρικά, με ήχο πιο ηλεκτρικό απ' ό,τι μας είχε, ως τώρα, συνηθίσει ο Μίλτος Πασχαλίδης.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΘΑΝ. ΓΚΑΪΦΥΛΛΙΑΣ	LYRA MINI LP
ΩΤΟ ΣΤΟΠ	LYRA
ΚΗΠΟΣ	LYRA
ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΕΚΔΡΟΜΗ	MINOS
ΦΥΛΛΟ ΠΟΡΕΙΑΣ	POLYGRAM
ΒΡΑΔΙΑΖΕΙ	ΚΥΤΤΑΡΟ
ΤΟΠΙΟ ΜΥΣΤΙΚΟ	SONY
ΝΥΧΤΑ ΑΠΟ ΣΕΝΤΕΦΙ	ΠΑ.ΚΕ.ΘΡΑ.
ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ	ΚΥΤΤΑΡΟ
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ	ΚΥΤΤΑΡΟ

ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

& μαζί του

Φίλοι παλιοί και Φίλοι νέοι

Μέσα της δεκαετίας του '60. Μια εποχή που τα ελληνικά pop και rock συγκροτήματα βρίσκονται στο προσκήνιο της μουσικής σκηνής, η οποία έχει δεχθεί επιρροές από τα αντίστοιχα βρεταννικά, αμερικανικά αλλά και ιταλικά συγκροτήματα. FORMINX, CHARMS, IDOLS, OLYMPIANS, MGC, DRAGONS, κ. α. Σ' αυτό το τελευταίο συναντάμε τον Λάκη Παπαδόπουλο στην κιθάρα και στο τραγούδι. Οι Dragons έγραψαν μια σειρά από σαρανταπεντάρια με πιο πετυχημένα τα "Around And Around", "Express 007", "Acropolis Yanka", κ.α., ενώ το τέταρτο κατά σειρά single με τίτλο "The first Gun" ήταν από τα πρώτα τραγούδια που απαγορεύτηκαν με τον ερχομό της δικτατορίας.

Ξαναβρίσκουμε τον Λάκη Παπαδόπουλο, μετά από συμμετοχές του σε διάφορα σχήματα, το 1981, στους "Μουσικούς Αγώνες" της Κέρκυρας που διοργάνωσε ο Μάνος Χατζιδάκις, όπου και διακρίνεται με το τραγούδι "Και θα χαθώ". Την επόμενη χρονιά κυκλοφορεί ο πρώτος του δίσκος, ως "Λάκης με τα Ψηλά Ρεβέρ", αποσπώντας εξαιρετικές κριτικές και αποδοχή από το κοινό. Το προσωπικό του rock ύφος σαν Λάκης με τα Ψηλά Ρεβέρ, αλλά και η ξεχωριστή του ικανότητα να κινείται σε διάφορους μουσικούς χώρους σαν συνθέτης, συνεργαζόμενος με αξιόλογους δημιουργούς και ερμηνευτές, "έγραψαν" πολλές επιτυχίες στο ενεργητικό του: "Κουρσάρος", "Μενεξεδιά", "Γυριστρούλα", "Εσύ εκεί", "Σε ζητάω", "Δικαίωμα σ' όνειρο", "Για να σ' εκδικηθώ", "Σερενάτα", "Τσάι γιασεμιού", κ. α.

Από τον πρώτο του κιόλας δίσκο, αλλά και σε όλους τους επόμενους, μελοποίησε δύσκολα κείμενα των "καταραμένων" Τ. Μπουκόφακι, Α. Γκίνσπεργκ, Λ. Μπουσκάλια, Όσκαρ Γουάιλντ, αλλά και Ν. Καββαδία, Γ. Χρονά, τον Κ. Τριπολίτη, τη Μαριανίνα Κριεζή και άλλους. Παράλληλα κινήθηκε με άνεση και στον χώρο του "σατυρικού" rock, με κομμάτια όπως "Τα μπλε παπούτσια", "Μοναχός στο Άγιο Όρος", "Γοριλάκι", "Έγινα για σένα Τούρκος", "Τσίχλα δίχως ζάχαρη", κ.λ.π. εκφράζοντας την εύθυμη πλευρά του εαυτού του.

Συνεργάστηκε με πολλούς αξιόλογους ερμηνευτές και δημιουργούς από διάφορους μουσικούς χώρους, καταθέτοντας πάντα την πρωτοτυπία και το στιλ του. Αρλέτα, Χαρά Αργυροπούλου, Β. Μοσχολιού, Μ. Ζορμπαλά, Α. Κανελλίδου, Ιο. Σιδέρη, Ελ. Δήμου, Λ. Διαμάντη, Σωτηρία Λεονάρδου, Β. Παπακωνσταντίνου, Μαν. Μπισιάς, Δημ. Μπιτροπάνος, Γ. Μαργαρίτης, Γ. Ζουγανέλης, Πιξ - Λαξ, Κ. Τουρνάς, Σ. Μπουλάς και άλλοι

Την αποψινή συναυλία συνδιοργανώνουν:

Το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Το περιοδικό «ΠΟΠ & ΡΟΚ», και

Το Β' Πρόγραμμα της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

(επιλογή)

82 ΑΚΥΡΟ

83 ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ

84 ΠΕΡΙΠΟΥ

85 ΠΡΟΒΑ

85 ΤΣΑΪ ΓΙΑΣΕΜΙΟΥ

86 ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΑΛΕΠΟΥ

87 ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

88 ΕΛΑ ΓΟΡΙΛΑΚΙ

89 ΑΧ ΜΑΡΙΑ

90 ΧΑΙΡΩ ΠΟΛΥ

91 ΕΓΙΝΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΤΟΥΡΚΟΣ

91 ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

92 ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ

92 ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ

92 ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΑΓΓΕΩ

92 ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ

93 ΣΚΟΥΠΙΔΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟΥ

93 ΤΙ ΕΡΩΤΑΣ ΚΙ ΑΥΤΟΣ

95 ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

95 ΣΟΥΣΤΑ

96 ΠΑΣΠΑΡΤΟΥ

96 ΤΟ ΜΟΝΟ ΦΙΛΟ ΜΟΥ ΤΟΝ ΛΕΝΕ ΙΟΥΔΑ

Συμμετέχουν:

ΑΡΛΕΤΑ

ΙΣΙΔΩΡΑ ΣΙΔΕΡΗ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΗΤΣΙΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

GOING THROUGH

ΣΟΥΣΤΑ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΟΥΡΚΟΓΙΩΡΓΗΣ

ΣΑΝΝΥ ΜΠΑΛΤΖΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΛΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

ΣΑΚΗΣ ΜΠΟΥΛΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΣΕΑ

ΤΣΟΠΑΝΑΡΑΒΕ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ

κ.ά.

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

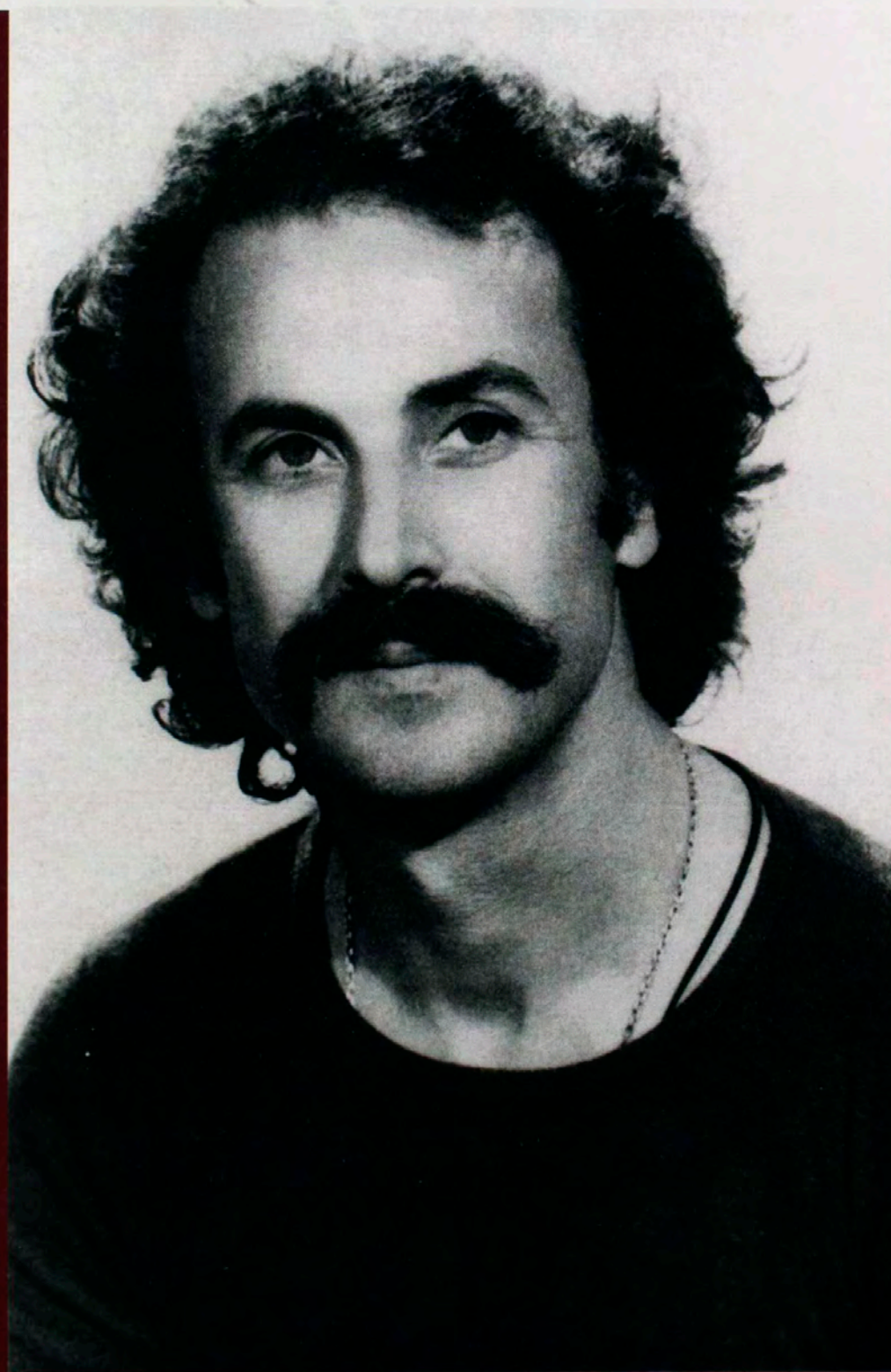
Ο ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΝΙΚΟ
ΕΥΛΟΥΡΗ

συναυλία με τους

ΧΑΪΝΗ ΔΕΣ

Χ Α Ϊ Ν Η Δ Ε Σ

1. Δημήτρης Αποστολάκης (λύρα, τραγούδι)
2. Δημήτρης Ζαχαριουδάκης (κιθάρα, τραγούδι)
3. Γιώργος Λασοδίκης (τουμπελέκι, μπεντίρ)
4. Κάλλια Σπυριδάκη (φλογέρες, τραγούδι)
5. Μιχάλης Σταυρακάκης (μαντολίνο, τραγούδι)
6. Κωστής Αβυσσινός (λαούτο, τραγούδι)
7. Αμίν Αλακαμπού (κρουστά)

Οι παραπάνω επτά καλλιτέχνες αποτελούν τους "ΧΑΪΝΗΔΕΣ" με τη σημερινή τους μορφή.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ "ΧΑΪΝΗΔΕΣ" ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΞΥΛΟΥΡΗ

Ο Νίκος Ξυλούρης είναι ένα σύμβολο στην Κρήτη κι όχι μόνο. Κι αυτό γιατί, εκτός από χαρισματικός και πηγαίος λυράρης κι ερμηνευτής, είχε κι ένα δικό του υπέροχο τρόπο να ξεχωρίζει την ποιότητα όπου κι αν βρισκόταν. Μορφωμένος, χωρίς να είναι γραμματιζούμενος, καταλάβαινε κι εξέφραζε με το δικό του τρόπο βαθιές έννοιες και λεπτές αποχρώσεις συναισθημάτων.

Αγωνιστής, μεγαλόψυχος, κουβαρντής, καταδεχτικός, αυθόρμητος, πλακατζής, είναι μερικά από τα γνωρίσματα που θα μπορούσε κανείς να του προσδώσει και που τον έκαναν αγαπητό σε όλους.

Η βασική διαφορά του από τους μετέπειτα (με ελάχιστες εξαιρέσεις) τραγουδιστές είναι η ισχυρή βιωματική σχέση του με το τραγούδι και η αποστροφή του στους στιγνούς επαγγελματισμούς.

Αποτέλεσε τραγουδιστική σχολή και το ιδιότυπο παίξιμό του στη λύρα και στη σύνθεση χαρακτήρισε και χαρακτηρίζει γενιές μουσικών.

Ν Ι Κ Ο Ε Υ Λ Ο Υ Ρ Η

...Όσο κι αν φαίνεται αστειό, ο Νίκος έβγαλε για πρώτη φορά δίσκο με ...πολιτικό μέσον. Οι εταιρείες τότε ήταν δύο. Στη μια ήταν ο ένας σπουδαίος λυράρης, στην άλλη ο άλλος... δεν περνούσε τίποτα.

Αφού έκανε πολλές προσπάθειες χωρίς αποτέλεσμα, χρειάστηκε να επέμβει πολιτικός παράγων και να εγγυηθεί ότι "αν δεν πουλήσει ο δίσκος του θα τα πληρώσω εγώ".

* 21 του Νοέμβρη του 1958 ηχογραφήθηκαν η "ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ" και το "ΔΕΝ ΚΛΑΙΝΕ ΟΙ ΔΥΝΑΤΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ". Είχαμε παντρευτεί έξι μήνες πριν. Μέναμε στο Ηράκλειο και ανεβήκαμε στην Αθήνα για τη γραμμοφώνηση. Βέβαια, εδώ δεν μπορούσε να βγάλει δίσκο, θα διέθετε και τραγουδίστρια να κάνει δεύτερη φωνή. Οπότε, επειδή εμείς στο σπίτι τραγουδούσαμε μόνοι μας λέει: "Δεν τα λες εσύ". Κι έτσι βρέθηκα να τραγουδώ κι εγώ μαζί του σ' αυτό τον πρώτο δίσκο. Τότε ήτανε ακόμα οι δίσκοι των 78 στροφών. Ο δίσκος είχε μεγάλη επιτυχία. Τότε άρχισε να ανεβαίνει ο Νίκος στα κρητικά. Ακόμα βέβαια δεν τα χρησιμοποιούσαν πολύ τα κρητικά. Θυμάμαι στο "Ντορέ" του Ηρακλείου, επίσημη βραδιά, με την ορχήστρα του Γιάννη Βέλλα και τη συμμετοχή του Νίκου. Οι λυράρηδες ήταν για τα πανηγύρια, τα γλέντια, τους γάμους στα χωριά. Έπαιζε ο ένας στο ένα καφενείο κι ο άλλος στο απέναντι.

Είχανε κάτι μεγάλα μεγάφωνα και τα βάζανε ο ένας καφετζής απέναντι από τον άλλο για να δουν ποιος θα επικρατήσει. Υπήρχαν δύο ομάδες. "Μουντακινοί" και "Σκορδαλικοί". Ο Νίκος ήταν ανάμεσα. Κι επιπλέον, επειδή είχε τη φωνή που είχε, μπορούσε να λέει και άλλα πράγματα. Επειδή εγώ ήξερα, θυμάμαι, του 'γραφα στα ελληνικά πώς ήτανε με την προφορά τους διάφορα ξένα τραγούδια και τα 'λεγε. Από τη "Βιολετέρα" μέχρι βαλς, αλλά και "Άσπρο μου περιστέρι πέτα", "Άσπρες κορδέλες τα κορίτσια φοράνε", και -αργότερα- "Του Μπελαμί το ουζερί" και "Να 'τανε το '21". Τα 'ψαχνε στο σπίτι με τη λύρα... Μάλιστα επειδή ακόμα τότε δεν υπήρχαν κασετόφωνα να αποτυπώνει κάτι που βρήκε ένα 'σκοπουλάκι', όπως μου 'λεγε-πολλές φορές όταν ερχόταν από το καφενείο δε μου μιλούσε. Έπαιζε με το στόμα του το καινούριο κομμάτι, έπαιρνε τη λύρα κι έπαιζε μέχρι να το "βγάλει", να το αποτυπώσει στο μυαλό του.

Σχεδόν δύο χρόνια μετά τον πρώτο εκείνο δίσκο των 78 στροφών, ηχογράφησε στη "Φιντέλιτυ" μια σειρά από τραγούδια σε δίσκους 45 στροφών πια. Και μετά ήρθαν οι ηχογραφήσεις στη "MUSIC BOX". Μερικά από αυτά ηχογραφήθηκαν στο εξάμηνο που ήρθαμε στην Αθήνα, το 1964, με άρρωστο το παιδί μας. Από Φλεβάρη μέχρι Ιούλιο. Πήγαινε να "γράψει", για να πάρει κάποια χρήματα, έστω και λίγα -90 λεπτά το τραγούδι πληρωνόταν- τα είχαμε ανάγκη...

Από το 1964 μέχρι το 1967 ηχογραφέι στην "MUSIC BOX". Το "Όσο βαρούν τα σίδερα" το λέει καταπληκτικά εδώ και παίζει και πολύ ωραίο λαούτο ο Γιάννης. Είναι η ωραιότερη εκτέλεση αυτού του τραγουδιού. Σιγά σιγά τα πράγματα στην Κρήτη έχουν αρχίσει να γίνονται όλο και καλύτερα για μας. Υπήρχαν μήνες που μπορεί να ήταν δύο τα πανηγύρια αλλά

τύχαινε και ένας γάμος, ένας αρραβώνας, ένα γλέντι. Πάντως σίγουρα ήταν καλύτερα και οικονομικά από αργότερα, όταν ήρθαμε στην Αθήνα και άρχισε να δουλεύει στις μπουάτ. Θυμάμαι

γάμους και γλέντια πολλά. Μια εποχή γεμάτη. Το '67 άνοιξε το πρώτο Κρητικό κέντρο στο Ηράκλειο, τον "Ερωτόκριτο". Το '68 με '69 δούλεψε στα "Ζαμάνια" και παράλληλα τα καλοκαίρια στην "Όαση". 2.000 καθίσματα και ο κόσμος καθόταν μέχρι στα καφάσια της μπίρας...

Ήρθαμε στην Αθήνα. Το μεροκάματο στη "Λήδρα" είναι 800 δραχμές.

Πληρώνουν -λέει- λιγότερο τους καλλιτέχνες γιατί κάνουν 'κίνημα' για να επιβάλουν αυτή τη μουσική. Το 'κίνημα', κίνημα, αλλά ο ιδιοκτήτης και ο συντάκτης παίρνανε κανονικά λεφτά από τον κόσμο. 96 δραχμές κάνει το ποτό εκεί, 96 και στις άλλες μπουάτ.. Ο Νίκος με τη φωνή του, με τα τραγούδια του και με τον κόσμο που έρχεται γι' αυτόν, πληρώνεται με 8 ποτά. Και σταματάει επιπλέον να δουλεύει στα Κρητικά.

"Δεν ήτανε σωστό" λέει. Εμείς δεν είμαστε μέσα στα πράγματα, ούτε είχαμε πονηριά... Σκεφτόταν: "Τώρα πιέζομαι αλλά αύριο..." Πίστευε σ' ένα καλύτερο αύριο. Δεν έβαζε κακό στο νου του, ούτε ήθελε να λέει για κανέναν. Και τώρα, αν μ' άκουγε -ή αν μ' ακούει- θα μου έλεγε: "Τεφτέρια κρατάς."

(Αποσπάσματα από συζήτηση της κας ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΞΥΛΟΥΡΗ με τον Γιώργο Τσάμπρα)

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΟΠΕΡΑ
ΤΟΥ
ΠΕΚΙΝΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

Σκηνοθετώντας
την Αρχαία Ελληνική
Τραγωδία
ως Παραδοσιακή
Κινέζικη Όπερα

Κείμενο του σκηνοθέτη
Λούο Τζιν Λιν,
Διευθυντή της Κεντρικής
Ακαδημίας Θεάτρου
του Πεκίνου

ΚΥΡΙΑΚΗ
26 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Πάντα ήθελα να σκηνοθετήσω την Αρχαία Ελληνική Τραγωδία ως Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα. Μετά τη σκηνοθεσία του «Οιδίποδα» (1986) και της «Αντιγόνης» (1988), πραγματοποίησα αυτό το όνειρό μου και σκηνοθέτησα τη «Μήδεια» του Ευριπίδη με ατόφιες μορφές και μέσα της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Το εγχείρημά μου πέτυχε καταπληκτικά. Η αρχαία λοιπόν αυτή τραγωδία, σκηνοθετημένη με πανάρχαιους τρόπους της Ανατολής, της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας, έρχεται να συναντήσει τους φίλους μας στην πατρίδα της τραγωδίας.

Υπάρχουν στον κόσμο τρία αρχαία δραματικά είδη: Πρώτο, η Αρχαία Ελληνική τραγωδία. Δεύτερο, το Ινδικό Σανσκριτικό δράμα. Τρίτο, η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα. Η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα γεννήθηκε αργότερα και πήρε την ολοκληρωμένη μορφή της κατά τον 12ο αιώνα. Αποτελείται από 317 διαφορετικά είδη, από αρκετές χιλιάδες θιάσους και έχει ως ρεπερτόριο πάνω από δέκα χιλιάδες προγράμματα. Η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα έχει την ειδική θέση της όχι μόνο στην εθνική ιστορία του πολιτισμού και των τεχνών της Κίνας, αλλά επίσης στο θησαυροφυλάκιο της παγκόσμιας τέχνης.

Η παράσταση της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας συνδυάζει τραγούδι, λόγο, χοροθεατρική κίνηση, μαχητική και ακροβατική ικανότητα. Ο ηθοποιός μπορεί με τις τέσσερις αυτές μορφές να δημιουργήσει το ρόλο του, έχοντας ως συνοδεία ρυθμική κυρίως μουσική από κρουστά και έγχορδα. Η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα απαιτεί επομένως ο ηθοποιός να έχει μια μακρά εξάσκηση για να αποκτήσει τις βασικές δεξιότητες.

Η σύνθεση είναι το πρώτο χαρακτηριστικό της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι η απραγματικότητα της, που είναι ο βασικός τρόπος αυτής της δραματικής μορφής ν' αναπαριστά τη ζωή. Στη σχέση μεταξύ Τέχνης και ζωής, επιδιώκει ομοιότητα στο πνεύμα, αλλά όχι στην εμφάνιση. Αποδίδοντας το σκηνικό χρόνο και το σκηνικό χώρο, που ελέγχονται απολύτως από τον ποιητή και τον ηθοποιό, η μη πραγματικότητα και οι κατ' επίφαση συνθήκες δίνουν στην Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα μεγαλύτερη ευελιξία και ελευθερία. Ένα «Γουαν Τσανγκ» (το μήκος της

σκηνής στην οποία ο ηθοποιός περπατά με γρήγορα κυκλικά χορευτικά βήματα), σημαίνει ότι ο ηθοποιός κάλυψε μία απόσταση εκατόν οχτώ χιλιάδων «λι» (ένα «λι» είναι ίσο με μισό χιλιόμετρο) και ότι άλλαξε αμέσως το χώρο και το χρόνο.

Ορισμένα κτυπήματα στο τύμπανο του χρόνου (χρησιμοποιείται το κρουστό για να ειπωθεί ο χρόνος) μπορούν να εκφράσουν τα πέρασμα του χρόνου, από τη νύκτα ως τη αυγή.

Βλέπει κανείς και στη «Μήδεια» αυτό τον υποθετικό, το μη πραγματικό τρόπο παιχνιδιού με τον οποίο οι θεατές, με διάφορα μέσα, έρχονται σε επικοινωνία και πραγματώνεται έτσι το καλλιτεχνικό έργο στον περιορισμένο χώρο της σκηνής. Ο τρόπος με τον οποίο μεταμορφώνει τον περιορισμένο χώρο και χρόνο της σκηνής σ' ένα ατελείωτο χώρο και χρόνο ζωής, είναι το μυστήριο που επιτρέπει στην Κινέζικη Παραδοσιακή Όπερα να παρουσιάζει πλούσιες και γεμάτες χρώματα σκηνές και κάθε είδους ζωντανούς χαρακτήρες σε μια σκηνή χωρίς σχεδόν σκηνικό ή σε μια ανοικτή πλατεία. Το τρίτο χαρακτηριστικό της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας είναι το στυλιζάρισμα της, που χρησιμοποιείται για το αντικαθρέφτισμα της ζωής ως απαιτούμενη πειθαρχία στον τρόπο με τον οποίο παίζει ο ηθοποιός. Αυτό το είδος παιχνιδιού έχει μια σειρά δικές του στυλιζαρισμένες κινήσεις για την αναπαράσταση των φαινομένων της πραγματικής ζωής, όπως π.χ. το κλείσιμο μιας πόρτας, το καβάλημα ενός αλόγου, η κωπηλασία σε μια βάρκα κ.λπ. Όλες αυτές οι στυλιζαρισμένες κινήσεις παίζονται πιο εκλεπτυσμένες από της πραγματικής ζωής. Επιπλέον, το στυλιζάρισμα υπάρχει στην όλη αμφίεση (κιμονό με δράκους, περικεφαλαία, κόμμωση, υψηλόσολα παπούτσια) και στο μακιγιάζ του προσώπου. Υπάρχει επίσης κάθε είδους στυλιζάρισμα στη μουσική και στο τραγούδι, στις σκηνές «Wen Chang» («τρυφερές σκηνές» με έγχορδα) και τις σκηνές «Wu Chang» («πολεμικές σκηνές» με κρουστά όργανα όπως τα γκογκ και τα ντραμς). Το στυλιζάρισμα δεν είναι μια προαιρετική φόρμα που μπορεί να τη χρησιμοποιήσεις ή όχι. Είναι μια υποχρεωτική φόρμα για την Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα για το αντικαθρέφτισμα της πραγματικής ζωής και τη

δημιουργία κάποιας απόστασης απ' αυτή. Επίσης, διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στην παγίωση των μοναδικών αισθητικών αξιών της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας.

Η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα βγήκε μέσα από τη δημοτική μουσική και το δημοτικό χορό, τις τέχνες του λόγου, του τραγουδιού και από τη φάρσα και πήρε τη σημερινή μορφή της από τα λαϊκά πανηγύρια έξω από τους ναούς, τις τελετουργίες, το χορό και τη μουσική της Αυτοκρατορικής Αυλής. Σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο παίζεται, μοιάζει από πολλές απόψεις με την Αρχαία Ελληνική Τραγωδία: το αρχαίο θέατρο, π.χ., της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας ήταν υπαίθριο και είχε το ακροατήριο στις τρεις πλευρές.

Η είσοδος των ηθοποιών ήταν αριστερά και η έξοδος δεξιά.

Ο ηθοποιός φορούσε παπούτσια με ψηλές σόλες και χρησιμοποιούσε μακιγιάζ στο πρόσωπο με έντονα χρώματα.

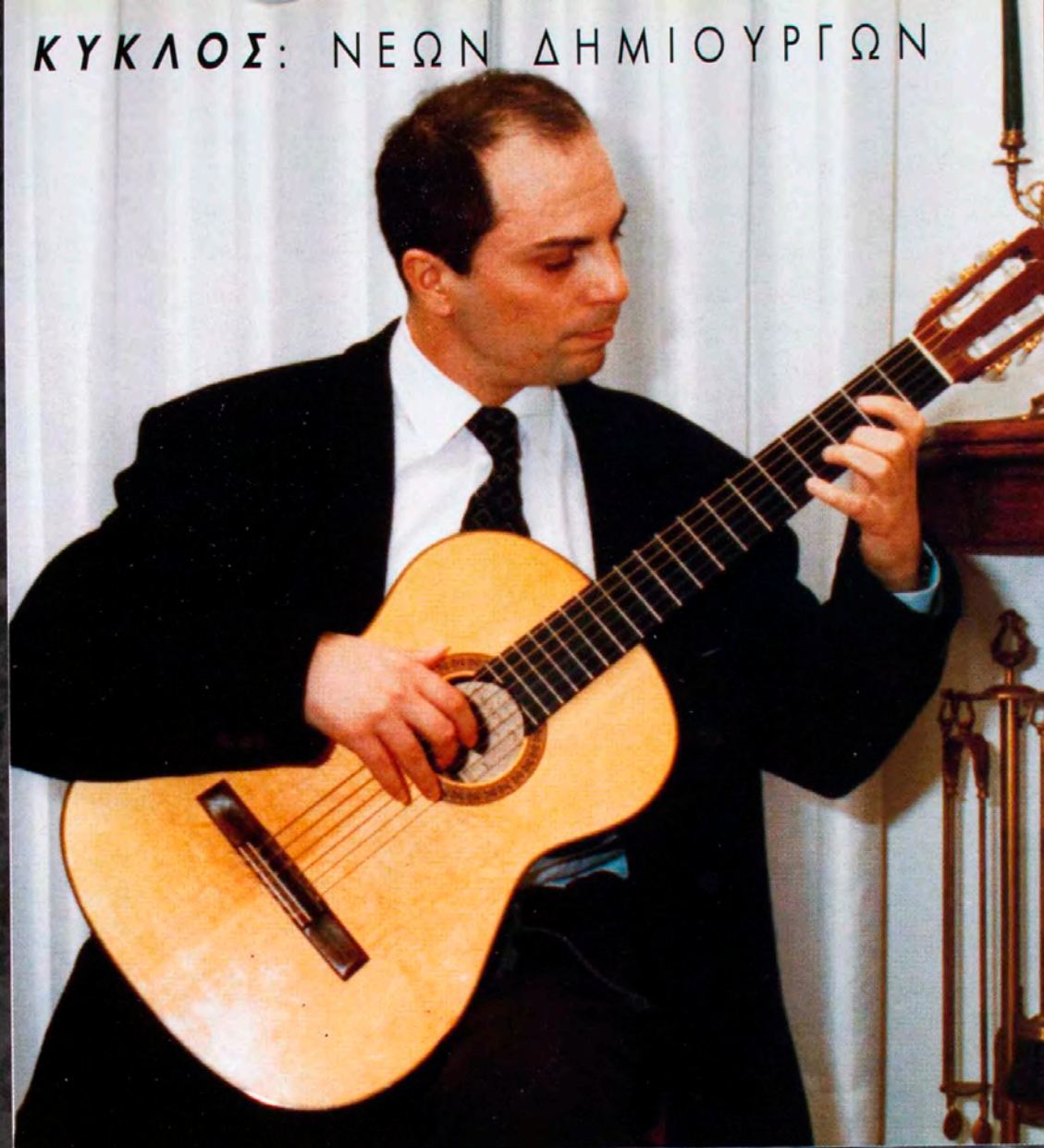
Ο τρόπος με τον οποίο μιλούσε και ο τρόπος με τον οποίο τραγουδούσε ήταν σχετικά υπερβολικός. Οι κινήσεις του γίνονταν με μεγάλους δρασκελισμούς και μουσική συνοδεία. Όλα αυτά μοιάζουν με ανάλογα στοιχεία της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. Αισθάνομαι γι' αυτό το λόγο ότι είμαι κατάλληλος να σκηνοθετήσω Αρχαία Ελληνική Τραγωδία με τη μορφή της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Οι δύο αρχαίες δραματικές μορφές μοιάζουν μεταξύ τους. Σκηνοθετώντας τη «Μήδεια» είχα ως βασική ιδέα να συνδυάσω την παράδοση της Αρχαίας Τραγωδίας και της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας και να χρησιμοποιήσω απευθείας τους εκφραστικούς τρόπους της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας για την απόδοση της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. Η παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα έχει μια μορφή χορού που ονομάζεται «Bang Qiang», που σημαίνει «μουσική συνοδεία» (τραγούδι). Η χορωδία όμως αυτή δε βγαίνει στη σκηνή. Με απλά λόγια, η Κινέζικη Όπερα δεν έχει χορό όπως η Ελληνική Τραγωδία. Στη «Μήδεια» έδωσα στο χορό τους εκφραστικούς τρόπους της Κινέζικης Όπερας, προσθέτοντας με τον τρόπο αυτό ένα νέο εκφραστικό στοιχείο στην Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα, αλλά αναπτύσσοντας παράλληλα τις λειτουργίες του χορού της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. Ο συνδυασμός των δύο μορφών στη «Μήδεια» αποδείχθηκε αρμονικός και αποδεκτός μεταξύ τους. Οι Κινέζοι θεατές είδαν να παίζεται η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα μ' ένα διαφορετικό τρόπο και αισθάνθηκαν μία φρεσκάδα και δημιουργικότητα. Οι θεατές σε άλλες χώρες που είδαν να παίζεται η Αρχαία Ελληνική Τραγωδία με τη μορφή της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας, κατενόησαν τα βασικά χαρακτηριστικά της τελευταίας και ένιωσαν το ίδιο αίσθημα της φρεσκάδας και της δημιουργικότητας. Η Αρχαία Ελληνική Τραγωδία και η Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα παντρεύτηκαν. Είναι αλήθεια ότι η ανάγκη να παραστούν οι διάφορες λειτουργίες και εκφράσεις του χορού όπως το τραγούδι, οι χορευτικές κινήσεις, το πέραςμα από τη μία στην άλλη άκρη της σκηνής, η σκηνογραφία κτλ., έδωσε στη Παραδοσιακή Κινέζικη Όπερα ακόμη περισσότερα χρώματα και φρεσκάδα.

Ταυτόχρονα, είχαμε την ευκαιρία να χρησιμοποιήσουμε ορισμένα από τα εκφραστικά πρότυπα της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. Μεταξύ των 317 διαφορετικών μορφών της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας, διάλεξα τη μορφή «Χομπέι Μπαγκ Τζι», όπερα της επαρχίας του Χομπέι, που είναι πολύ κοντά στο Πεκίνο, γιατί είναι διαδεδομένη σ' όλο το βόρειο τμήμα της Κίνας και είναι μία από τις σημαντικότερες μορφές της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Η μορφή αυτή όπερας είναι πολύ φημισμένη για την υψηλή της ένταση, τη μεγάλη της δύναμη, το γενναίο χαρακτήρα της και την υπέρμετρη έξαρση και ερεθισμό της. Η μορφή αυτή θεωρήθηκε ως η

καταλληλότερη για την έκφραση του τραγικού ενθουσιασμού και σχετικά κοντινή προς την Όπερα του Πεκίνου, που είναι η πιο αντιπροσωπευτική μορφή της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας σε ό,τι αφορά τη χρησιμοποίηση των γκογκ και τις κινήσεις του ηθοποιού. Για να αντιμετωπίσουμε τις εκφραστικές ανάγκες της όπερας «Χομπέι Μπαγκ Τζι», χρειάστηκε να προσαρμόσουμε το κείμενο του Ευριπίδη (που μεταφράστηκε από τον αείμνηστο καθηγητή Λούο Νιαν Σενγκ, γνωστό Κινέζο Ελληνιστή, μεταφραστή των Ελλήνων κλασικών στα κινέζικα, που βραβεύθηκε από την Ακαδημία Αθηνών και ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτωρ του Παντείου Πανεπιστημίου. Προστέθηκε μόνο ένα επεισόδιο στο οποίο η Μήδεια βοηθά τον Ιάσονα να πάρει το χρυσόμαλλο Δέρασ και μία ειδική τεχνική της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας.

Σκηνοθετώντας τη «Μήδεια» προσπάθησα να κάνω χρήση των μοναδικών εκφραστικών και σκηνικών μορφών της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας, όπως τις κάθε είδους στροφές, άλματα, κωπηλασία, μάχη με τον άνεμο και το κύμα, μάχη με ξίφη και χορό, διάφορες μορφές της μαχητικής τέχνης Κουνγκ Φου κ.λπ. Οι παραδοσιακές χαρακτηριστικές εκφράσεις όπως η φανταστικής και υποθετικής πραγματικότητα, είναι αρκετά πλούσιες και κάθε χρήση του σκηνικού χώρου και χρόνου δίνεται παραστατικά από τον ηθοποιό (με το παίξιμό του) και δεν χρειάζεται τη βοήθεια σκηνογραφικών ή άλλων μέσων. Αρκεί μία είσοδος, μία έξοδος και ένα παραπέτασμα πίσω. Τα χαρακτηριστικά της φωνητικής μουσικής της όπερας «Χομπέι Μπαγκ Τζι» αφήθηκαν να φτάσουν στο αποκορύφωμά τους στο επεισόδιο κατά το οποίο η Μήδεια σκοτώνει τα παιδιά της. Όσον αφορά τα κοστούμια και το μακιγιάζ του προσώπου, προσπάθησα να δείξω στο κοινό τα βασικά χαρακτηριστικά της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Όσον αφορά τις χορευτικές στάσεις, προσπάθησα να χρησιμοποιήσω όλες τις στυλιζαρισμένες χορευτικές μορφές της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας. Απομάκρυνα επίσης από την παλιά στυλιζαρισμένη σκηνή μ' «ένα τραπέζι και δύο καρέκλες» και εισήγαγα ορισμένα σύγχρονα δραματικά στοιχεία. Χρησιμοποίησα επίσης σ' όλο το δράμα ορισμένους συμβολικούς τρόπους ενέργειας. Η παραγωγή της «Μήδειας» (στα κινέζικα «Μήδεια και Ιάσων») άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο για την ανάπτυξη της Παραδοσιακής Κινέζικης Όπερας και το δρόμο για την προσαρμογή και την διάδοση της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας στην Κίνα.

Η σύνθεση των Ανατολικών και των Δυτικών δραματικών μορφών είναι ο δρόμος που οι σύγχρονοι δραματουργικοί καλλιτέχνες ψάχνουν σ' όλες τις χώρες. Αισθάνομαι ευτυχής από το βάθος της καρδιάς μου γι' αυτό που κάνω. Για πολλούς λόγους και από καλή τύχη που μου έδωσε ο Απόλλων, βρέθηκα στο ιερό παλάτι του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος. Από το 1989 σκηνοθέτησα τρεις Ελληνικές τραγωδίες και επισκέφθηκα πολλές φορές την αρχαία και όμορφη χώρα σας. Ο πατέρας μου αφιέρωσε όλη του τη ζωή σ' ένα σκοπό : να εισαγάγει και να κάνει γνωστή την Αρχαία Ελληνική παιδεία σ' ένα δισεκατομμύριο Κινέζους. Η κόρη μου μαθαίνει Ελληνικά και σπουδάζει στην Αθήνα για να συνεχίσει το έργο που άρχισε ο παπούς της. Τρεις γενιές σε μία οικογένεια συνδεθήκαμε με αδιάσπαστους δεσμούς με το Αρχαίο Ελληνικό Δράμα.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Εθνικό Ωδείο, λαμβάνοντας πτυχίο και Δίπλωμα Σολίστ με καθηγητή τον Δημήτρη Φάμπα.

Στη συνέχεια, μελέτησε με τον Διεθνή σολίστα Κώστα Κοτσιώλη ,τελειώνοντας ταυτόχρονα ανώτερα θεωρητικά στο Ωρφείο Ωδείο με τον Συνθέτη φλαουτίστα Βαγγέλη Κόκκορη.

Συμμετείχε σε ομαδικές και ατομικές συναυλίες (Λυρική Σκηνή, Διεθνές Φεστιβάλ Βόλου, Θέατρο Αθηναίων, Παρνασσός, Φεστιβάλ Βράχων Βύρωνα).

Με την κατάκτηση της Υποτροφίας Αλέξανδρος Ωνάσης γίνεται δεκτός στο Trinity College of Music (London) με καθηγητή του Roland Gallery, καθώς και στο London College of Music at Tmames Valley Univercity με καθηγητή τον Carlos Bohell, όπου κατακτά το Postgraduate Diploma.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1) J. S. Bach Suite BWV 997 a) Sarabande b) Gigue c) Double

2) C. Domeniconi Snow in Instambul

3) H. VILLA LOBOS a) Prelude No 1,3,4,5, Choros No 1

Διάλειμμα

1) Δ. Φάμπας 4 Σπουδές

2) J. Morel Sonatina

3) A. Lauro 4 Waltzes

4) R. Dilermando 3 Pieces

ΚΥΚΛΟΣ: ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΟΡΕΣΤΗΣ

Μετάφραση : ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ
Σκηνοθεσία: ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
Σκηνικά-Κοστούμια: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΤΑΡΑΣ
Μουσική: ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
Χορογραφία: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Με τη σειρά που εμφανίζονται

Ηλέκτρα: ΡΕΝΗ ΠΙΠΤΑΚΗ
Ορέστης: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ
Ελένη: ΜΙΡΑΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Μενέλαος: ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ
Τυνδάρεως: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
Πυλάδης: ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΑΛΕΤΣΑΝΟΣ
Άγγελος: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ερμιόνη: ΑΝΝΑ ΚΟΥΤΣΑΦΤΙΚΗ
Φρύγας: ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ
Απόλλων: ΤΑΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΧΟΡΟΣ από Γυναίκες του Άργους

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Στέλλα Νικολοθανάση, Ραλλού Μιχαλοπούλου, Γεωργία Μαυρογιώρη, Άννα Κουτσαφτική, Μάγδα Πένσου.

ΧΟΡΟΣ: Μαρία Συριανού, Εβελίνα Αραπίδου, Αλεξάνδρα Καρακατσάνη, Κάτια Νικολαΐδου, Τζούλια Σούμα, Άντρη Θεοδότου, Κατερίνα Παπαδάκη, Φανή Γέμτου, Σάννυ Χατζηναργύρη, Νένα Μειμάρογλου, Μαρκέλλα Δουζενάκη, Μαριάνθη Φωτάκη.

ΤΡΙΤΗ 28 & ΤΕΤΑΡΤΗ
29 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο "Ορέστης" είναι το τελευταίο έργο που διδάχτηκε στην Αθήνα πριν την αναχώρηση του Ευριπίδη στη Μακεδονία το 408 π.Χ.

Η υπόθεση του έργου εκτυλίσσεται στο Άργος. Είναι η συνέχεια της "Ηλέκτρας" του ίδιου ποιητή, όπου ο Ορέστης σε συνεργασία με την Ηλέκτρα σκοτώνει τη μητέρα του Κλυταιμνήστρα και τον παράνομο εραστή της Αίγισθο, για να εκδικηθεί το θάνατο του πατέρα του, Αγαμέμνονα.

Στο έργο μας ο Ορέστης κατατρεγμένος από τις Ερινύες - ενοχές του, μαζί με την Ηλέκτρα που του συμπαραστέκεται, μηχανεύονται τρόπους διαφυγής και σωτηρίας από τους οργισμένους Αργείους που ζητούν την εξόντωσή τους για το αποτρόπαιο έγκλημα της μητροκτονίας.

Μετά από έντονες διαβουλεύσεις, ίντριγκες και εκβιασμούς τη λύση δίνει - ως από μηχανής θεός - ο Απόλλων.

Ο "Ορέστης" είναι από τις πιο εντυπωσιακές σε πλοκή και συγκρούσεις τραγωδία του Ευριπίδη. Συνδυάζει το θεϊκό και το ανθρώπινο στοιχείο της τραγωδίας, στην πιο σύγχρονη μορφή, δίνοντας περισσότερη βαρύτητα στις ανθρώπινες ευαισθησίες και καταστάσεις.

Γύρω από τον Ορέστη και την Ηλέκτρα εκτός από το Χορό, υπάρχουν ήρωες-ρόλοι που η παρουσία τους εντείνει τη δράση στα όρια ενός σύγχρονου θρίλερ.

Στην παράσταση παίρνουν μέρος συνολικά 30 ηθοποιοί.

Ο Π Ε Σ Τ Η Σ

ΛΗΞΗ 11ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Αριστοφάνη

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
31 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

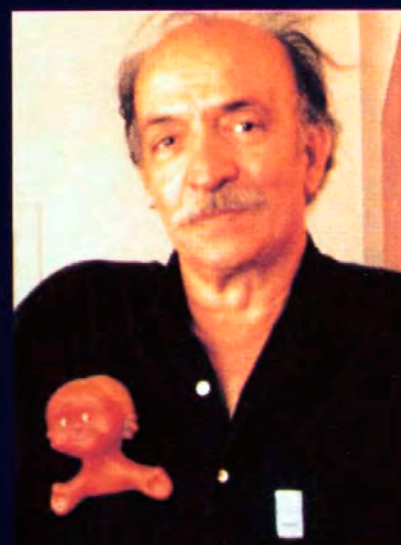
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:	Παύλου Μάτεσι
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:	Παναγιώτης Σερεφίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ:	Μαρία Αρμυριώτου
ΜΟΥΣΙΚΗ:	Δημήτρης Αλημίσης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ:	Νικόλ Κοκκίνου
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ:	Κατερίνα Συριανόγλου

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΚΑΡΙΟΝΑΣ:	Μάκης Αποστολίδης
ΧΡΕΜΥΛΟΣ:	Ισίδωρος Σερέτης
ΠΛΟΥΤΟΣ:	Μάνος Κουνάλης
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ:	Μάνος Γαροφαλάκης
ΠΕΝΙΑ:	Νικολέττα Κοκκίνη
ΓΥΝΑΙΚΑ:	Αλεξάνδρα Δρακουλαράκου Εύη Κωνσταντοπούλου
ΔΙΚΑΙΟΣ:	Γιάννης Ζαχαρίου
ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ:	Γιώργος Φωτίου
ΚΑΤΑΔΟΤΗΣ:	Νίκος Αρβανιτάκης
ΚΟΛΛΟΥΖΟΣ:	Χάρης Αυγουστίνος
ΓΡΙΑ:	Μάντω Μπόϊκου
ΝΕΟΣ:	Ανδρέας Αναγνώστου
ΕΡΜΗΣ:	Μάνος Κουνάλης
ΙΕΡΕΑΣ:	Θανάσης Σταυρόπουλος

ΧΟΡΟΣ

Μαρία Αρμυριώτου	Γιάννης Ζαχαρίου
Γεωργία Γεωργόνη	Κατερίνα Σανταμούρη
Μάκης Αποστολίδης	Μαρία Χουζούρη
Φωτεινή Γεωργακοπούλου	Τηλέμαχος Πετρόπουλος
Αλεξάνδρα Δρακουλαράκου	Ντίνα Σταυροπούλου
Νίκος Αρβανιτάκης	Στέλλα Σουλελέ
Εύη Κωνσταντοπούλου	Θανάσης Σταυρόπουλος
Χάρης Αυγουστίνος	Αγάπη Φατσά
Σοφία Ναβροζίδου	Γιώργος Φωτίου
Ντίνα Παπαδοπούλου	

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ

Σπούδασε Θέατρο και Μουσική. Πρώτη του παρουσία στα Γράμματα: 1967.

Διακρίσεις: Κρατικό Βραβείο Θεάτρου 1966 («Η Τελετή»), Έπαθλο Καρόλου Κουν 1989 («Περιποιτής Φυτών»).

Ξένες γλώσσες: αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά.

Θεατρικά έργα του: «Η Τελετή», «Βιοχημεία», «Η Ποδοσφαιρική Βραδιά της Μεγαλειότητας», «Μικρο-αστικό Δίκαιο», «Λύκε, Λύκε» (άπαιχτο), «Εξορία», «Περιποιτής Φυτών» και διάφορα μονόπρακτα. Το τελευταίο έργο του «Προς Ελευσίνα» παρουσιάστηκε το 1994 στο Εθνικό Θέατρο και στο Θέατρο Ατελιέ-212, στο Βελιγράδι, σε σκηνοθεσία του Μπρανισλάβ Λέτσιτς.

Πεζογραφία: Διηγήματα - 1977, Αφροδίτη - 1987, Ύλη Δάσους - 1992 (3η έκδοση), Η Μπέρα του Σκύλου - 1990 (33η έκδοση στην Ελλάδα).

Η Μπέρα του Σκύλου έχει μεταφραστεί στα γαλλικά (εκδόσεις Gallimard, μετάφραση Jacques Bouchard), στα σερβικά (εκδόσεις Decje Novine, μετάφραση Goga Rosic) και στα ισπανικά (εκδόσεις Seix Barral, μετάφραση Cristina Serna).

Μεταφράσεις του (Αριστοφάνης, 6 έργα, παραγγελίες για τα Επιδαύρια, Μπεν Τζόνσον, Σαίξπηρ, Μπωμαρσαί, Ίψεν, Μπρέχτ, Αρτώ, Μπρόζεκ, Λόρκα, Μολιέρο, Βιτράκ, Πίντερ, Ιονέσκο, Όρτον, Σέπαρντ, Μάμμετ κ.α.) έχουν εκδοθεί και παρουσιαστεί από το Αμφιθέατρο, Εθνικό Θέατρο, Θέατρο Τέχνης, Ανοιχτό Θέατρο, Θέατρο Αλίκη και τους κυριότερους αθηναϊκούς θιάσους.

Την αποψινή παράσταση συνδιοργανώνουν το Πνευματικό Κέντρο και το Σωματείο φίλων των παιδιών της Ντερβέντα. Τα έσοδα θα διατεθούν στο νοσοκομείο της Ντερβέντα.

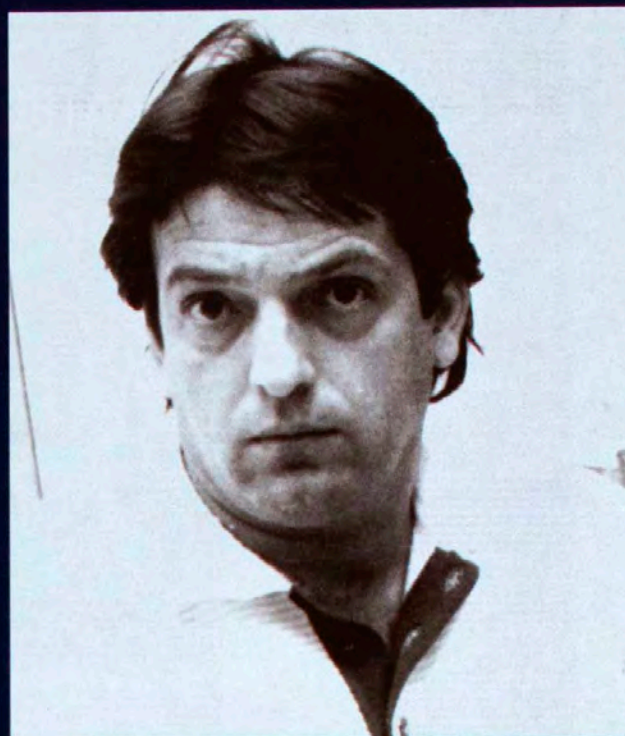
Ο "Πλούτος", μια από τις τελευταίες κωμωδίες του Αριστοφάνη, γράφτηκε στην περίοδο της παρακμής της Αθηναϊκής Πολιτείας.

Το αίτημα για μια περισσότερο δίκαιη κατανομή του πλούτου βρίσκεται πίσω από την κωμωδία αυτή, όπου ο Πλούτος και η Πενία είναι δρώντα πρόσωπα. Η διαμάχη τους και η ανταλλαγή επιχειρημάτων αποκαλύπτουν το σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα που αναδύκεται μέσα από κωμικές καταστάσεις.

Το Θεατρικό Εργαστήρι του Δήμου Βύρωνα (Θ.Ε.Β.), κάνοντας τα πρώτα του θεατρικά βήματα (ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΕΙΔΙ - Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ - Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΝΥΧΤΑ), επιχειρεί ένα δύσκολο βήμα (ΠΛΟΥΤΟΣ), μέσα στα δύο χρόνια λειτουργίας του.

Ο μεγάλος αριθμός των μελών του Θ.Ε.Β. (45), η ποιότητα και το ταλέντο τους, η θεματολογία του "Πλούτου", η νεανικότητα της γραφής του Αριστοφάνη, το είδος του θεάτρου (κωμωδία), η μετάφραση του Παύλου Μάτεση, αλλά και η αμέριστη συμπαράσταση και βοήθεια του Δημάρχου μας κ. Ρογκάκου και του Καλλιτεχνικού Διευθυντή κ. Κολοβού ήταν οι λόγοι που μας οδήγησαν στην τέταρτη αυτή παραγωγή του Θ.Ε.Β.

Πλυσιάσαμε το έργο με μια σύγχρονη ματιά, αυτή που απαιτεί η σημερινή φλέγουσα επικαιρότητα.

Θ Ε Α Τ Ρ Α

Άννα Συνοδινού

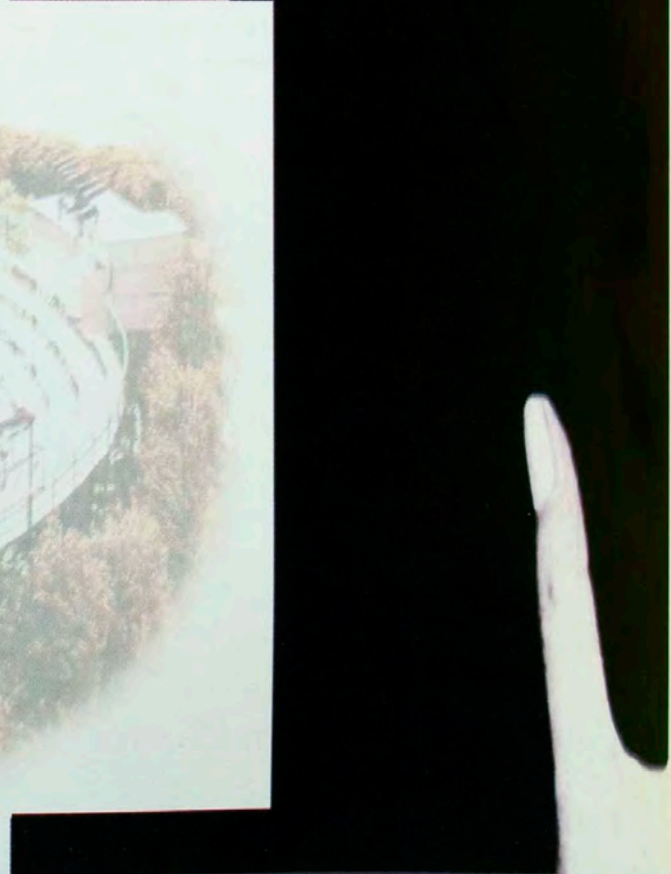

Ένα
βήμα
μπροστά

ETGI

Β Ρ Α Χ Ω Ν

Μελίνα Μερκούρη

ΧΡΟΝΙΑ 1938-1998

60

Εμνημική

Ραδιοφωνία

Στη σκιά των Βράχων
απολαύστε το φεγγάρι μια βραδιά
μαζί μας στο δημοτικό αναγκυτήριο του Βύρωνα
“ Α Σ Τ Ρ Α ”

Λίγο πριν τις μεγάλες εκδηλώσεις τ' “Άστρα”
της Δημοτικής Επιχείρησης του Δήμου Βύρωνα
σας περιμένουν στη σκιά των Βράχων να
ξαποστάσετε, να δροσιστείτε, ν' αγναντέγετε
το ηλιοβασίλεμα.

Λίγο μετά σας περιμένουν ν' απολαύσετε τις
γεύσεις τους, να ονειρευτείτε και να μετρήσετε
τ' “Άστρα” του μοναδικού αττικού ουρανού

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βύρωνα

Τηλ: 7655748 - 7662066 - 7653776

FAX: 7664440

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: Κύπρου & Ευαγγελικής Σχολής

Παλ. Δημαρχείο 9.00πμ - 8.00μμ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΝΕΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ: Καραολή & Δημητρίου 10.00πμ - 3.00μμ

ΘΕΑΤΡΟ REX: Πανεπιστημίου, 10.00πμ - 6.00μμ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΘΜΩΝΟΣ

ΤΑΜΕΙΑ ΘΕΑΤΡΩΝ ΒΡΑΧΩΝ 6.30μμ - 10.00μμ, Τηλ.: 7610.705-6

και στα **ΔΙΣΚΟΠΩΛΕΙΑ “ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ”**

Πανεπιστημίου & Πατησίων και Πειραιά

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ: 203 - 204 - 214

(Από Ρήγα Φεραίου & Πανεπιστημίου)

ΤΡΟΛΕΪ: Νο 11 (Κολιάτσου - Τέρμα Ν. Ελβετίας)

ΑΤΕΛΕΙΕΣ

Ισχύουν μόνο οι ατέλειες του ΣΕΗ για όλες τις θεατρικές και θεατρόμορφες εκδηλώσεις.

**Η ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ
ΤΙΣ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ.**

NEO

"SANTÉ"
F I L T E R

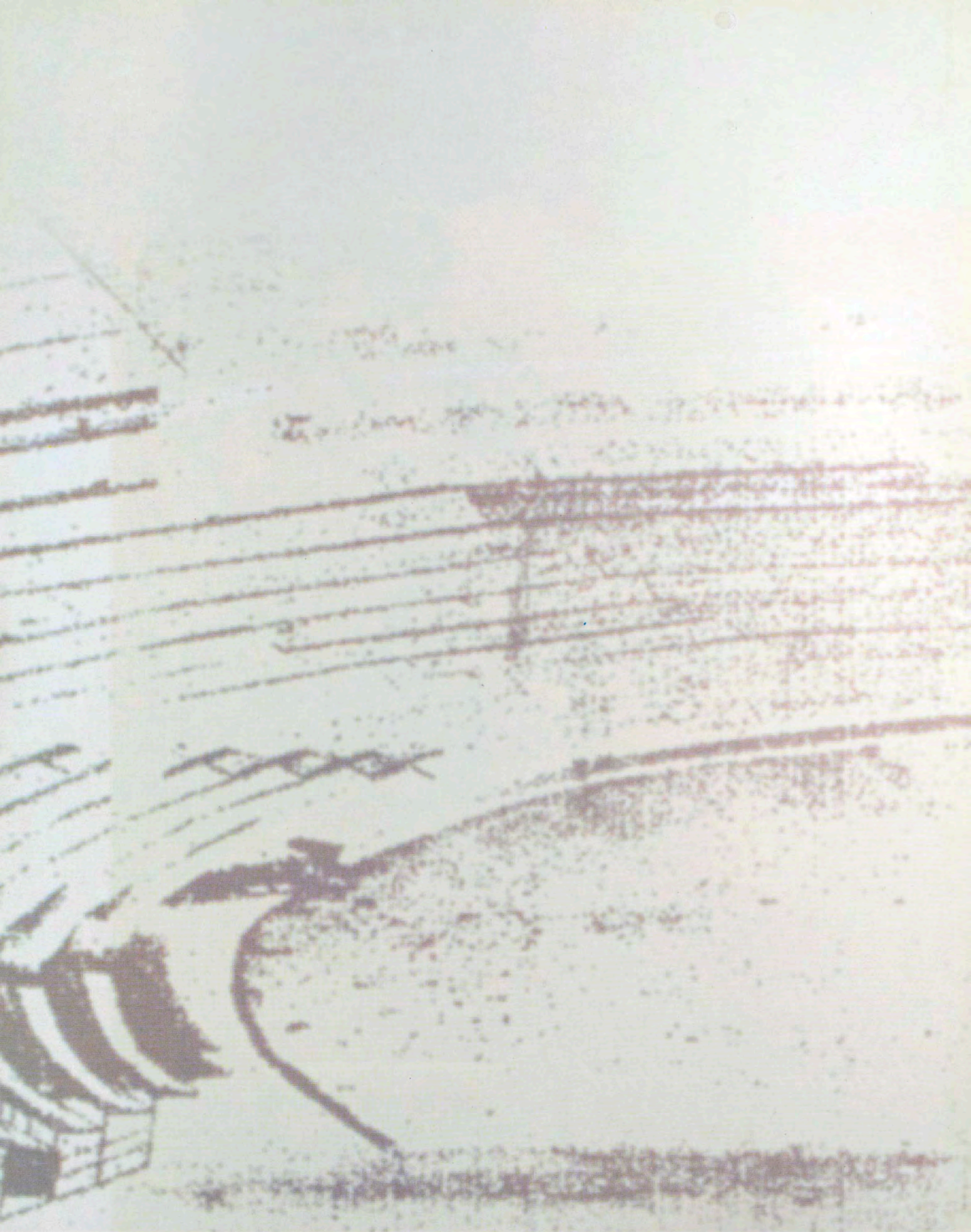
American Blend

650 ΔΡΧ.

Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:

**Τ Ο Κ Α Π Ν Ι Σ Μ Α Β Λ Α Π Τ Ε Ι
Σ Ο Β Α Ρ Α Τ Η Ν Υ Γ Ε Ι Α**

Πέρυσι το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ στη σκιά των Βράχων '97
επιδοτήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού με 10.000.000.
